

การศึกษาเปรียบเทียบชื่อโรงเรียนในประเทศไทยและโรงเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีน

โดย
นางสาวเพ็ญเจิง หวง

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาเปรียบเทียบชื่อโรงเรียนในประเทศไทยและโรงเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีน

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A COMPARATIVE STUDY OF SCHOOLS NAMES IN THAILAND AND
PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

By

MISS Pengzheng HUANG

A Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Arts (Thai for Career Development)

Department of THAI

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2017

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

57208309 : ภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ แผน ข ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ชื่อโรงเรียน, ประเทศไทย, ประเทศจีน

นางสาว เพ็ญเจิง หวง: การศึกษาเปรียบเทียบชื่อโรงเรียนในประเทศไทยและโรงเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อ ลักษณะทางภาษาและภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

ผู้วิจัยได้รวบรวมชื่อโรงเรียนไทยประจำจังหวัดทั้งหมด 76 จังหวัดและชื่อโรงเรียน 50 เขตของกรุงเทพฯ รวมทั้งหมด 178 ชื่อกับชื่อของโรงเรียนประจำมณฑลและโรงเรียนประจำเทศบาลนครที่เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในแผ่นดินใหญ่ของสาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งหมด 201 ชื่อ

ผลการศึกษาพบว่าวิธีการตั้งชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีความเหมือนและความต่างกัน ความเหมือนคือ ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีจำนวนพยางค์ 2 พยางค์ และ 4 พยางค์ถึง 11 พยางค์ ความต่างกันคือ ชื่อโรงเรียนไทยพบจำนวนพยางค์ที่เป็น 3 พยางค์ 12 พยางค์ ถึง 14 พยางค์ 18 พยางค์และ 28 พยางค์ ซึ่งจำนวนพยางค์ดังกล่าวไม่พบในชื่อโรงเรียนจีน

ลักษณะทางภาษาของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีความเหมือนและความต่าง ความเหมือนคือ ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีองค์ประกอบที่มาเกี่ยวกับชื่อสถานที่ สิ่งแวดล้อม บุคคล ประเภทของโรงเรียน ลำดับที่และสิริมงคล ส่วนความต่างคือ ชื่อโรงเรียนจีนไม่พบองค์ประกอบที่มาเกี่ยวกับความรู้และความช่วยเหลือและส่งเสริม ด้านโครงสร้าง ความเหมือนคือพบโครงสร้างของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนตั้งแต่ 2 องค์ประกอบถึง 4 องค์ประกอบ ความต่างคือชื่อโรงเรียนไทยพบเฉพาะ 1 องค์ประกอบและ 5 องค์ประกอบ

ภาพสะท้อนจากชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนต่างกัน กล่าวคือ ชื่อโรงเรียนจีนไม่พบภาพสะท้อนที่ให้ความสำคัญกับศาสนา การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์และการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี ที่เหมือนกันคือ ชื่อโรงเรียนไทยกับชื่อโรงเรียนจีนพบภาพสะท้อนและความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์ การยกย่องบุคคลสำคัญ และการให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษา

57208309 : Major (Thai for Career Development)

Keyword : SCHOOLS NAMES, THAILAND, CHINA

MISS PENGZHENG HUANG : A COMPARATIVE STUDY OF SCHOOLS NAMES IN THAILAND AND PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR SUWATTANA LIAMPRAWAT

The purpose of this independent study is to analyze schools names between Thailand and Peoples Republic of China with regard to naming methods, language features and reflected images .

The independent study has 178 provincial schools names from Thailand and 201 provincial schools names from China.

The results of the naming methods analysis are as follows. The similarity is both schools names of Thailand and China are composed of 2 syllables 4 to 11 syllables , the difference is schools names of Thailand are composed of 3 syllables 12 to 14 syllables 18 syllables and 28 syllables .

Language features from Thais and Chinese schools names have similarities and differences. The similarities is, in terms of schools names' sources combination can be categorized into 5 factors: schools' location, schools' environment , schools' type, people involved with schools, ordinal numbers and prosperity. The difference is, Chinese schools names do not have the combination of knowledge and names of patrons. In addition, Thai and Chinese schools names combination consist of 2 to 4 factors. However, only Thai schools names have sources combination of 1 factor and 5 factors.

The results of the analysis with regard to reflected images are as follows:

Chinese schools names do not emphasize religions, monarchy and women education. Both Thailand and Chinese schools names reflect belief in prosperity, local governments, geographic' zones, public figures acclaim and education significance.

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์สุวัฒนา เลี่ยมประวัตติ อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมการค้นคว้าอิสระที่ให้ความช่วยเหลือทั้งการเรียนและการทำวิจัย ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขการค้นคว้าอิสระอย่างละเอียดทั้งด้านเนื้อหาและการใช้ภาษารวมทั้งห่วงใยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระทุกท่านได้แก่ รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิมสำราญ รองศาสตราจารย์อรพัช บวรรักษาที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำแนะนำและแก้ไขอันเป็นประโยชน์เพื่อให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาคีวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตาอย่างมาตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันแห่งนี้ อีกทั้งเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. สมชาย สำเนียงงาม ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพมหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพานี วรรณภา การที่ตรวจแก้ไขบทความภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณครอบครัวของคุณมาลี ศุภรสหัสรังสี ที่คอยดูแลให้ความช่วยเหลือยามมีปัญหาและอุปสรรคตลอดเวลาที่ผู้วิจัยอยู่ในประเทศไทย

ขอขอบคุณเพื่อนๆที่แสนดี สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพคือนางสาวทัศนีย์ ดิตตินายทิต วรานุภาพกุล นายนพดล สมจิตร นางสาวนันทรัตน์ เปี่ยมพิชัย นายนันท์พัฒน์ จังคณานันท์ นางสาวมยุรา ปุลาวัณณะ นางสาววรวัลย์ ลิขิต นางสาวหงง ฉี นางสาวโตน บุษย์ ทู เหตุที่ให้กำลังใจผู้วิจัยระหว่างการเรียน

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณแม่คุณพ่อเป็นอย่างสูงที่เป็นผู้ให้ทุกอย่างทั้งความรักและความห่วงใยแก่ผู้วิจัย

เพ็งเจ็ญ หวง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
วิธีดำเนินการวิจัย.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
บทที่ 2 วิธีการตั้งชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน.....	12
บทที่ 3 องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน.....	22
องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน	22
1. องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่.....	22
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม	38
3. องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่.....	42
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล	45

5. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้.....	54
6. องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน.....	60
7. องค์ประกอบเกี่ยวกับสริมงคล.....	73
โครงสร้างของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน.....	79
บทที่ 4 ภาพสะท้อนจากชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน.....	97
1.ความเชื่อเกี่ยวกับสริมงคล.....	98
1.1ความเชื่อเกี่ยวกับสริมงคลของชื่อโรงเรียนไทย.....	98
1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับสริมงคลของชื่อโรงเรียนจีน.....	99
2. การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์.....	101
2.1 การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์ของชื่อโรงเรียนไทย.....	101
การให้ความสำคัญกับสภาพภูมิศาสตร์.....	102
2.2 การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมของชื่อโรงเรียนจีน.....	103
การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ.....	108
3. การให้ความสำคัญกับศาสนา.....	110
4. การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์.....	112
5.การยกย่องบุคคลสำคัญ.....	113
6.การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษา.....	117
บทที่ 5 สรุปลผลการศึกษา.....	127
อภิปรายผลการศึกษา.....	130
ข้อเสนอแนะ.....	131
รายการอ้างอิง.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	155

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนเป็นสถานศึกษาแหล่งเรียนรู้ แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและ ประสบการณ์ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัย อย่าง กว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

ชาวไทยในสมัยโบราณได้อาศัยสถานที่ต่อไปนี้เป็นแหล่งศึกษาความรู้คือบ้าน ครอบครัว วัด วัง สำนักปราชญ์ราชบัณฑิต (วรวิทย์ วศิโนสรกร , 2519 : 10) การศึกษามัธยมนั้นจัดให้แก่ ผู้ชายเท่านั้น วัดเป็นสถานศึกษาสำหรับคนทั่วไป ส่วนเจ้านายก็ศึกษาจากสำนักราชบัณฑิต ทางด้าน จริยศึกษาก็ยึดหลักปฏิบัติตามหลักของพุทธศาสนา ด้านพุทธศึกษาก็มุ่งสอนให้เขียนภาษาไทยและ ภาษาบาลี ด้านพลศึกษาก็มุ่งฝึกอาวุธเพื่อป้องกันชาติ ส่วนเรื่องหัตถศึกษาก็ทำงานเพื่อเลี้ยงชีพของ ตนเอง มีการสั่งสอนภายในครอบครัวเป็นพื้นฐาน สำหรับการศึกษาของผู้หญิง มักจะได้รับการศึกษา จากครอบครัวของตนเอง ครอบครัวของญาติหรือส่งไปเรียนในรั้วในวัง การศึกษาของผู้หญิงส่วนใหญ่ ไม่ใช่เป็นการให้เรียนอ่านและเขียน แต่ให้ฝึกหัดวิชาแม่บ้าน เช่น การทำครัว ทำขนม มวนบุหรี่และ จีบพลู แต่ในตระกูลขุนนางชั้นสูงเด็กผู้หญิงบางคนก็มีโอกาสได้เรียนอ่านหนังสือด้วยเหมือนกัน (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ , 2526 : 116) แต่เดิมการประถมศึกษาของไทยอาศัยบ้าน วัด วังเป็น สถานศึกษามาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงริเริ่มวางรากฐานการประถมศึกษาของไทยขึ้น ทรงจัดตั้งโรงเรียนแห่งแรกใน พระบรมมหาราชวังเมื่อพ.ศ.2414 และขยายการศึกษาต่อไปตามหัวเมืองต่างๆ ต่อมาเมื่อ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสวยราชสมบัติ พระองค์ได้ทรงรับภารกิจเกี่ยวกับการจัด การศึกษาสืบเนื่องจากพระราชบิดาทรงยกฐานะโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงสร้างในปีพ.ศ.2453 ขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทรงให้จัดสร้าง โรงเรียนเพาะช่างขึ้นในปีพ.ศ.2456 ทรงจัดตั้งโรงเรียนเบญจมราชาลัยเพื่อฝึกหัดครูในปีพ.ศ. 2456 ทรงตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นประถมในปีพ.ศ.2460 ทรงตั้งโรงเรียนพาณิชยการเมื่อพ.ศ.

2465 ในพ.ศ.2461พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ เพื่อให้เด็กทุกคนรู้หนังสือ พระองค์ทรงตราพระราชบัญญัติประถมศึกษาออกบังคับเป็นเขตๆเริ่ม ตั้งแต่ปีพ.ศ.2464 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับโดยบังคับให้เด็กที่มีอายุ 7-14 ปีบริบูรณ์ เรียนหนังสือ อยู่ในโรงเรียนโดยไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน นอกจากนี้ยังทรงตั้งโรงเรียนประชาบาลตามอำเภอ ตำบล ต่างๆโดยให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดูแล การประถมศึกษาของไทยได้เจริญรุดหน้าไปตามลำดับ พ.ศ.2509 ได้โอนโรงเรียนประชาบาลนอกเขตเทศบาลทั้งหมดให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพื่อให้ สอดคล้องกับการกระจายอำนาจในท้องถิ่นให้มีบทบาทในการจัดการศึกษาและพ.ศ.2523มี พระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารโรงเรียนประชาบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและโรงเรียน ประถมศึกษากระทรวงศึกษาธิการไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณของทั้งสองพระองค์ คือ พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว การศึกษาของไทยจึงเจริญรุดหน้า ทัดเทียมกับบรรดานานอารยประเทศโดยเฉพาะในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัวนั้นพระองค์โปรดให้มีการสร้างโรงเรียนขึ้นแทนการสร้างวัด จึงมีโรงเรียนในพระบรม ราชูปถัมภ์หลายโรงเรียนเช่น โรงเรียนมหาดเล็กหลวงกรุงเทพฯ โรงเรียนราชวิทยาลัย โรงเรียนพระ นครหลวงโรงเรียนมหาดเล็กหลวงเชียงใหม่ เป็นต้น เพื่อเป็นการรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พิจารณาจัดงานวันประถมศึกษาแห่งชาติขึ้นในวันที่ 25 พฤศจิกายนของทุก ปีโดยถือเอาวันคล้ายวันเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นวัน ประถมศึกษาแห่งชาติ

ในสาธารณรัฐประชาชนจีนการศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะขาดเสียมิได้ใน แผนพัฒนาประเทศ จีนเป็นประเทศที่มีระบบการศึกษาเก่าแก่ประเทศหนึ่ง ประเทศนี้ได้มีระบบ วิทยาลัยมาแล้วตั้งแต่สมัยราชวงศ์เซาตะวันออกจนถึง 1100 ปีถึง 770 ปีก่อนคริสตกาล การศึกษาที่ ให้ในสมัยนั้นประกอบด้วยวิชาการทางขนบประเพณี ดนตรี การยิงธนู การขี่รถม้า ประวัติศาสตร์และ คณิตศาสตร์ รวมทั้งหมดเรียกว่า “ ศิลปะหกประการ ” เป็นระบบโรงเรียนที่รัฐบาลเป็นผู้ควบคุมครูที่ ทำหน้าที่สอนเป็นข้าราชการหรือคนที่ระบบราชการมอบหมายให้ทำการสอนในโรงเรียน โรงเรียน รัฐบาลในอดีตจัดตั้งโดยรัฐบาลระดับต่างๆมีทั้งที่เป็นของรัฐบาลกลางและโรงเรียนที่เป็นของรัฐบาล ประจำท้องถิ่นนั้นๆในสมัยของจักรพรรดิหวู่ตี้ ในสมัยราชวงศ์ฮั่นได้มีการพัฒนาทางการศึกษา ภาคเอกชนไปมากทั้งนี้เพราะไม่มีโรงเรียนของรัฐอย่างเพียงพอ เด็กๆในตระกูลเจ้าที่ดินซึ่งมีฐานะได้ อาศัยเล่าเรียนในโรงเรียนเอกชนต่างๆ เรียกว่า “ ซื่อกวน ” (Xue Guan) แปลว่า “ ห้องแห่งการ เรียนรู้ ” ในคริสต์ศตวรรษที่ 14 ได้มี “ บัณฑิตยสถาน ” (ACADEMY) เกิดขึ้นและโรงเรียน

เอกชนนั้นเน้นหนักไปในด้านการศึกษาระดับประถม สมัยราชวงศ์ถังมีสถาบันที่เรียกว่าบัณฑิตยสถาน ซึ่งเป็นแหล่งรวมตำราอันมีค่าและจัดเผยแพร่งาน แต่ในระยะหลังได้มีลักษณะเป็นสถานให้การศึกษา มากขึ้นในช่วงการปกครองของรัฐบาลจีนโดยการนำของพรรคก๊กมินตั๋ง จำนวนโรงเรียนทั่วประเทศมี ถึง 300,000 แห่ง มีประชากรได้เข้าศึกษา 25 ล้านคน หลังจากนั้นพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เป็นพรรค นำในการปกครองประเทศ ระบบการศึกษาได้เปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง การปฏิวัติสังคมนิยมทำให้เกิดการ ปฏิวัติทางการศึกษาในสังคมใหม่ของจีนเช่น มีการจัดโรงเรียนแบบเรียนเต็มเวลา แบบครึ่งวัน เรียน เฉพาะตอนเช้า ตอนกลางวันหรือตอนเย็น และโรงเรียนพิเศษ โรงเรียนทหารขนาดใหญ่ โรงเรียน การเมืองและสถานฝึกอบรมบุคลากรของพรรคจัดตั้งขึ้นมากมายทั่วไป (ประกอบ คุปรัตน์ , 2527 : 1-9) สถาบันศึกษาของจีนสมัยปัจจุบันจัดแบ่งเป็น 2 แบบ คือ สถาบันการศึกษาของรัฐและ สถาบันการศึกษาของเอกชนทั้ง 2 กลุ่มมีลักษณะเฉพาะแบบจีนคือ รวมศูนย์และแบ่งอำนาจการ บริหารควบคุมระหว่างส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น (มาณพ ภาชิตวิไลธรรม , ธรรมนูญลักษณ์ แซ่เลี้ยว , สมบัติ บุญคำเยื้อง , 2553 : 121)

โรงเรียนเป็นสถาบันการศึกษาที่สร้างคนสร้างพลเมืองของประเทศ ดังนั้นการตั้งชื่อ โรงเรียนจึงมีความสำคัญเช่นเดียวกับชื่อบุคคล ชื่อวัตถุสิ่งของล้วนมีคุณค่าในการบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ และประวัติความเป็นมาตลอดจนแนวคิดที่สืบทอดของคนแต่ละยุคสมัย เพราะแม้ว่าผู้คน บ้านเรือน หรือวัตถุจะสูญสลายไปแล้ว แต่ “ ชื่อ ” ยังคงอยู่ที่คนรุ่นต่อมาเรียกขานโดยไม่เลือนหายและเมื่อใด ที่สืบทอดก็จะพบเบื้องหลังที่น่าสนใจอย่างยิ่งของชื่อเรียกเหล่านั้นอีกด้วย (ศันสนีย์ วีระศิลป์ชัย , 2546 : 12) เช่นเดียวกับชื่อสถานที่ จังหวัด อำเภอ เขต ตำบล หมู่บ้าน สามารถบ่งบอกถึงสถานภาพ ความเป็นอยู่ว่าประชาชนที่อาศัยอยู่นั้นเป็นอย่างไร (กรุทิศ บัวสรวง , 2554 : 15) ด้วยเหตุนี้ชื่อ โรงเรียนจึงเป็นหัวข้อหนึ่งที่น่าสนใจศึกษาเพราะเป็นเครื่องมือสืบทอดถึงประวัติความเป็นมาของ สถานที่ที่มีส่วนสำคัญในการบ่มเพาะสมาชิกของสังคมไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนไทยหรือโรงเรียนจีน นอกจากนี้การเปรียบเทียบการตั้งชื่อโรงเรียนของสองประเทศจะทำให้เข้าใจลักษณะเฉพาะทาง วัฒนธรรมของสองชนชาติผ่านการตั้งชื่อสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกันด้วย

จากการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาที่มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับชื่อสถานที่ เช่น ปราณี กุลละวณิชย์ (2535) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ ชื่อหมู่บ้านในมณฑลกวางสีและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย ” เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย์ (2538) เขียนบทความเรื่อง “ ชื่อสถานที่ภาษาไทยและ ภาษาจีนในประเทศไทยของชาวจีน ” ชินภัทร อุ่นทะยา (2542) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ การ ตั้งชื่อเมืองของสปป.ลาว ” แต่ยังไม่พบผู้ทำวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบชื่อโรงเรียนในประเทศไทยและ โรงเรียนในสาธารณรัฐประชาชนจีนผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษาเรื่องดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อของโรงเรียนไทยกับโรงเรียนจีน
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบลักษณะทางภาษาของชื่อโรงเรียนไทยกับโรงเรียนจีน
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

สมมติฐานของการวิจัย

1. การตั้งชื่อโรงเรียนจีนจะให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าชื่อโรงเรียนไทย
2. การให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรีจะพบได้จากชื่อโรงเรียนไทยมากกว่าชื่อโรงเรียนจีน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษาชื่อโรงเรียนไทยเฉพาะโรงเรียนประจำจังหวัดของ 76 จังหวัดกับโรงเรียนที่เปิดระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 50 เขตของกรุงเทพฯ เขตละ 1 โรงเรียนเฉพาะชื่อในปัจจุบันเท่านั้น รวม 178 ชื่อ
2. ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะชื่อโรงเรียนประจำมณฑลกับชื่อโรงเรียนประจำเทศบาลนครที่เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งเป็นโรงเรียนที่สร้างในเขตต่างๆที่ปกครองโดยเมืองเอกของ 22 มณฑลในแผ่นดินใหญ่ของประเทศจีน สำหรับโรงเรียนประจำเทศบาลนคร 4 แห่งได้แก่ ปักกิ่ง เทียนสิน เชียงไฮ้และฉงชิ่ง ผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะชื่อโรงเรียนในปัจจุบันเขตละ 1 โรงเรียนเท่านั้นรวมทั้งหมด 201 ชื่อ
3. ชื่อโรงเรียนทั้งหมดที่เลือกมาศึกษาทั้งโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนเป็นชื่อของโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนแล้ว

ข้อตกลงเบื้องต้น

กรณีที่แปลเป็นภาษาจีนโดยรวมผู้วิจัยจะใส่ความหมายเป็นภาษาไทยในเครื่องหมายวงเล็บซึ่งภาษาจีนเรียงคำตามโครงสร้างวลีไม่เหมือนภาษาไทยคือคำขยาย+คำหลัก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนไทยหมายถึงโรงเรียนประจำจังหวัดทั้ง 76 จังหวัดของประเทศไทยรวม 178 ชื่อ
2. โรงเรียนจีนหมายถึงโรงเรียนประจำมณฑลที่เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายซึ่งเป็นโรงเรียนที่สร้างในเขตต่างๆที่ปกครองโดยเมืองเอกของทั้งหมด 22 มณฑลในแผ่นดินใหญ่ของสาธารณรัฐประชาชนจีนรวม 201 ชื่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อสถานที่และแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
2. รวบรวมรายชื่อโรงเรียนไทยจากระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา (Education Management Information System) สร้างโดยกลุ่มสารสนเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะได้รายชื่อโรงเรียนไทยประจำจังหวัดทั้งหมด 128 ชื่อ ส่วนโรงเรียนที่เปิดระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 50 เขตของกรุงเทพฯ ผู้วิจัยคัดเลือกจากระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา (Education Management Information System) โดยเลือกเขตละ 1 โรงเรียนสุ่มจากรายชื่อที่เรียงอยู่ลำดับที่หนึ่งของแต่ละเขตเท่านั้นรวม 50 ชื่อ ดังนั้นชื่อโรงเรียนไทยที่นำมาศึกษาครั้งนี้มีทั้งหมด 178 ชื่อ
3. รวบรวมรายชื่อโรงเรียนจีนประจำมณฑลทั้ง 22 มณฑลเฉพาะเมืองเอกซึ่งเป็นโรงเรียนที่เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากเว็บไซต์ประจำโรงเรียนหรือเว็บไซต์ www.eol.cn ได้รายชื่อโรงเรียนจีนประจำมณฑล 165 ชื่อ ส่วนโรงเรียนประจำเทศบาลนครได้รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์ประจำโรงเรียนหรือเว็บไซต์ www.eol.cn ผู้วิจัยพบว่าชื่อโรงเรียนประจำเทศบาลนครมีมากกว่า 1 ชื่อในเขตต่างๆ จึงได้สุ่มจากรายชื่อโรงเรียนที่เรียงอยู่ลำดับที่ 1 ของเว็บไซต์ www.eol.cn ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่มีข้อมูลของโรงเรียนประจำมณฑลและเทศบาลนครที่ครบถ้วนมากที่สุดในปัจจุบัน รวม 36 ชื่อ ดังนั้นชื่อโรงเรียนจีนที่นำมาศึกษามีทั้งหมด 201 ชื่อ
4. วิเคราะห์ชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนดังนี้
 - 4.1 ศึกษาชื่อสถาบันการศึกษาที่อยู่หน้าหรือหลังคำว่าโรงเรียน เช่น

โรงเรียนห้องสอนศึกษา

โรงเรียนนาริรัตน์จังหวัดแพร่

โรงเรียนสตรีพะเยา

โรงเรียนพะเยาพิทยาคม

ชื่อโรงเรียนไทยผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะส่วนหลังคำว่าโรงเรียนคือ ห้องสอน
ศึกษา นาริรัตน์จังหวัดแพร่ สตรีพะเยา พะเยาพิทยาคมเท่านั้น

ส่วนชื่อโรงเรียนจีนเช่น

吉 林 省 实 验 中 学
jí lín shěng shí yàn zhōng xué
มณฑลจี๋หลิน ทดลอง มัธยม โรงเรียน

沈 阳 市 外 国 语 学 校
shěn yáng shì wài guó yǔ xué xiào
เมืองเสิ่นหยัง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

沈 阳 市 第 十 三 中 学
shěn yáng shì dì shí sān zhōng xué
เมืองเสิ่นหยัง ที่สิบสาม มัธยม โรงเรียน

ศึกษาเฉพาะส่วนที่อยู่หน้าคำว่าโรงเรียน คือ ส่วน “ 吉林省实验中学 ” (มัธยมทดลองมณฑลจี๋หลิน) “ 沈阳市外语 ” (ภาษาต่างประเทศเมืองเสิ่นหยัง) “ 沈阳市第十三中 ” (มัธยมที่สิบสามเมืองเสิ่นหยัง) เท่านั้น

ในกรณีที่ชื่อของบางโรงเรียนมีทั้งส่วนที่อยู่หน้าหรือหลังคำว่าโรงเรียนเช่น

福 州 格 致 中 学 鼓 山 校 区

fú zhōu gé zhì zhōng xué gǔ shān xiào qū
เมืองฝูโจว อบรม มัธยม โรงเรียน สาขากู่ชาน

ผู้วิจัยจะศึกษาทั้งสองส่วนคือ ศึกษาส่วนหน้า “福州格致中” (โรงเรียนมัธยมอบรมเมืองฝูโจว) และส่วนหลัง “鼓山校区” (สาขากู่ชาน)

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนได้แก่
การศึกษาจำนวนพยางค์ของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

4.3วิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะทางภาษาได้แก่องค์ประกอบตลอดจน
โครงสร้างของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

4.4วิเคราะห์เปรียบเทียบภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

5.เรียบเรียงและสรุปผลการศึกษา

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ปราณี กุลละวณิชช์ (2535) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ ชื่อหมู่บ้านในมณฑลกวางสี และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ” โดยใช้ข้อมูลจากชื่อหมู่บ้านในมณฑลกวางสีของ ประเทศจีนและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผู้ศึกษาจากด้านลักษณะโครงสร้าง ภาษา การได้รับอิทธิพลทางภาษาและความเหมือนของวิธีการตั้งชื่อหมู่บ้านของทั้งสองกลุ่ม ผล การศึกษาพบว่า 1.ลักษณะโครงสร้างภาษาใช้ชื่อที่เป็นคำสองคำเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้คำหลังที่ขยาย ความหมายของคำหน้าทำให้จำแนกกลุ่มชื่อหมู่บ้านที่มีคำแรกเหมือนกันออกเป็นกลุ่มย่อยได้พบ ตัวอย่างชื่อหมู่บ้านในมณฑลกวางสีเช่นปากท่า และชื่อหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นน้ำสวย 2. อิทธิพลทางภาษาที่ปรากฏในชื่อหมู่บ้านมีการยืมคำจากแหล่งที่ต่างกันคือ จ้วงยืมคำภาษาจีน กวางตุ้งเช่น ล่างตอย ช่างหลังเป็นคำที่ยืมภาษาจีนกวางตุ้ง ส่วนไทยยืมคำภาษาบาลี สันสกฤต เช่น ท่าศาล โครงสร้างหลักทางภาษาของชื่อหมู่บ้านเหมือนกันในด้านโครงสร้างที่ประกอบด้วยคำมูล 2 คำ คำมูลดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว ตัวอย่างของชื่อหมู่บ้านในมณฑลกวางสีเช่น นาหิน ชื่อหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเช่นโคกแฝก ส่วนการเรียงลำดับคำแตกต่างกันคือชื่อหมู่บ้านใน มณฑลกวางสี ประกอบด้วยคำบุพบทและคำนาม มีการเรียงลำดับแบบบุพบท+คำนามเช่นใต้บ้าน 3. วิธีการตั้งชื่อหมู่บ้านของทั้งสองกลุ่มมีหลักที่เหมือนกันคือใช้ลักษณะท่ามาหากิน ลักษณะภูมิประเทศ

ในท้องถิ่นเป็นหลักในการเรียกชื่อหมู่บ้านของตนลักษณะดังกล่าวปรากฏในคำแรกของชื่อหมู่บ้าน แต่ชื่อหมู่บ้านของไทยแสดงการตั้งชื่อที่แตกต่างจากหลักการนี้มากขึ้น คือไม่ใช่ ลักษณะการทำนาและลักษณะภูมิประเทศในท้องถิ่นเป็นคำแรกของชื่อหมู่บ้าน แต่ใช้คำที่แสดงความเป็นสิริมงคล เช่น ศรี สุวรรณ วิจิตรพัฒนา นิคมศรีวิไลนิคมราชภัฏเกษมศรี เป็นต้น (2535 : 1-75)

เรื่องเดช ปันเขื่อนขัตติย (2538) เขียนบทความเรื่อง “ ชื่อสถานที่ภาษาไทยและภาษาจีนในประเทศไทยของชาวจีน ” โดยใช้ข้อมูลจากการเรียกชื่อสถานที่ในประเทศไทยของคนไทยด้วยภาษาไทยและการเรียกชื่อสถานที่ในประเทศจีนของคนจีนด้วยภาษาจีนแต่จิว ผลการศึกษาพบว่าคนไทยมีวิธีการเรียกชื่อสถานที่ต่าง ๆ 4 วิธี คือ 1. เรียกชื่อตามประวัติศาสตร์ของสถานที่นั้นๆ เช่น สุโขทัย พระนครศรีอยุธยา 2. เรียกชื่อตามสิ่งที่มีความสำคัญที่มีอยู่ในจังหวัดเช่น นครพนม ปัตตานี 3. เรียกชื่อตามชื่อท้องถิ่นเป็นภาษาถิ่นของจังหวัด เช่น ฉะเชิงเทรา เชียงใหม่ 4. เรียกชื่อใหม่หรือตั้งชื่อใหม่แต่มีเสียงใกล้เคียงกับเสียงของชื่อเดิมหรือมีความหมายเกี่ยวกับความเป็นมาของสถานที่เช่น ชัยภูมิ (ชัยภูมิดี) เพชรบุรี (เพ็ด – เพชรใหม่)

การเรียกชื่อสถานที่ในประเทศไทยของคนจีนด้วยภาษาจีนแต่จิว พบว่ามีวิธีเรียกชื่ออยู่ 3 วิธีคือ 1. เรียกตามคนไทยเรียก เช่น ลำพูน คนจีนเรียกว่าลำพุง เพราะภาษาจีนแต่จิวไม่มีพยัญชนะท้าย น ลำปาง คนจีนเรียกว่านั้งปังเพราะว่าภาษาจีนแต่จิวไม่มีพยัญชนะท้าย 2. เรียกชื่อเป็นภาษาจีนแต่มีความหมายเหมือนชื่อไทยทุกประการเช่น กาญจนบุรี คนจีนเรียกว่าปักเผ็ก 3. เรียกชื่อสถานที่ตามบรรพบุรุษของชาวจีนที่เคยเรียกมาแต่เดิม เช่นนครสวรรค์คนจีนเรียกว่าปักน้ำพอนครราชสีมาคนจีนเรียกว่าคอลล่า (2538 : 20-37)

ชินภัทร อุณหะยา (2542) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ การตั้งชื่อเมืองของสปป.ลาว ” โดยใช้ข้อมูลจากชื่อเมืองของประเทศลาว – โครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเมืองและความหมายคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเมือง พบว่า 1. ที่มาของภาษาที่ใช้เป็นชื่อเมืองมาจากหลายภาษา คือภาษาลาว ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ตัวอย่างภาษาลาวเช่นแก่นท้าว ภาษาบาลี เช่น วีรบุรี ภาษาสันสกฤต เช่นบัวละพา (บุรพา) ภาษาลาวประสมกับภาษาอื่น เช่นภาษาเขมร ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต เช่นสามัคคีไซพงสาตี 2. โครงสร้างคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเมืองมีคำมูล คำประสมและคำสมาส 2.1 คำมูล แบ่งเป็นคำมูลพยางค์เดียว และคำมูลหลายพยางค์ คำมูลพยางค์เดียวตัวอย่างเช่นแมต ฮุม คำมูลหลายพยางค์เช่นสาละวัน กะลิม 2.2 คำประสม แบ่งเป็นคำประสมสองพยางค์และคำประสมมากกว่าสองพยางค์ คำประสมสองพยางค์ตัวอย่างเช่นเชียงเงิน ภูกุต คำประสมมากกว่าสองพยางค์ เช่นหลวงน้ำทา ท่าพระบาท 2.3 คำสมาสเช่น คันทบุรี วีรบุรี 3. ความหมายคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเมือง พบว่าชื่อเมืองส่วนใหญ่นิยมใช้คำที่มีความหมายสัมพันธ์กับสภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สภาพชีวิตความเป็นอยู่ของ

ชุมชน คติความเชื่อค่านิยมอันเป็นบรรทัดฐานดั้งเดิมของชุมชน มีดังนี้ 3.1 ความหมายที่เกี่ยวกับแหล่งน้ำ เช่นปากงึม ทำแดง 3.2 ความหมายเกี่ยวกับอาชีพ เช่น บ่อแก้ว นาหม้อ 3.3 ความหมายที่เกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศเช่นผาไซ โพนไซ 3.4 ความหมายที่เกี่ยวกับพืช เช่นต้นผึ้ง ปทุมพอน 3.5 ความหมายที่เกี่ยวกับสัตว์เช่นหงสา สีสัตตะนาก 3.6 ความหมายที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์และลักษณะเมือง เช่นหัวเมือง เวียงคำ 3.7 ความหมายที่เกี่ยวกับชื่อผู้นำ ตัวละครในนิทาน และชื่อพระพุทธรูป เช่น ไชเสดถาสังข์ทอง 3.8 ความหมายเกี่ยวกับทิศทาง เช่นบุนเหนือ ซำใต้ 3.9 ความหมายที่เกี่ยวกับการต่อสู้ และชัยชนะ เช่นชนะคามสามไซ 3.10 ความหมายที่เกี่ยวกับสิริมงคล เช่นแก้วอุดม คุณ 3.11 ความหมายที่เกี่ยวกับกิริยาอาการ เช่นงอย เมิง 3.12 ความหมายที่เกี่ยวกับสิ่งของเครื่องใช้เช่น หลา พิณ 3.13 ความหมายเกี่ยวกับชนเผ่า เช่น ตะโอย

Jerry W. Gainey (2527) เขียนบทความเรื่อง “ Toponyms in Eastern and Southeastern Thailand : A Preliminary Study of Village Names in Chonburi , Rayong , Chantaburi and Trat ” ด้วยวิธีเก็บข้อมูลชื่อหมู่บ้านใน 4 จังหวัดทางภาคตะวันออกของประเทศไทยได้แก่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด ผู้ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างชื่อหมู่บ้านและจัดประเภทองค์ประกอบทางความหมายหน่วยคำ และโครงสร้างที่เกิดร่วมกันในองค์ประกอบ ผลการศึกษาพบว่า 1.ลักษณะทางภูมิศาสตร์ได้แก่ ลักษณะของพื้นที่ที่เป็นแหล่งน้ำ พื้นที่ที่มีน้ำล้อมรอบ พื้นที่ที่มีระดับความสูง พื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูก ช่องทางเดิน ลักษณะของดินและหิน 2. ลักษณะที่ไม่ใช่ภูมิศาสตร์ ได้แก่ สถานที่ที่มนุษย์สร้าง ชื่อพืชหรือสัตว์ กลุ่มคนเชื้อชาติ 3.ลักษณะการบอกทิศทางหรือพื้นที่ได้แก่ ลักษณะพื้นที่ การบอกทิศทาง 4. ลักษณะขนาดหรือรูปร่าง ได้แก่ การบอกขนาด รูปร่างของพื้นที่ นอกจากนี้ ชื่อหมู่บ้านในจังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราดทำให้ทราบตำนานพื้นบ้านหรือชื่อเมืองที่พบในวรรณคดีไทย เช่น เมืองพระรถ เมืองมโหสถ เมืองแกลง เป็นต้น

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และสุชิวมาตี ขำศิริณ (2527) ศึกษาเรื่อง “ การตั้งชื่อหมู่บ้านของอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ” ผลการศึกษาพบว่า ร้อยละ 90 เป็นชื่อที่มาจากภาษาเขมร ทำให้เข้าใจได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ในเขตนี้มีเชื้อสายเขมรและพูดภาษาเขมรท้องถิ่น การศึกษาในรายละเอียดทำให้ทราบความหมายของชื่อหมู่บ้านและทำให้เข้าใจลักษณะวิธีการตั้งชื่อหมู่บ้านซึ่งเกิดจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมที่พบเห็น เช่น ชื่อต้นไม้ ชื่อสัตว์ ชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง ลักษณะพื้นที่ เหตุการณ์ ตลอดจนจนลักษณะบางประการของหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านที่ใช้ศึกษาทำให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมมีผลต่อความคิดของคนแล้วถ่ายทอดมาในรูปภาพ เมื่อเวลาผ่านไปสิ่งแวดล้อมต่างๆก็อาจเปลี่ยนแปลงไปด้วยสิ่งที่จะทำให้ทราบถึงอดีตของหมู่บ้านได้ดีก็คือชื่อหมู่บ้าน หรือภาษาที่ใช้ในการเรียกชื่อนั่นเอง

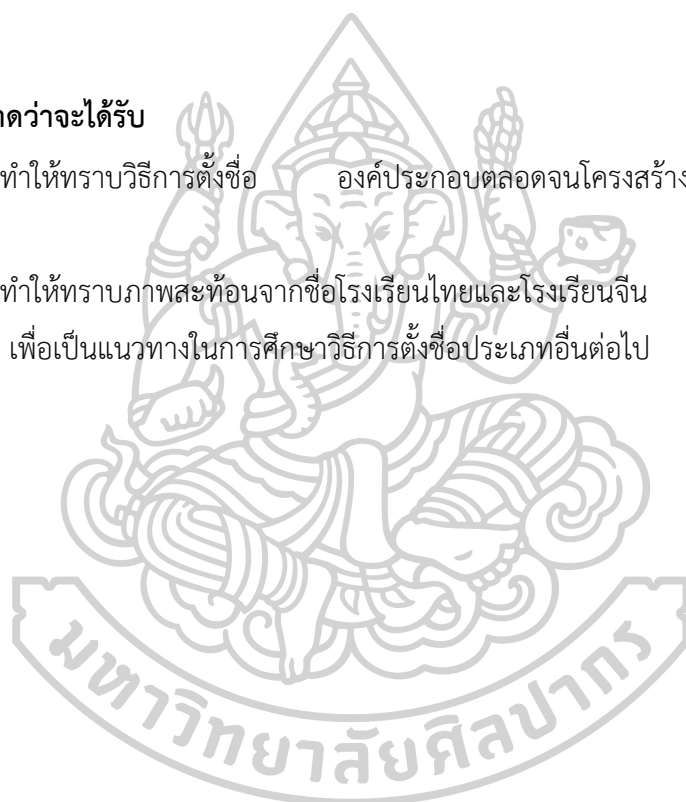
มยุรี สีชมพู (2534) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมืองจังหวัด ยโสธร ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวการตั้งชื่อหมู่บ้าน ลักษณะของคำ การเปลี่ยนแปลงภาษาและ ภาพสะท้อนทางสังคมจากชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยโสธร การเก็บข้อมูลได้จากเอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้รู้หมู่บ้าน 3 คนนำมาวิเคราะห์ร่วมกับเอกสารใน การวิจัย ผลการศึกษาพบว่าแนวการตั้งชื่อหมู่บ้านจัดเป็น 8 ประเภท คือลักษณะภูมิประเทศ ชื่อพืช ชื่อสัตว์ จำนวนนับ ลักษณะสิ่งก่อสร้าง ชื่อบุคคลสำคัญ มงคลนาม และลักษณะที่ไม่จัดอยู่ในพวกใด และประเภทที่ตั้งชื่อตามลักษณะภูมิประเทศยังแบ่งย่อยได้เป็น 10 ลักษณะและประเภทที่ตั้งตามชื่อ พืชแบ่งย่อยเป็น 3 ลักษณะ ลักษณะของคำมี 3 ลักษณะคือ คำพยางค์เดียว คำสองพยางค์และคำ สามพยางค์ การสร้างคำมี 3 ลักษณะคือคำมูล คำประสมและคำซ้อน ประเภทที่มาของคำได้แก่คำ ไทยแท้มี 2 ชนิดคือ คำที่เป็นคำไทยและคำไทยถิ่นอีสาน คำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้แก่ ภาษา บาลี สันสกฤต เขมรและฝรั่งเศส การเปลี่ยนแปลงภาษามี 5 ลักษณะได้แก่ 1.การกลายเสียง 2.การ กลายความหมาย 3.การกลายเสียงและกลายความหมาย 4.ชื่อหมู่บ้านที่มีการเปลี่ยนแปลงใหม่ 5. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปคำกับความหมาย ภาพสะท้อนทางสังคมจากชื่อหมู่บ้านมี 5 ลักษณะได้แก่ สภามุมิศาสตร์ การเลือกทำเลที่ตั้งหมู่บ้าน การดำเนินชีวิต ความเชื่อและความสัมพันธ์กับหมู่บ้าน เดิม

นฤมล ตุงคะไทร (2547) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ การตั้งชื่อวัดในพุทธศาสนาใน กรุงเทพมหานคร ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคตินิยมในการตั้งชื่อวัดทางพุทธศาสนาของคนไทย ซึ่ง สัมพันธ์กับสภาพวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและภาษา โดยการศึกษาที่มาหรือความหมายของชื่อ และ ลักษณะภาษาที่ใช้จากชื่อวัดในกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 440 วัด โดยศึกษาจากเอกสารด้าน ประวัติศาสตร์ควบคู่กับการใช้วิธีสัมภาษณ์บุคคลในพื้นที่ ผลการศึกษาการตั้งชื่อวัดพบว่า ชื่อวัดแบ่ง ออกเป็นชื่อพื้นบ้านและชื่อราชการโดยภาษาที่ใช้มีความแตกต่างกันทั้งด้านที่มาและความหมายและ ลักษณะภาษาที่ใช้โดยที่มาจากความหมายของชื่อพื้นบ้านมีความนิยมใช้ชื่อที่แสดงถึงสภาพแวดล้อม บริเวณวัดหรือสิ่งที่มีอยู่ในวัด ในขณะที่การตั้งชื่อราชการมีความนิยมใช้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลในการสร้างวัด นอกจากนี้ยังพบว่าลักษณะ ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อมีความแตกต่างกัน โดยการ ตั้งชื่อพื้นบ้านนิยมใช้ภาษาไทย แต่การตั้งชื่อราชการนิยมใช้ภาษาบาลี/สันสกฤต การศึกษา ความสัมพันธ์ของชื่อพื้นบ้านและชื่อราชการ พบว่าการเปลี่ยนชื่อพื้นบ้านเป็นชื่อราชการประกอบด้วย 2 ลักษณะคือ ชื่อที่ยังคงความหมายเดิมหรือมีเค้าความหมายเดิมอยู่และชื่อที่มีการเปลี่ยนความหมาย จากเดิม จากการศึกษาชื่อวัดในกรุงเทพมหานครได้แสดงให้เห็นว่าชื่อพื้นบ้านและชื่อราชการของวัด ต่างก็สะท้อนวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความนึกคิดความเชื่อของคนใน สังคมไทยในแต่ละยุคสมัยได้

เอกสารและงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นแนวทางการศึกษาชื่อหรือการเปรียบเทียบการตั้งชื่อสถานที่ต่างๆ เช่น หมู่บ้าน เมือง วัด จากผลการวิจัยทำให้ทราบข้อมูลด้านภาษาและข้อมูลด้านวัฒนธรรม ค่านิยม สภาพสังคม ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลชื่อโรงเรียนพบว่าประเทศไทยและประเทศจีนต่างก็เห็นความสำคัญของการศึกษาจึงตั้งโรงเรียนเพื่อบ่มเพาะการศึกษาแก่เยาวชนของชาติ ชื่อโรงเรียนได้สะท้อนสิ่งที่น่าสนใจด้านภาษาและวัฒนธรรมของสังคมประกอบกับผู้วิจัยเป็นนักศึกษาชาวจีนจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเรื่องชื่อสถานที่ให้ลึกซึ้งต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบวิธีการตั้งชื่อ องค์ประกอบตลอดจนโครงสร้างของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน
2. ทำให้ทราบภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิธีการตั้งชื่อประเภทอื่นต่อไป

บทที่ 2

วิธีการตั้งชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน

การศึกษาวิธีการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนจะวิเคราะห์จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนดังนี้

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2535: 18) ได้ให้นิยามของพยางค์ไว้ว่า “ ถ้อยคำที่เราใช้พูดกันนั้น บางทีก็เปล่งเสียงออกมาครั้งเดียวบางทีก็หลายครั้ง เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆนั้น ท่านเรียกว่าพยางค์ คือ ส่วนของคำพูด เพราะฉะนั้นคำพูดหนึ่งๆ จึงมีพยางค์เท่ากัน ”

กาญจนา นาคสกุล (2520: 104-105) ได้ให้นิยามของพยางค์ไว้ว่า “ พยางค์ หมายถึงจำนวนเสียงที่เด่นชัดซึ่งปรากฏในกลุ่มเสียงที่เรียงกันเป็นคำพูด เสียงอื่นๆที่อยู่ข้างเคียงก็จะประกอบเข้าเป็นส่วนของพยางค์...พยางค์ที่เปล่งออกมาพยางค์หนึ่งๆไม่จำเป็นจะต้องมีความหมายกำกับมาเสมอไป แต่เมื่อใดพยางค์หรือกลุ่มของพยางค์ที่ประกอบกันขึ้นมา อย่างน้อยที่สุดมีความหมายและปรากฏได้โดยลำพัง เมื่อนั้นพยางค์หรือกลุ่มของพยางค์นั้นก็จะเป็นคำของภาษา...”

พัชนี โชติกลเสถียร (2544 : 272) ได้ให้นิยามพยางค์ไว้ว่า “ พยางค์คือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆมีเสียงเด่น 1 เสียงและเสียงที่อยู่ข้างเคียงอย่างน้อย 2 เสียง พยางค์อาจจะเป็นคำได้ในกรณีที่พยางค์นั้นๆมีความหมาย แต่คำอาจจะเป็นได้มีเพียงพยางค์เดียว ฉะนั้นคำพยางค์เดียวอาจเป็นได้ทั้ง “ คำ ” และ “ พยางค์ ”

สรุปได้ว่าจากนิยามดังกล่าว พยางค์คือเสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งมีสระเป็นเสียงที่เด่น พยางค์อาจมีความหมายหรือไม่ก็ได้

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน

1.จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนไทย

1.1 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 2 พยางค์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด 178 ชื่อ พบชื่อโรงเรียนไทยที่มีจำนวน 2 พยางค์ 3 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 1.69 ได้แก่

บึงกาฬ

หอวัง

สระแก้ว

1.2 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 3 พยางค์มีจำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.37 ได้แก่

มุกดาหาร	พระนารายณ์
สิงห์บุรี	สงวนหญิง
ศรีรามย์	พิทลุง

1.3 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 4 พยางค์มีจำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.61

เช่น

อุตรดิตถ์	ผดุงนารี
ศรีบุญยานนท์	ปทุมวิไล
สมุทรปราการ	ศรัทธาสมุทร
สตรีอ่างทอง	วิเชียรมาตุ
ตราดตระการคุณ	ผดุงปัญญา
นราธิวาส	สตรีพังงา
สตรีภูเก็ต	ตัดตรุณี
สตรีศรีน่าน	บุญวัฒนา

1.4 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 5 พยางค์มีจำนวน 25 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 14.04

เช่น

ดำรงราษฎร์สงเคราะห์	อนุกุลนารี
กัลยาณวัตร	สตรีชัยภูมิ
สตรีสิริเกศ	เลยพิทยาคม
เฉลิมขวัญสตรี	เพชรพิทยาคม
อุดมตรุณี	สตรีประเสริฐศิลป์
กาญจนานุเคราะห์	ตากพิทยาคม
นราสิกขาลัย	เศรษฐบุตรบำเพ็ญ
เตรียมอุดมศึกษา	

1.5 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 6 พยางค์ มีจำนวน 40 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 22.47

เช่น

สุรวิทยาการ	วัดโนทัยพายัพ
พะเยาพิทยาคม	ลำปางกัลยาณี
ขอนแก่นวิทยายน	ร้อยเอ็ดวิทยาลัย
ชลราษฎรอำรุง	นาริรัตน์จังหวัดแพร่
หนองบัวพิทยาคาร	เบ็ญจมะยมหาราช
ชัยนาทพิทยาคม	ราชินีบูรณะ
สตรีนนทบุรี	พิบูลวิทยาลัย
สตรีสมุทรปราการ	กรรมรสศึกษาลัย
อุทัยพิทยาคม	ไตรมิตรวิทยาลัย
ระยองพิทยาคม	ประจวบวิทยาลัย
พรตพิทยพยัต	

1.6 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 7 พยางค์ มีจำนวน 35 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 19.66

เช่น

สามัคคีพิทยาคม	ยุพราชวิทยาลัย
พิริยาลัยจังหวัดแพร่	พระปฐมวิทยาลัย
บุญวาทย์วิทยาลัย	อุดรดิตถ์ดรุณี
กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์	ชัยภูมิภักดีชุมพล
ปิยะมหาราชาลัย	สุนนารีวิทยา
บุรีรัมย์พิทยาคม	สารคามพิทยาคม
ยโสธรพิทยาคม	ศรีสะเกษวิทยาลัย
ปทุมเทพวิทยาคาร	

1.7 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 8 พยางค์ มีจำนวน 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.99

เช่น

นครพนมพิทยาคม	ราชสีมาวิทยาลัย
---------------	-----------------

นครนายกวิทยาคม	อยุธยาวิทยาลัย
พิษณุโลกพิทยาคม	สมุทรสาครวิทยาลัย
สระบุรีวิทยาคม	เบญจมาชราชรังสฤษฎ์
กัลยาณิศรีธรรมราช	เดชะปัตตนยานุกูล
ดีบุกพังงาวิทยายน	

ได้แก่

1.8 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 9 พยางค์ มีจำนวน 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.93

ห้องสอนศึกษา ในพระอุปถัมภ์ฯ

คณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี

มัธยมวัดเบญจมบพิตร

รัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน

จักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน

เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

เบญจมาชราชูทิศ ราชบุรี

เช่น

1.9 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 10 พยางค์ มีจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.06

สิงห์พาหุ “ ประสานมิตรอุปถัมภ์ ”

อ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม

พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา

วรรณารัตน์ จังหวัดสงขลา

บดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4

ธนบุรีวรเทพีพลารักษ์

กุนนทีรุทธารามวิทยาคม

ได้แก่

1.10 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 11 พยางค์ มีจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.12

เบญจมาชราชูทิศ จังหวัดปัตตานี

คณะราษฎร์บำรุง จังหวัดยะลา

ได้แก่

1.11 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 12 พยางค์ มีจำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.81

เบญจมณฑลพิทยกิจจังหวัดเพชรบุรี
เบญจมาราชูทิศ จังหวัดจันทบุรี
สายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์
วิสุทธรังษีจังหวัดกาญจนบุรี
นวมินทรราชินูทิศบดินทรเดชา

1.12 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 13 พยางค์ มีจำนวน 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56

นวมินทรราชูทิศ กรุงเทพมหานคร

1.13 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 14 พยางค์ มีจำนวน 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56

นวมินทรราชินูทิศ สตรีวิทยา 2

1.14 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 18 พยางค์มีจำนวน 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56

ที่ปิงกรวิทยาพัฒน์ (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ ฯ

1.15 ชื่อโรงเรียนไทยที่มี 28 พยางค์มีจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.56

สตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

ผู้วิจัยพบจำนวนพยางค์ชื่อโรงเรียนไทยตั้งแต่ 2 พยางค์ถึง 14 พยางค์และชื่อโรงเรียนไทยที่มี 18 พยางค์และ 28 พยางค์ ความถี่ของจำนวนพยางค์ปรากฏมากที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือชื่อโรงเรียนที่มี 6 พยางค์พบทั้งหมด 40 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 22.47 ความถี่ของจำนวนพยางค์ปรากฏน้อยที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือชื่อโรงเรียนที่มี 13 พยางค์ 14 พยางค์ 18 พยางค์และ 28 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56

2. จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนจีน

2.1 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 2 พยางค์ มีจำนวน 8 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 3.98 ได้แก่

郑 州
zhèng zhōu

武 汉
wǔ hàn

潞 河
lù hé

吴 淞
wú sōng

琼 山
qióng shān

2.2 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 4 พยางค์มีจำนวน 24 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 11.94 เช่น

成 都 树 德
chéng dū shù dé

成 都 西 北
chéng dū xī běi

东 北 育 才
dōng běi yù cái

福 州 第 一
fú zhōu dì yī

成 都 石 室
chéng dū shí shì

云 南 民 族
yún nán mín zú

2.3 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 5 พยางค์มีจำนวน 88 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 43.78 เช่น

重 庆 市 实 验
chóng qìng shì shí yàn

上 海 市 回 民
shàng hǎi shì huí mín

天 津 市 第 七
tiān jīn shì dì qī

北 京 市 第 九
běi jīng shì dì jiǔ

官 渡 区 第 一
guān dù qū dì yī

福 州 外 国 语
fú zhōu wài guó yǔ

2.4 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 6 พยางค์ มีจำนวน 36 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 17.91 เช่น

成 都 市 盐 道 街
chéng dū shì yán dào jiē

长 沙 铁 路 第 一
cháng shā tiě lù dì yī

南 京 市 第 十 三
nán jīng shì dì shí sān

兰 州 市 外 国 语
lán zhōu shì wài guó yǔ

西 安 市 第 七 十
xī ān shì dì qī shí

2.5 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 7 พยางค์ มีจำนวน 27 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 13.43

เช่น

郑 州 市 第 一 零 六
zhèng zhōu shì dì yī líng liù

石 家 庄 市 第 十 八
shí jiā zhuāng shì dì shí bā

长 春 市 第 二 实 验
cháng chūn shì dì èr shí yàn

西 安 市 第 八 十 五
xī ān shì dì bā shí wǔ

合 肥 市 第 二 十 六
hé féi shì dì èr shí liù

2.6 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 8 พยางค์ มีจำนวน 14 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 6.97

เช่น

北 京 市 昌 平 区 第 二
běi jīng shì chāng píng qū dì èr

天 津 市 咸 水 沽 第 一
tiān jīn shì xián shuǐ gǔ dì yī

西 安 市 长 安 区 第 一
xī ān shì cháng ān qū dì yī

太 原 市 第 二 外 国 语
tài yuán shì dì èr wài guó yǔ

四 川 省 成 都 市 川 化
sì chuān shěng chéng dū shì chuān huà

2.7 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 9 พยางค์ มีจำนวน 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.50 ได้แก่

四 川 省 成 都 市 龙 泉 中
sì chuān shěng chéng dū shì lóng quán zhōng

2.8 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 10 พยางค์ มีจำนวน 2 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 1.00

ได้แก่

北 京 市 顺 义 牛 栏 山 第 一
běi jīng shì shùn yì niú lán shān dì yī

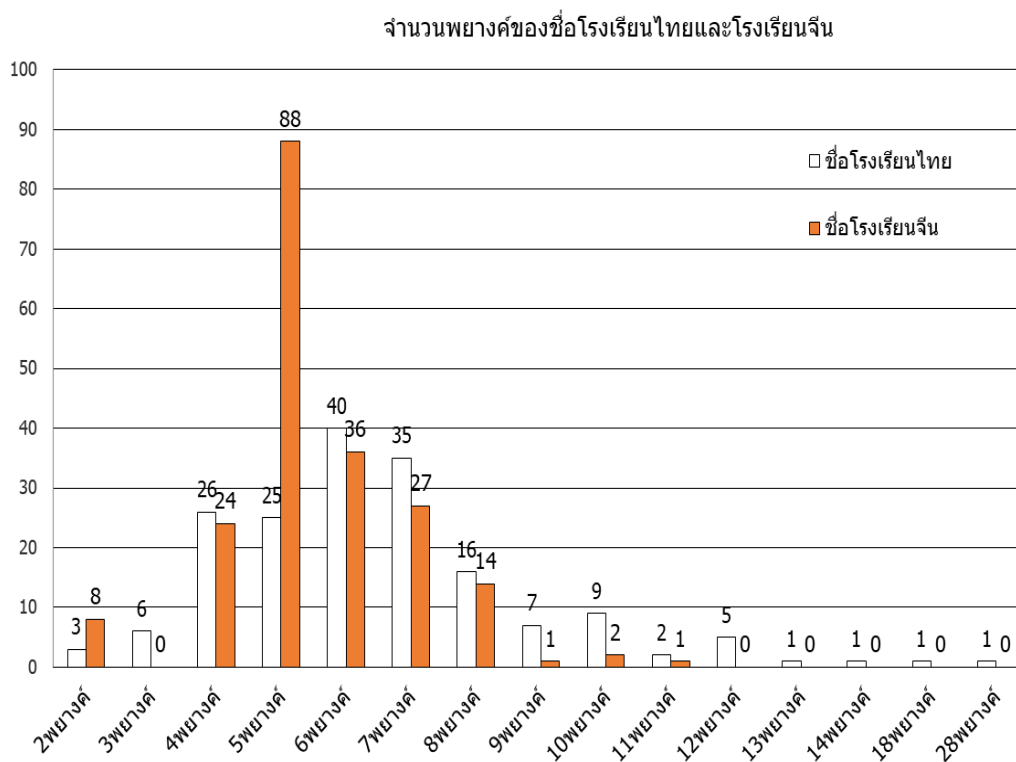
福州格致中学鼓山校区
fú zhōu gé zhì zhōng xué gǔ shān xiào qū

2.9 ชื่อโรงเรียนจีนที่มี 11 พยางค์ มีจำนวน 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.50 มีความถี่ที่ปรากฏน้อยที่สุดเช่นเดียวกับชื่อโรงเรียนจีนที่มี 9 พยางค์ได้แก่

天津市滨海新区塘沽第一
tiān jīn shì bīn hǎi xīn qū táng gǔ dì yī

ผู้วิจัยพบจำนวนพยางค์ชื่อโรงเรียนจีนตั้งแต่ 2 พยางค์ถึง 11 พยางค์และไม่พบชื่อที่มีจำนวนพยางค์ 3 พยางค์ ความถี่ของจำนวนพยางค์ปรากฏมากที่สุดของชื่อโรงเรียนจีนคือชื่อโรงเรียนที่มี 5 พยางค์พบทั้งหมด 88 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 43.78 ความถี่ของจำนวนพยางค์ที่ปรากฏน้อยที่สุดคือชื่อโรงเรียนที่มี 9 พยางค์และ 11 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.50

แผนภูมิที่ 2.1 ตารางเปรียบเทียบจำนวนพยางค์ของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

จากแผนภูมิเปรียบเทียบจำนวนพยางค์ของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนพบว่าความถี่ของจำนวนพยางค์ปรากฏมากที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือจำนวน 6 พยางค์พบทั้งหมด 40 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 22.47 ส่วนชื่อโรงเรียนจีนที่มีจำนวนพยางค์มากที่สุดคือ 5 พยางค์พบทั้งหมด 88 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 43.78 ความถี่ของจำนวนพยางค์ที่ปรากฏน้อยที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือ 13 พยางค์ 14 พยางค์ 18 พยางค์และ 28 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56 ความถี่ของจำนวนพยางค์ที่พบน้อยที่สุดของชื่อโรงเรียนจีนคือ 9 พยางค์และ 11 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.50

จากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างด้านจำนวนพยางค์ของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนพบว่า ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีจำนวนพยางค์ที่เหมือนกันคือ ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนมีจำนวนพยางค์ 2 พยางค์และ 4 พยางค์ถึง 11 พยางค์ ความต่างกันคือ ชื่อโรงเรียนไทยพบเฉพาะจำนวนพยางค์ที่เป็น 3 พยางค์ 12 พยางค์ ถึง 14 พยางค์ 18 พยางค์ และ 28 พยางค์ ซึ่งจำนวนพยางค์ดังกล่าวไม่พบในชื่อโรงเรียนจีน

บทที่ 3

องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

องค์ประกอบหมายถึงที่มาของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน* จากการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ผู้วิจัยพบที่มาของชื่อโรงเรียนทั้งหมด 8 องค์ประกอบได้แก่ 1. องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ 2. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 3. องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่ 4. องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล 5. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ 6. องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน 7. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคล 8. องค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริม ดังนี้

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่

องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่ ชื่อสถานที่ที่เป็นวัด วังและชื่อสถานที่ที่เป็นเขตปกครองของไทยซึ่งเขตปกครองของไทย เช่น จังหวัด แขวง เขต เขตปกครองของจีน เช่น มณฑล เมือง เทศบาลนคร เขต อำเภอ ตำบล

1.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ของชื่อโรงเรียนไทย มี 120 ชื่อ ผู้วิจัยพบ 3 ประเภทได้แก่ชื่อสถานที่ที่เป็นวัด ชื่อสถานที่ที่เป็นเขตปกครอง และชื่อสถานที่ที่เป็นวัง

1.1.1 ที่มาเกี่ยวกับชื่อวัด

ชาวไทยในสมัยโบราณใช้วัดเป็นแหล่งศึกษาความรู้ วัดเป็นสถานศึกษาสำหรับคนทั่วไปโดยเฉพาะผู้ชาย ด้านจริยศึกษายึดหลักปฏิบัติตามหลักของพุทธศาสนา ด้านพุทธศึกษามุ่งสอนให้เขียนภาษาไทยและภาษาบาลี ด้านพลศึกษามุ่งฝึกอาวุธเพื่อป้องกันชาติ ส่วนเรื่องหัตถศึกษามีการทำงานเพื่อเลี้ยงชีพของตนเอง มีการสั่งสอนภายในครอบครัวเป็นพื้นฐาน (พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ , 2526 : 116) ซึ่งวัดเป็นสถานศึกษาที่สำคัญจากสมัยโบราณจนปัจจุบันสำหรับชาวไทย ดังนั้นโรงเรียนของประเทศไทยบางแห่งจึงได้ตั้งชื่อโรงเรียนตามชื่อวัด พบทั้งหมด 16 ชื่อ เช่น

* ข้อมูลที่มาของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ผู้วิจัยอ้างอิงจากเว็บไซต์ของโรงเรียน ดูรายชื่อเว็บไซต์ในบรรณานุกรม

โรงเรียนวัดราชบพิธ ก่อตั้งเมื่อวันที่ 2 มีนาคมพ.ศ.2428 เดิมตั้งอยู่ในบริเวณเขตพุทธาวาสวัดราชบพิธ โดยมีเจ้าอาวาสวัดราชบพิธเป็นองค์อุปถัมภ์ คำว่าราชบพิธ หมายถึง กษัตริย์ทรงสถาปนาขึ้น อันเป็นนามพระราชทานของวัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามวัดประจำรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง ก่อตั้งเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2522 ต่อมาพ.ศ.2527 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนบึงทองหลางพิทยาศึกษาเป็นโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง ได้รับความเมตตาจากพระครูสุจิตวิมล เจ้าอาวาสวัดบึงทองหลางเป็นองค์อุปถัมภ์ และสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม ก่อตั้งเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2490 บนพื้นที่ดินของวัดหนองแขม เนื้อที่ 8 ไร่ 2 งาน 20 ตารางวาเปิดสอนชั้นมัธยมตอนต้นโดยอาศัยสถานที่โรงเรียนประชาบาล ตำบลหนองแขม 1 (วัดหนองแขม)

โรงเรียนวัดบวรมงคล เดิมเรียกกันว่าโรงเรียนวัดสิงขร ภายหลังเปลี่ยนเป็นวัดบวรมงคลจึงตั้งชื่อโรงเรียนตามชื่อวัด

โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ เดิมชื่อโรงเรียนวัดสิงห์ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่เลขที่35 ก.หมู่3 ถนนเอกชัย แขวงบางขุนเทียน เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ 37 ไร่ 100 ตารางวาโดยเช่าที่ดินของวัดสิงห์ส่วนหนึ่งและเป็นที่ดินราชพัสดุอีกส่วนหนึ่ง

1.1.2 ที่มาเกี่ยวกับชื่อเขตปกครอง

ชื่อโรงเรียนไทยพวงศ์ประกอบเกี่ยวกับชื่อเขตปกครองได้แก่ ชื่อจังหวัด ชื่อแขวง ชื่อเขต ส่วนชื่อโรงเรียนที่มืองค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อจังหวัดโดยทั่วไปจะบ่งบอกว่าเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด ลักษณะของโรงเรียนจะเป็นประเภทสหศึกษาหรือเป็นโรงเรียนที่รับเฉพาะนักเรียนหญิงหรือนักเรียนชายก็ได้พบทั้งหมด 91 ชื่อ เช่น

โรงเรียนสิงห์บุรี เดิมชื่อโรงเรียนวัดพรหมสาคร ตั้งขึ้นเมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2449 ได้รับการสนับสนุนจาก พระสิงห์บุรีจารย์ (ลบ บัวสรวง) เจ้าคณะจังหวัด สิงห์บุรีได้รื้อเรียนเจ้าหน้าที่ขออนุญาตตั้งสถานที่เรียน โดยมีสามเณรสงวน ต่อจรัส เป็นครูใหญ่คนแรก สถานที่ตั้งเดิม คือ วัดพรหมสาคร ตำบลบางพุทรา อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ปลายปี 2452 ทางราชการยกฐานะเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดสิงห์บุรี

โรงเรียนนครสวรรค์ เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดนครสวรรค์ เดิมอยู่บริเวณวัดนครสวรรค์และได้ย้ายมาอยู่บริเวณเชิงเขาใกล้กับเทศบาลนครนครสวรรค์ในปัจจุบัน เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนอุตรดิตถ์ เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนมุกดาหาร เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดมุกดาหารเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ เมื่อพ.ศ.2460 กระทรวงศึกษาธิการได้วางหลักการจัดการโรงเรียนใหม่ ให้มณฑลมีโรงเรียนรัฐบาลประจำมณฑลชายและหญิงประเภทละ 1 โรงเรียน โรงเรียนสตรีปากน้ำโพจึงได้รับนามใหม่เป็นโรงเรียนประจำมณฑลนครสวรรค์แผนกสตรี พ.ศ. 2471 มณฑลนครสวรรค์ได้เปลี่ยนเป็นจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนประจำมณฑลนครสวรรค์แผนกสตรีได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ.2494 โรงเรียนได้ย้ายมาปลูกสร้างในสถานที่ปัจจุบัน โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนครสวรรค์ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีนครสวรรค์

โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม ก่อตั้งพ.ศ. 2441 บริเวณเหนือวัดราชธานี รับนักเรียนสหศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ.2448 ย้ายไปเปิดใหม่บริเวณหลังตลาดธานีหรือบริเวณสนามเด็กเล่น เชิงสะพานพระร่วง วันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2472 ย้ายไปเปิดใหม่บริเวณใต้วัดไทยชุมพลโดยย้ายเฉพาะนักเรียนชายไป ส่วนที่เดิมให้เป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดสุโขทัยคือ โรงเรียนอุดมดรุณีในปัจจุบัน ส่วนโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดชาย

โรงเรียนเบญจมราชูทิศราชบุรี ตั้งอยู่ที่ถนนมนตรีสุริยวงศ์ (ตรงข้ามกับวัดสัตตนารถปริวัตรทางด้านทิศใต้) ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษประจำจังหวัดราชบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากนี้ ยังมี โรงเรียนตากพิทยาคม โรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนสระแก้ว โรงเรียนบึงกาฬ โรงเรียนลำปางกัลยาณี โรงเรียนสมุทรปราการ เป็นต้น ต่างเป็น

โรงเรียนประจำจังหวัดของจังหวัดตาก จังหวัดน่าน จังหวัดสระแก้ว จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดลำปาง จังหวัดสมุทรปราการตามลำดับ ผู้วิจัยจึงสรุปว่าโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่อจังหวัดเพราะเป็นโรงเรียนประจำจังหวัด

ชื่อโรงเรียนที่มีที่มาเกี่ยวกับชื่อแขวง เขต ตำบล ได้แก่

โรงเรียนมักกะสันพิทยาศาสตร์ เป็นโรงเรียนตั้งอยู่แขวงมักกะสันเขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการได้ย้ายนักเรียนชายจากโรงเรียนศรีอยุธยา (ชาย) รวมทั้งครูที่สมัครใจมาอยู่ที่โรงเรียนแห่งใหม่นี้เมื่อวันที่ 15 เมษายน 2498 จึงมีชื่ออย่างเป็นทางการว่า “โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย” เพราะตั้งอยู่ในตำบลสามเสน

1.1.3 ที่มาเกี่ยวกับชื่อวังพบเฉพาะชื่อโรงเรียนไทยเพียง 2 ชื่อ
ได้แก่

โรงเรียนทอวัง โรงเรียนมีประวัติการก่อกำเนิดโรงเรียนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนมัธยมทอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทอวังเดิมเป็นพระตำหนักของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร วันที่ 31 มกราคมพ.ศ. 2511 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเรื่องเปลี่ยนชื่อโรงเรียนบางเขนวิทยาเป็นโรงเรียนทอวังหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงยกเลิกตำแหน่งวังหน้าและตั้งมกุฎราชกุมารขึ้นมาแทนและทรงตั้งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมารขึ้นมา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระตำหนักขึ้นมาแห่งหนึ่ง ณ ท่งปทุมวัน ชื่อว่า “ วังวินด์เซอร์ ” หรือเรียกกันโดยสามัญว่า “ พระตำหนักทอวัง ” เนื่องจากเป็นตึกมีหอสูงหลังจากสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร ประชวรจนเสด็จทิวงคต ก็ได้ใช้พระตำหนักทอวังในการประทับ หากแต่ใช้เป็นโรงเรียนข้าราชการพลเรือนของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมา ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้สถาปนาโรงเรียนข้าราชการพลเรือนฯ ขึ้นเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 มีนาคมพ.ศ. 2459โรงเรียนมัธยมทอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคมพ.ศ. 2472 เพื่อให้หนีคดีแผนกฝึกหัดครูของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้ฝึกความชำนาญในการสอน และได้ใช้อาคารวังวินด์เซอร์ เป็นอาคารเรียนเรียกว่า ตึกทอวัง จนถึงพ.ศ. 2481 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ยุบโรงเรียนมัธยมทอวังฯ ลง

และจัดตั้งโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาของชาติในระยะนั้น เมื่อพ.ศ. 2509 สมาคมนักเรียนเก่ามัธยมหอวังแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเห็นควรว่า ควรฟื้นฟูโรงเรียนขึ้นมาอีกให้เป็นที่ยอมรับของนักเรียนเก่าและได้พิจารณาสถานที่ตั้งของโรงเรียนบางเขนวิทยาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 มกราคมพ.ศ. 2509 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีประกาศเรื่อง เปลี่ยนชื่อ “โรงเรียนบางเขนวิทยา” เป็น “โรงเรียนหอวัง”

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ชื่อโรงเรียนมาจากพระตำหนักสวนกุหลาบ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้กราบทูล ฯ พระราชบิดาทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นในที่นั้น จึงได้เรียกชื่อว่า “โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ” พ.ศ. 2427 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมีนักเรียนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งเมื่อพ.ศ.2436 ขยายออกไปตั้งนอกพระบรมมหาราชวังและจากเหตุนี้จึงเรียกชื่อเพียง “โรงเรียนสวนกุหลาบ” ซึ่ง “สวนกุหลาบ” เดิมเป็นชื่อพระตำหนัก ต่อมาจึงถูกจัดสร้างเป็นโรงเรียน

1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ของชื่อโรงเรียนจีน พบเฉพาะประเภทชื่อสถานที่ที่เป็นเขตปกครองเท่านั้น ได้แก่ ชื่อมณฑล ชื่อเทศบาลนคร ชื่อเมือง ชื่อเขต ชื่อตำบลหรือชื่อประเทศ มี 197 ชื่อ เช่น

1.2.1 ที่มาเกี่ยวกับชื่อมณฑล

ชื่อโรงเรียนมีที่มาและความหมายจากชื่อมณฑล จะบอกถึงโรงเรียนเป็นโรงเรียนประจำมณฑลของมณฑลใดมณฑลหนึ่ง เช่น “湖南省” (มณฑลหูหนาน) “吉林省” (มณฑลจี๋หลิน) “海南” (ไหหลำ) “四川省” (มณฑลเสฉวน) และ “广东” (กวางตุ้ง) ล้วนเป็นชื่อมณฑลของประเทศจีนได้ชี้แจงโรงเรียน “湖南省地质中学” (โรงเรียนมัธยมธรณีวิทยามณฑลหูหนาน) โรงเรียน “吉林省实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลจี๋หลิน) โรงเรียน “海南中学” (โรงเรียนมัธยมไหหลำ) โรงเรียน “四川省大邑中学” (โรงเรียนมัธยมอำเภอต้าอี้มณฑลเสฉวน) และโรงเรียน “广东实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลกวางตุ้ง) ต่างเป็นโรงเรียนประจำของมณฑลหูหนาน มณฑลจี๋หลิน มณฑลไหหลำ มณฑลเสฉวนและมณฑลกวางตุ้ง ดังชื่อโรงเรียนต่อไปนี้

湖 南 省 地 质 中 学
hú nán shěng dì zhì zhōng xué
มณฑลหูหนาน ธรณีวิทยา โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “湖南省地质中学” (โรงเรียนมัธยมธรณีวิทยามณฑลหูหนาน)
 สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1955 โดยความสนับสนุนของกรมเหมืองแร่และกระทรวงศึกษาธิการของมณฑลหู
 นาน เป็นโรงเรียนประจำของมณฑลหูหนาน

吉 林 省 实 验 中 学
 jí lín shěng shí yàn zhōng xué
 มณฑลจี๋หลิน การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “吉林省实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองมณฑลจี๋หลิน)
 เป็นโรงเรียนประจำและโรงเรียนตัวอย่างที่ได้ปฏิรูปการเรียนการสอนตามนโยบายรัฐบาล

海 南 中 学
 hǎi nán zhōng xué
 ไหหล่า โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “海南中学” (โรงเรียนมัธยมไหหล่า) เป็นโรงเรียนมีชื่อเสียงและ
 มีประวัติศาสตร์ยาวนานเดิมชื่อโรงเรียนมัธยมเอกชนเมืองโง่งไห่หลังการสถาปนาสาธารณรัฐ
 ประชาชนจีน โรงเรียนได้เปลี่ยนจากโรงเรียนเอกชนเป็นโรงเรียนรัฐบาลเมื่อค.ศ.1988 ไหหล่าถูก
 จัดเป็นมณฑล “海南中学” (โรงเรียนมัธยมไหหล่า) ถูกจัดเป็นโรงเรียนประจำที่สำคัญของมณฑล
 ไหหล่า

四 川 省 大 邑 中 学
 sì chuān shěng dà yì zhōng xué
 มณฑลเสฉวน ชื่ออำเภอหนึ่งของมณฑลเสฉวน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “四川省大邑中学” (โรงเรียนมัธยมอำเภอต้าอี้มณฑลเสฉวน)
 สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1928 เป็นโรงเรียนประจำของมณฑลเสฉวน

广 东 实 验 中 学
guǎng dōng shí yàn zhōng xué
มณฑลกว่างตุ้ง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 广东实验中学 ” (โรงเรียนมัธยมการทดลองมณฑลกว่างตุ้ง)
เป็นโรงเรียนประจำมณฑลรุ่นแรกของมณฑลกว่างตุ้งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการของมณฑลกว่างตุ้ง

1.2.2 ที่มาเกี่ยวกับชื่อเทศบาลนคร

ชื่อโรงเรียนมีที่มาและความหมายจากชื่อเทศบาลนคร จะบอกถึง
โรงเรียนเป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครของเทศบาลนครใดเทศบาลนครหนึ่ง “北京市” (เทศบาล
นครปักกิ่ง) “上海市” (เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้) “重庆市” (เทศบาลนครฉงชิ่ง) กับ “天津市”
(เทศบาลนครเทียนสิน) เป็นสี่เทศบาลนครของประเทศจีน มีการปกครองเทียบเท่ามณฑล ปัจจุบันมี
ด้วยกันทั้งหมด 4 เทศบาลนคร ชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยชื่อเทศบาลนครได้สื่อถึงโรงเรียนเป็น
โรงเรียนประจำเทศบาลนครของเทศบาลนครใดเทศบาลนครหนึ่ง เช่น

北 京 市 东 直 门 中 学
Běi jīng shì dōng zhí mén zhōng xué
เทศบาลนครปักกิ่ง ประตูดงจื่อ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 北京市东直门中学 ” (โรงเรียนมัธยมประตูดงจื่อเทศบาลนคร
ปักกิ่ง) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1935 เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมสตรีที่สองเมืองเป่ย์ผิง หลังการสถาปนาของ
สาธารณรัฐประชาชนจีน ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมสตรีที่สองเทศบาลนครปักกิ่ง ค.ศ.1980 ได้
เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมประตูดงจื่อเทศบาลนครปักกิ่งเมื่อค.ศ. 2005

北 京 市 第 九 中 学
běi jīng shì dì jiǔ zhōng xué
เทศบาลนครปักกิ่ง ที่เก้า โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 北京市第九中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่เก้าเทศบาลนครปักกิ่ง)
สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1946 ค.ศ.1962 เป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครปักกิ่งรุ่นแรก

上 海 中 学
shàng hǎi zhōng xué
เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “上海中学” (โรงเรียนมัธยมเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1865 เดิมชื่อโรงเรียนหลงเหมิน โรงเรียนมัธยมเมืองเซี่ยงไฮ้มณฑลเจียงซูค.ศ.1978 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนมัธยมเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้

重 庆 市 第 十 一 中 学 校
chóng qìng shì dì shí yī zhōng xué xiào
เทศบาลนครฉงชิ่ง ที่สิบเอ็ด โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “重庆市第十一中学校” (โรงเรียนมัธยมที่สิบเอ็ดเทศบาลนครฉงชิ่ง) สร้างขึ้นจากการรวมตัวของโรงเรียนมัธยมจิงยีและโรงเรียนมัธยมสตรีเหวินเต๋อเมื่อค.ศ. 1952 และใช้ชื่อโรงเรียนมัธยมเหวินยี เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคมค.ศ.1953 กระทรวงศึกษาธิการเทศบาลนครฉงชิ่งได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนมัธยมที่สิบเอ็ดเทศบาลนครฉงชิ่ง ค.ศ.1998

重 庆 市 实 验 中 学
chóng qìng shì shí yàn zhōng xué
เทศบาลนครฉงชิ่ง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “重庆市实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองเทศบาลนครฉงชิ่ง) สร้างขึ้นปีค.ศ.1907 เป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครฉงชิ่งรุ่นแรกหลังเมืองฉงชิ่งได้รับการจัดเป็นเทศบาลนครฉงชิ่งเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน ค.ศ.2011 โรงเรียนได้รับความอนุญาติจากกระทรวงศึกษาธิการเทศบาลนครฉงชิ่งและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมการทดลองเทศบาลนครฉงชิ่ง

天 津 市 第 七 中 学
tiān jīn shì dì qī zhōng xué
เทศบาลนครเทียนจิน ที่เจ็ด โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “天津市第七中学” (โรงเรียนมัธยมที่เจ็ดเทศบาลนครเทียนสิน)
สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1951 เป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครเทียนสิน

天 津 市 新 华 中 学
tiān jīn shì xīn huá zhōng xué
เทศบาลนครเทียนสิน ประเทศจีนใหม่ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “天津市新华中学” (โรงเรียนมัธยมประเทศจีนใหม่เทศบาลนคร
เทียนสิน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1914 เดิมชื่อโรงเรียนเสิ่งกงเป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครเทียนสิน

1.2.3 ที่มาเกี่ยวกับชื่อเมืองเอก

ชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยชื่อเมืองเอก หมายถึง โรงเรียนประจำ
มณฑลต่างๆได้สร้างอยู่ที่เมืองเอกของมณฑลต่างๆจึงตั้งชื่อโรงเรียนตามชื่อเมืองเอก คล้องกับขอบเขต
ของการวิจัยที่ศึกษาเฉพาะชื่อโรงเรียนประจำมณฑลที่สร้างในเขตต่างๆ ที่ปกครองโดยเมืองเอกของ
ทั้งหมด 22 มณฑลในแผ่นดินใหญ่ของประเทศจีน เช่น “武汉” (อู่ฮั่น) “郑州” (เจิ้งโจว) “海
口” (ไห่โข่ว) ต่างเป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลหูเป่ย์ มณฑลเหอหนาน มณฑลไหหลำ ซึ่งโรงเรียนได้
ตั้งชื่อตามชื่อเมืองเอกพร้อมกับการบ่งบอกถึงโรงเรียนได้สร้างอยู่ที่เมืองเอกของมณฑลต่างๆ ตั้งชื่อ
โรงเรียนต่อไปนี้

武 汉 中 学
wǔ hàn zhōng xué
อู่ฮั่น โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “武汉中学” (โรงเรียนมัธยมอู่ฮั่น)ตั้งชื่อตามเมืองอู่ฮั่นมณฑลหูเป่ย์

郑 州 中 学
zhèng zhōu zhōng xué
เจิ้งโจว โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “郑州中学” (โรงเรียนมัธยมเจิ้งโจว) ตั้งชื่อตามเมืองเจิ้งโจวมณฑล

เหอหนาน

海 口 实 验 中 学

hǎi kǒu shí yàn zhōng xué

ไห่โข่ว การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “海口实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองไห่โข่ว) ตั้งชื่อตาม

เมืองไห่โข่ว

广 州 市 第 一 中 学

guǎng zhōu shì dì yī zhōng xué

เมืองกวางโจว ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “广州市第一中学” (โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเมืองกวางโจว) “广州” (กวางโจว) เป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลกวางตุ้ง

南 昌 外 国 语 学 校

nán chāng wài guó yǔ xué xiào

หนานชาง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “广州市第一中学” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศเมืองหนานชาง) “南昌” (หนานชาง) เป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลเจียงซี

长 春 市 实 验 中 学

cháng chūn shì shí yàn zhōng xué

เมืองฉางชุน การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “长春市实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองเมืองฉางชุน) “长春” (ฉางชุน) เป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลจี๋หลิน

成 都 石 室 中 学
chéng dū shí shì zhōng xué
เฉิงตู หิน ห้อง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “成都石室中学” (โรงเรียนมัธยมสี่ห้องเฉิงตู) “成都” (เฉิงตู) เป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลเสฉวน “石室” (สี่ห้อง) เป็นชื่อของโรงเรียนแห่งแรกที่สร้างโดยรัฐบาลท้องถิ่นจีน

昆 明 市 第 五 中 学
kūn míng shì dì wǔ zhōng xué
เมืองคุนหมิง ที่ห้า โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “昆明市第五中学” (โรงเรียนมัธยมที่ห้าเมืองคุนหมิง) “昆明” (คุนหมิง) เป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลยูนนาน

1.2.4 ที่มาเกี่ยวกับชื่อเขต

ชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยชื่อเขต มักจะสื่อถึงเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ซึ่งเป็นเขตต่างๆที่ปกครองโดยเมืองเอกของมณฑลหรือเทศบาลนครต่างๆ เช่น “萧山” (เซียวซาน) “龙泉” (หลงฉวน) “昌平” (ชางผิง) ต่างเป็นชื่อของเขตที่มณฑลเจ้อเจียง มณฑลเสฉวน เทศบาลนครปักกิ่ง

浙 江 省 萧 山 中 学
zhè jiāng shěng xiāo shān zhōng xué
มณฑลเจ้อเจียง ... ตกต่ำ ภูเขา โรงเรียนมัธยม

ชื่อของเขต

โรงเรียน “浙江省萧山中学” (โรงเรียนมัธยมเซียวซานมณฑลเจ้อเจียง) สร้างที่เลขที่ 538 ถนนงเซียวเฉิงเซียงเขตเซียวซานเมืองหางโจวมณฑลเจ้อเจียงเมื่อค.ศ.1938 “萧山” (เซียวซาน) เป็นชื่อเขตที่เมืองหางโจวมณฑลเจ้อเจียง

四川省成都市龙泉中学校
 sì chuān shěng chéng dū shì lóng quán zhōng xué xiào
 มณฑลเสฉวน เมืองเฉิงตู มังกร ลำธาร โรงเรียนมัธยม
 ชื่อของเขต

โรงเรียน “四川省成都市龙泉中学校” (โรงเรียนมัธยมหลงฉวนเมืองเฉิงตูมณฑลเสฉวน) สร้างอยู่เลขที่ 1057 ถนนจิงหลงเขตหลงฉวนยี่เมืองเฉิงตู “龙泉” (หลงฉวน) มาจาก “龙泉驿” (หลงฉวนยี่) เป็นชื่อของเขตที่เมืองเฉิงตูมณฑลเสฉวน

北京市昌平区第二中学
 běi jīng shì chāng píng qū dì èr zhōng xué
 เทศบาลนครปักกิ่ง เจริญ ราบ เขตที่สอง โรงเรียนมัธยม
 ชื่อของเขต

โรงเรียน “北京市昌平区第二中学” (โรงเรียนมัธยมที่สองเขตซางผิงเทศบาลนครปักกิ่ง) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1929 เป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครปักกิ่ง โรงเรียนมี 2 สาขาต่างอยู่ที่เลขที่ 31 หมู่ 2 เขตหลงยั่วย่วนซุมซุนหุยหลงกวนเขตซางผิงและเลขที่ 5 ถนนเจิ้งฝู่เขตซางผิง โรงเรียนตั้งชื่อโดยใช้ “昌平” (ซางผิง) เนื่องจากโรงเรียนสร้างอยู่เขตซางผิง

上海市闵行区中学
 shàng hǎi shì mǐn háng zhōng xué
 เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ ชื่อของเขตที่เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “上海市闵行区中学” (โรงเรียนมัธยมหมิ่นทางเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้) ที่อยู่โรงเรียนคือเลขที่ 950 ถนนเจียงชวตงเขตหมิ่นทาง อยู่ฝั่งแม่น้ำหวงฝู่ที่ภาคตะวันตกเฉียงใต้ของเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่อเขตเนื่องจากโรงเรียนได้สร้างอยู่เขต “闵行” (หมิ่นทาง)

1.2.5 ที่มาเกี่ยวกับชื่ออำเภอ เช่น “琼山” (ฉงซาน) เป็นชื่ออำเภอของเมืองไห่โจวมณฑลไห่หลำ “长寿” (ฉางเซ้า) เป็นชื่ออำเภอที่เทศบาลนครฉงชิ่ง ตั้งชื่อโรงเรียนต่อไปนี้

琼 山 中 学

qióng shān zhōng xué

ชื่อย่อของมณฑลไหหลำ ภูเขา โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 琼山中学 ” (โรงเรียนมัธยมฉางซาน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1913 โดยรวมจากโรงเรียนประถมที่หนึ่งระดับสูงอำเภอฉางซานและโรงเรียนครูอำเภอฉางซาน ปีค.ศ.1939 ไหลำตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศญี่ปุ่น โรงเรียนได้ปิดการเรียนการสอนเนื่องจากโรงเรียนถูกทำลายจากสงคราม หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จีนได้รับชัยชนะในสงครามจีนญี่ปุ่น ครูและนักเรียนของโรงเรียนฉางซานที่กระจ่ายอยู่ต่างถิ่นทยอยกลับโรงเรียน ค.ศ.1958 เมืองฉางซานถูกจัดร่วมกับเมืองไหโข่ว โรงเรียนเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่สามเมืองไหโข่ว ปีค.ศ. 1959 เมืองฉางซานถูกจัดเป็นอำเภอของเมืองเอกไหโข่วมณฑลไหหลำ โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมฉางซานและใช้จนปัจจุบัน

重 庆 市 长 寿 中 学 校

chóng qìng shì cháng shòu zhōng xué xiào

เทศบาลนครฉงชิ่ง อายุวัฒนา โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 重庆市长寿中学校 ” (โรงเรียนมัธยมฉางเซ้าเทศบาลนครฉงชิ่ง) สร้างขึ้นเมื่อ 1904 เดิมชื่อเฟิงซานชู่ยวน โรงเรียนประถมระดับสูงอำเภอฉางเซ้า ค.ศ.1984 รัฐบาลมณฑลเสฉวนได้จัดโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนประจำมณฑล ค.ศ.1997 เมืองฉงชิ่งถูกจัดเป็นเทศบาลนคร โรงเรียนจึงถูกจัดเป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครฉงชิ่งรุ่นแรก ฉางเซ้าเดิมเป็นชื่ออำเภอที่ปกครองโดยเทศบาลนครฉงชิ่ง ค.ศ. 2001 ถูกยกเลิกบทบาทที่เป็นหน่วยปกครองอำเภอและถูกจัดตั้งเป็นเขตของเทศบาลนครฉงชิ่งเมื่อค.ศ.2002

四 川 省 温 江 中 学

sì chuān shěng wēn jiāng zhōng xué

มณฑลเสฉวน อุ่น แม่น้ำ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 四川省温江中学 ” (โรงเรียนมัธยมเวินเจียงมณฑลเสฉวน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1927 เป็นโรงเรียนมีประวัติยาวนาน เมื่อปีค.ศ. 2001 ผ่านการประเมินและถูก

จัดเป็นโรงเรียนประจำมณฑลเสฉวนระดับชาติ โรงเรียนสร้างอยู่เลขที่ 398 ถนนหัวตู่ซีด้านเขตเวินเจียงเมืองเฉิงตูมณฑลเสฉวน เวินเจียงเดิมเป็นชื่ออำเภอในเขตที่หนึ่งของทั้งหมด 16 เขตสังกัดมณฑลเสฉวนปกครองภายใต้การนำของพรรคก๊กมินตั๋งเมื่อค.ศ.1924 ค.ศ.2002 อำเภอเวินเจียงถูกยกเลิกและสร้างเป็นเขตแทนจึงสันนิษฐานโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่ออำเภอ

1.2.6 ที่มาเกี่ยวกับชื่อตำบล

ชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยชื่อตำบล จะบอกถึงที่อยู่โรงเรียนอย่างละเอียดถึงตำบลที่โรงเรียนตั้งอยู่ ตำบลเหล่านี้ล้วนเป็นหน่วยปกครองที่อยู่ในเขตต่างๆของเมืองเอกของทั้งหมด 22 มณฑลและ 4 เทศบาลนครต่างๆของแผ่นดินใหญ่จีน เช่น “牛栏山” (นิวหลันซาน) “大弯” (ต้าวัน) “塘栖” (ถังซี) เป็นชื่อของตำบลต่างในเขตปกครองของเทศบาลนครปักกิ่ง เมืองเฉิงตู เมืองหางโจวพบทั้งหมด 6 ชื่อ ได้แก่

北京市顺义牛栏山第一中学
 běi jīng shì shùn yì niú lán shān dì yī zhōng xué
 เทศบาลนครปักกิ่ง ชื่อเขต คอกโค/วั่ว/ควาย ภูเขา ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม
 ชื่อของตำบลที่เขตชวนยี

โรงเรียน“北京市顺义牛栏山第一中学” (โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งนิวหลันซานชวนยีเทศบาลนครปักกิ่ง) เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมต้นอำเภอชวนยีมณฑลเหอเป่ย์ สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1950 ค.ศ. 1951 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่หนึ่งอำเภอชวนยีมณฑลเหอเป่ย์ เมื่อค.ศ. 1958 อำเภอชวนยีได้ปกครองโดยเทศบาลนครปักกิ่ง โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมนิวหลันซานอำเภอชวนยีเทศบาลนครปักกิ่ง ปีค.ศ. 1978 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่หนึ่งนิวหลันซานอำเภอชวนยี ปีค.ศ.1998 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนได้อนุมัติการยกเลิกหน่วยปกครองที่เป็นอำเภอของเทศบาลนครปักกิ่งให้เป็นเขต โรงเรียนจึงเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่หนึ่งนิวหลันซานชวนยีเทศบาลนครปักกิ่ง ชื่อโรงเรียนประกอบด้วย “顺义” (ชวนยี) “牛栏山” (นิวหลันซาน) ตั้งชื่อตามชื่อเขตและชื่อตำบลเนื่องจากชวนยีนิวหลันซานต่างเป็นชื่อเขตและชื่อตำบลที่โรงเรียนสร้างอยู่

成都市大弯中学校
chéng dū shì dà wān zhōng xué xiào
เมืองเฉิงตู ไหล่ ค้าง / งอ โรงเรียนมัธยม

เป็นชื่อตำบลหนึ่งที่เขตชิงป๋ยเจียง

โรงเรียน “成都市大弯中学校” (โรงเรียนมัธยมต้าวันเมืองเฉิงตู) อยู่
ตำบลต้าวันเขตชิงป๋ยเจียงเมืองเฉิงตูที่สวยงามเมื่อค.ศ.1957เป็นโรงเรียนประจำมณฑลเสฉวน
ระดับชาติเมื่อค.ศ. 2001

杭州市塘栖中学
háng zhōu shì táng qī zhōng xué
เมืองหางโจว เขื่อน / บ่อน้ำ หยุตพัก โรงเรียนมัธยม

ชื่อของตำบล

โรงเรียน “杭州市塘栖中学” (โรงเรียนมัธยมถังซีเมืองหางโจว) สร้างอยู่
ตำบลถังซีเขตอยู่หางเมืองหางโจวเมื่อสิงหาคมค.ศ.1956 เป็นโรงเรียนประจำมณฑลเจ้อเจียงและมี
อุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างเพียบพร้อม ถังซีเป็นชื่อของตำบลที่มีประวัติศาสตร์พันปี

重庆市合川太和中学
chóng qìng shì hé chuān tài hé zhōng xué
เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเมืองหนึ่งของฉงชิ่ง ...มาก/เกินไป กับ/และ โรงเรียนมัธยม

ชื่อของตำบล

โรงเรียน “重庆市合川太和中学” (โรงเรียนมัธยมไท่เหอเหอชว่นเทศบาล
นครฉงชิ่ง) สร้างอยู่ตำบลไท่เหอซึ่งเป็นจุดรวมของเขตเหอชว่นเขตถงเหลียงและเขตถงหนาน สร้างขึ้น
เมื่อค.ศ. 1945 เป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครฉงชิ่งเมื่อค.ศ. 2008

福 州 市 亭 江 中 学
 fú zhōu shì tíng jiāng zhōng xué
 เมืองฝูโจว ศาลา แม่น้ำ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “福州市亭江中学” (โรงเรียนมัธยมถึงเจียงเมืองฝูโจว) สร้างอยู่
 ตำบลถึงเจียง เป็นตำบลที่อยู่อาศัยของชาวจีนโพ้นทะเล เป็นโรงเรียนประจำมณฑลฮกเกี้ยนและมี
 ประวัติที่เปิดการเรียนการสอนมากกว่าร้อยปี

天 津 市 咸 水 沽 第 一 中 学
 tiān jīn shì xián shuǐ gū dì yī zhōng xué
 เทศบาลนครเทียนสิน น้ำเค็ม ชื่อย่อเทียนสิน ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม
 ที่ไม่เป็นทางการ

โรงเรียน “天津市咸水沽第一中学” (โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเสียนสู่ยูกู
 เทศบาลนครเทียนสิน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1956 ที่ถนนจินฉิตำบลเสียนสู่ยูกูเขตจินหนานเทศบาลนคร
 เทียนสิน ค.ศ.1978กระทรวงศึกษาธิการเทศบาลนครเทียนสินได้จัดโรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเสียนสู่ยูกู
 เทศบาลนครเทียนสินเป็นโรงเรียนประจำเทศบาลนครเทียนสิน “咸水沽” (เสียนสู่ยูกู) เป็นชื่อของ
 ตำบลที่เขตจินหนานเทศบาลนครเทียนสิน เป็นโรงเรียนที่ตั้งชื่อตามชื่อดำบล

1.2.7 ที่มาเกี่ยวกับชื่อประเทศ ได้แก่

南 京 市 中 华 中 学
 nán jīng shì zhōng huá zhōng xué
 เมืองหนานจิง ประเทศจีน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “南京市中华中学” (โรงเรียนมัธยมจงหัวเมืองหนานจิง) สร้าง
 ขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1899 เดิมชื่อโรงเรียนจิตูหมายถึงโรงเรียนคริสต์ สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 19 ราชวงศ์ชิงเริ่ม
 อ่อนแอและความเจริญรุ่งเรืองลดลง ภายในประเทศประสบปัญหาความขัดแย้งกันอย่างรุนแรงของ
 กลุ่มคนในวงการต่างๆ ภายนอกถูกกดดันจากชาติมหาอำนาจในยุคล่าอาณานิคม ประกอบกับระบบ
 การปกครองและเศรษฐกิจที่ล้าสมัยทำให้ประเทศจีนระส่ำระสาย ขณะเดียวกันชาวจีนพยายามศึกษา
 เทคโนโลยีที่ทันสมัยแบบตะวันตกเพื่อต่อต้านการรุกรานของมหาอำนาจในยุคล่าอาณานิคม โรงเรียน
 เป็นผลเกิดจากการนำศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ที่ประเทศจีน นอกจากนี้ยังเป็นความต้องการที่

เร่งด่วนเพื่ออบรมบุคคลให้มีความสามารถความรู้ทันสมัยในการกู้ชาติ ค.ศ.1949หลังพรรคคอมมิวนิสต์มีชัยชนะเหนือพรรคก๊กมินตั๋ง ประเทศจีนเข้ายุคสาธารณรัฐประชาชนจีน โรงเรียนเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมหญิงที่หนึ่งเมืองหนานจิง ค.ศ.1978ประเทศจีนได้ดำเนินนโยบายการปฏิรูปและเปิดประเทศชาติ ด้วยกระแสของสมัยฟื้นฟูประเทศชาติ โรงเรียนถูกเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมจังหวัดเมืองหนานจิง “中华” (จงหัว) หมายถึงประเทศจีน

天 津 市 新 华 中 学
tiān jīn shì xīn huá zhōng xué
เมืองเทียนสิน ใหม่ ประเทศจีน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “天津市新华中学” (โรงเรียนมัธยมซินหัวเมืองเทียนสิน) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1914 เดิมชื่อโรงเรียนเสิ่งกง ค.ศ.1973 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมซินหัวเมืองเทียนสิน “新华” (ซินหัว) หมายถึงประเทศจีนใหม่ ได้มอบหมายโรงเรียนได้เปิดการเรียนการสอนในยุคใหม่ของประเทศจีน

2. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

ชื่อโรงเรียนที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม หมายถึงชื่อของถนน แม่น้ำ คลอง ภูเขา ทิศทาง ดอกไม้ในธรรมชาติ พบทั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน แบ่งได้ดังนี้

2.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของชื่อโรงเรียนไทยพบสิ่งแวดล้อมที่เป็นแม่น้ำและพันธุ์ไม้จำนวน 2 ชื่อได้แก่

โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เดิมชื่อโรงเรียนยานนาวาตั้งอยู่เลขที่ 786 ถนนพระรามที่3แขวงบางโพงพางเขตยานนาวาจังหวัดกรุงเทพมหานครในปีพ.ศ.2515 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติการขอเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมเขตยานาวาตั้งอยู่บริเวณทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอพระประแดงและเขตราชบุรีบูรณะ มีแนวกึ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นแบ่งเขต ดังนั้นโรงเรียนจึงตั้งชื่อตามสิ่งแวดล้อมที่เป็นแม่น้ำ

โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ฯ ก่อตั้งวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2504 ณ เลขที่ 186 ถนนสุขุมวิท ซอย 22 เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เปิดทำการสอน วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2505 ต้นไม้ประจำโรงเรียนคือดอกสายน้ำผึ้ง โรงเรียนตั้งชื่อตามชื่อต้นไม้ประจำโรงเรียน ซึ่งเป็นพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งในสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ

2.2องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของชื่อโรงเรียนจีนพบสิ่งแวดล้อมที่เป็นถนน คลอง ภูเขา ทิศทาง ประตู มี 23 ชื่อ

2.2.1 ที่มาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นถนน พบทั้งหมด 6 ชื่อ เช่น “ 宁海 ” (หนิงไห่) “ 萱花 ” (ซวนฮัว) “ 铜盘 ” (ถงผาน) ล้วนเป็นชื่อของถนนที่เป็นที่อยู่โรงเรียน

南京市 宁海 中学
nán jīng shì níng hǎi zhōng xué
เมืองหนานจิง สงบ ทะเล โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

โรงเรียน “ 南京市宁海中学 ” (โรงเรียนมัธยมหนิงไห่เมืองหนานจิง) อยู่เลขที่ 39 ถนนหนิงไห่เมืองหนานจิง “ 宁海 ” (หนิงไห่) เป็นชื่อของถนน จึงตัดสินใจโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่อถนน

重庆市 永川 萱花 中学校
chóng qìng shì yǒng chuān xuān huā zhōng xué xiào
เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเมืองหนึ่งของฉงชิ่ง ดอกไม้ชวน โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนได้ระบุว่า “ ...โรงเรียนตั้งชื่อโดยใช้คำ ‘ 萱花 ’ มีความหมายสองประเภท ประเภทแรก หมายถึงที่อยู่ของโรงเรียนคือ เลขที่ 238 ถนนชวนฮัวเมืองหย่งชวน ... ” ชื่อโรงเรียนตั้งชื่อตามชื่อถนน “ 萱花 ” (ซวนฮัว) เป็นชื่อถนน

福州 铜盘 中学
fú zhōu tóng pán zhōng xué
ฝูโจว ทองแดง จาน โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

โรงเรียน “福州铜盘中学” (โรงเรียนมัธยมถงผานฝูโจว) อยู่เลขที่ 261 ถนนถงผานเมืองฝูโจวฉวนตลชกเกี้ยนเมื่อค.ศ.1975 ชื่อโรงเรียนตั้งชื่อตามชื่อถนน

成 都 市 盐 道 街 中 学
chéng dū shì yán jiē dào zhōng xué
เมืองเฉิงตู เกลือ ทาง ถนน โรงเรียนมัธยม
ชื่อถนน

โรงเรียน “成都市盐道街中学” (โรงเรียนมัธยมถนนเหยียนต้าวเมืองเฉิงตู) สร้างอยู่สถานที่สร้างโรงเรียนครูที่สองเมืองเฉิงตู คือเลขที่ 5 ถนนเหยียนต้าวเมืองเฉิงตู “盐道街” (ถนนเหยียนต้าว) ได้สื่อโดยตรงว่าโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่อถนน

2.2.2 ที่มาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นคลองได้แก่

潞 河 中 学
lù hé zhōng xué
ชื่อคลอง คลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “潞河中学” (โรงเรียนมัธยมลู่เหอ) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1867 เดิมชื่อ ลู่เหอซูย่วน “潞河” (คลองลู่เหอ) เป็นชื่อคลองสายหนึ่งได้ไหลผ่านแขวงธงโจวของเทศบาลนครปักกิ่ง โรงเรียนได้สร้างในแขวงธงโจวจึงสันนิษฐานโรงเรียนได้ตั้งชื่อจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นคลองของโรงเรียน

2.2.3 ที่มาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นภูเขาได้แก่

福 州 鼓 山 中 学
fú zhōu gǔ shān zhōng xué
ฝูโจว กลอง ภูเขา โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “福州鼓山中学” (โรงเรียนมัธยมกุ่ซานฝูโจว) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1983 สร้างอยู่ภาคตะวันตกของสถานที่ท่องเที่ยวภูเขากุ่ซานที่สวยงาม จึงสันนิษฐานโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามชื่อภูเขาที่เป็นสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน

2.2.4 ที่มาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นทิศทาง เช่น “西北” (ซีเป่ย์) หมายถึงตะวันตกเฉียงเหนือ “东北” (ตงเป่ย์) หมายถึงตะวันออกเฉียงเหนือ

四 川 省 成 都 华 西 中 学
 sì chuān shěng chéng dū huá xī zhōng xué
 มณฑลเสฉวน ฉิงตู ประเทศจีน ตะวันตก โรงเรียนมัธยม

“成都” (ฉิงตู) เป็นเมืองเอกของมณฑลเสฉวน “华西” (หัวซี) หมายถึงตะวันตกของประเทศจีน ได้สื่อถึงที่อยู่ภูมิประเทศของโรงเรียน “四川省成都华西中学” (โรงเรียนมัธยมหัวซีฉิงตูมณฑลเสฉวน) เป็นโรงเรียนสร้างที่มณฑลเสฉวน สอดคล้องกับที่อยู่ภูมิประเทศของมณฑลเสฉวนที่อยู่ภาคตะวันตกของจีน

成 都 西 北 中 学
 chéng dū xī běi zhōng xué
 ฉิงตู ตะวันตกเฉียงเหนือ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “成都西北中学” (โรงเรียนมัธยมซีเป่ย์ฉิงตู) สร้างขึ้นโดยหัวหน้าทหารเดินทางสู่ภาคเหนือจีนเมื่อค.ศ.1928 เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมซีเป่ย์ “西北” (ซีเป่ย์) หมายถึงตะวันตกเฉียงเหนือ ที่อยู่เดิมของโรงเรียนอยู่ที่เมืองปักกิ่งซึ่งในเขตบริเวณภาคตะวันตกเฉียงเหนือของที่ประจำทหารเดินทางสู่ภาคเหนือจีน หลังสงครามจีนญี่ปุ่นเกิดขึ้น โรงเรียนได้ย้ายมาอยู่เมืองฉิงตูมณฑลเสฉวน

东 北 育 才 学 校
 dōng běi yù cái xué xiào
 ตะวันออกเฉียงเหนือ อบรม ความสามารถ โรงเรียน

โรงเรียน “ 东北育才学校 ” (โรงเรียนยู๋ฉยตงเป่ย์) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ.1949 เป็นโรงเรียนอยู่เมืองเสิ่นหยางซึ่งเป็นเมืองเอกของมณฑลเหลียวหนิงในภาคอีสานจีน “ 东北 ” (ตงเป่ย์) หมายถึงตะวันออกเฉียงเหนือ

福 州 屏 东 中 学
fú zhōu píng dōng zhōng xué
ฝูโจว บังผ้วนกั้น ตะวันออก โรงเรียนมัธยม
ของภูเขา

ประวัติโรงเรียน “ 福州屏东中学 ” (โรงเรียนมัธยมฝิงตงฝูโจว) ได้ระบุว่า “ ...โรงเรียนสร้างอยู่ที่ศตวันออกของภูเขาฝิงที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับชาติของเมืองฝูโจว... ” ซึ่งได้ตั้งชื่อตามทิศทางและชื่อภูเขา “ 屏东 ” (ฝิงตง) หมายถึงตะวันออกของภูเขาฝิง

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียน “ 周南中学 ” (โรงเรียนมัธยมโจวหนาน) ได้สื่อถึงโรงเรียนได้ตั้งชื่อตามสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับทิศทาง “ 周南 ” (โจวหนาน) เดิมหมายถึงภาคใต้ของเมืองปกครองโดยพระองค์โจวในสมัยราชวงศ์โจวของประเทศจีน

จากชื่อโรงเรียนจีนมีที่มาจากเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นถนน คลอง แม่น้ำ ภูเขา ทิศทางยังพบชื่อโรงเรียนมีที่มาจากสิ่งแวดล้อมประเภทอื่นๆแต่มีเป็นจำนวนน้อยเช่น สิ่งแวดล้อมที่เป็นประตู เช่นโรงเรียน “ 北京市东直门中学 ” (โรงเรียนมัธยมตงจื่อเหมินเทศบาลนครปักกิ่ง) “ 东直门 ” (ตงจื่อเหมิน) หมายถึงชื่อประตูของเมืองเก่าที่เป็นโบราณสถาน สอดคล้องกับข้อมูลที่โรงเรียนได้กล่าวว่า โรงเรียนตั้งอยู่บริเวณประตูตงจื่อ

3. องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่

องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่พบทั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน

3.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่ของชื่อโรงเรียนไทยประกอบด้วยหมายเลขที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนตามลำดับการก่อตั้งโรงเรียนเพื่อให้เป็นต้นแบบของโรงเรียนต่อไป พบทั้งหมด 3 ชื่อได้แก่

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีวิทยา 4 สร้างขึ้นเมื่อพ.ศ.2535 กระทรวงศึกษาธิการได้มอบให้โรงเรียนสตรีวิทยา 2 เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยงและให้

นางสาวสมภาพ คมสัน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา 2 รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนไปพลางก่อน วันที่ 10 สิงหาคมพ.ศ.2535 กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษาได้ประกาศเปลี่ยนชื่อโรงเรียนตามที่ได้รับพระบรมราชานุญาตและสอดคล้องกับโรงเรียนพี่เลี้ยงคือ “โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 มินบุรี ” พ.ศ. 2539 กรุงเทพมหานครได้แบ่งเขตการปกครองใหม่ โดยแบ่งเขตมินบุรีออกเป็น 2 เขต คือ เขตมินบุรีและ เขตคลองสามวา ซึ่งที่ตั้งของโรงเรียนเดิม ตั้งอยู่ในเขตมินบุรี จึงใช้ชื่อโรงเรียนว่า “ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 มินบุรี ” แต่เมื่อมีการแบ่งเขตการปกครองใหม่ทำให้ที่ตั้งของโรงเรียนตั้งอยู่ในเขตที่แบ่งใหม่ คือ เขตคลองสามวา โรงเรียนจึงต้องเปลี่ยนชื่อใหม่ตามเขตพื้นที่ที่ตั้งอยู่โดยได้รับอนุมัติจากกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการโดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 ”

โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เมื่อพ.ศ.2516 นางสาวสุน พานิชเฮงมีจิตศรัทธาบริจาคที่ดินให้กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 19 ไร่ 3 งาน 19 ตารางวาเพื่อสร้างเป็นโรงเรียน คุณหญิงบุญเจือ ไชยภักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยาในขณะนั้นได้รับเรื่องจากกรมสามัญศึกษามาดำเนินการก่อตั้งเป็นโรงเรียนแห่งใหม่ ในวันที่ 7 ธันวาคมพ.ศ. 2516 สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ คุณหญิงบุญเจือ ไชยภักดิ์ นางสาวสุน พานิชเฮง ดร.ก่อ สวัสดิพานิช(อธิบดีกรมสามัญศึกษา) กรรมการสตรีวิทยา สมาคมและนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาทเพื่อสนองพระราชดำริ เรื่องการก่อตั้งโรงเรียนและมีพระเมตตาพระราชทานนามโรงเรียนว่า “ สตรีวิทยา 2 ”

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 ได้รับบริจาคจากคุณสุรศักดิ์และคุณกอบพร ชินวงศ์วัฒนา โดยการติดต่อประสานงานของพลเอกวีโรจน์และคุณหญิงลักขณา แสงสนิทผู้ก่อตั้งและอุปการะโรงเรียน จัดการเรียนการสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2537 โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้งโรงเรียนเมื่อวันที่ 27 มิถุนายนพ.ศ. 2538

3.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่ของชื่อโรงเรียนจีน โดยทั่วไปเป็นโรงเรียนในเครือข่ายเดียวกัน มี 108 ชื่อ เช่น

广 州 市 第 一 中 学
guǎng zhōu shì dì yī zhōng xué
เมืองกวางโจว ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 广州市第一中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเมืองกวางโจว) สร้าง
ขึ้นเมื่อค.ศ.1928 “ 第一 ” (ที่หนึ่ง) ได้สื่อถึงเป็นโรงเรียนรัฐแห่งแรกของเมืองกวางโจวในยุครัฐบาล
ก๊กมินตั๋ง

成 都 市 第 八 中 学
chéng dū shì dì bā zhōng xué
เมืองเฉิงตู ที่แปด โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 成都市第八中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่แปดเมืองเฉิงตู) สร้างขึ้น
เมื่อค.ศ. 1942 เดิมชื่อโรงเรียนรัฐเมืองเฉิงตู ค.ศ. 1944 โรงเรียนแบ่งแยกเป็นโรงเรียนมัธยมชายและ
โรงเรียนมัธยมหญิง ค.ศ.1952 โรงเรียนมัธยมชายเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่แปดเมืองเฉิงตูและ
โรงเรียนมัธยมหญิงเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่หกเมืองเฉิงตู ค.ศ.2001 กระทรวงศึกษาธิการ
มณฑลเสฉวนอนุมัติการรวมตัวของสองโรงเรียนนี้และจัดตั้งเป็นโรงเรียนประจำใช้ชื่อโรงเรียนมัธยมที่
แปดเมืองเฉิงตู

海 口 市 第 一 中 学
hǎi kǒu shì dì yī zhōng xué
เมืองไห่โข่ว ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 海口市第一中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเมืองไห่โข่ว) สร้างขึ้น
เมื่อค.ศ.1951เป็นโรงเรียนประจำแห่งแรกก่อตั้งโดยรัฐบาลเมืองไห่โข่วหลังการสถาปนาสาธารณรัฐ
ประชาชนจีน

北 京 市 第 九 中 学
běi jīng shì dì jiǔ zhōng xué
เทศบาลนครปักกิ่ง ที่เก้า โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 北京市第九中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่เก้าเทศบาลนครปักกิ่ง)
สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1946 เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมเอกชนเหมินโถวเกา เป็นโรงเรียนเอกชน เมื่อ
พฤษภาคม ค.ศ. 1949 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่เก้าเมืองเป่ย์ผิง หลังตุลาคม ค.ศ.1949 เปลี่ยน
ชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมที่เก้าเทศบาลนครปักกิ่ง

昆明市第三十一中学
 kūn míng shì dì sān shí yī zhōng xué
 เมืองคุนหมิง ที่สามสิบเอ็ด โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 昆明市第三十一中学 ” (โรงเรียนมัธยมที่สามสิบเอ็ดเมือง
 คุนหมิง) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1958 เป็นโรงเรียนประจำของมณฑลยูนนาน

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล

องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนสามารถแบ่งเป็นสี่
 ประเภทได้แก่ 1. ชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคล 2.บรรดาศักดิ์ 3. สมณศักดิ์ 4. กลุ่มบุคคล

4.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนไทย

องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนไทยสามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท
 ได้แก่ 1. ชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคล 2.บรรดาศักดิ์ 3. สมณศักดิ์ 4. กลุ่มบุคคล มี 69 ชื่อ

4.1.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นชื่อและ/หรือนามสกุล
 ของบุคคล องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนไทยพบกลุ่มที่มาที่เป็นพระนาม ชื่อ นามสกุล
 ของข้าราชการหรือบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการก่อตั้งโรงเรียน ดังนี้

ก. ที่มาเกี่ยวกับพระนามหรือชื่อ

ชื่อโรงเรียนมีที่มาเกี่ยวกับพระนามหรือชื่อบุคคลของชื่อโรงเรียน
 ไทย หมายถึงการตั้งชื่อโรงเรียนไทยโดยใช้พระนามประเภทต่างๆ เช่น พระนามทรงกรม พระ
 สมัญญานาม หรือชื่อของข้าราชการหรือบุคคลทั่วไป หรือชื่อที่ตั้งเพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงพระมหากษัตริย์
 พระราชินี เช่น

โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เปลี่ยน
 ชื่อมาเป็นโรงเรียน “นครพนมปิยะมหาราชาลัย” เพื่อเป็นพระบรมราชานุสรณ์ในพระบาทสมเด็จพระ
 จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากพระองค์ได้รับพระราชสมัญญาว่า “ ปิยะมหาราช ” พ.ศ. 2512 ได้รับ
 คัดเลือกเข้าในโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยรวมโรงเรียนสตรีนครพนม โรงเรียนการช่าง
 สตรีเข้าด้วยกันใช้ชื่อใหม่ว่า “โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย” จนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนราชินีบูรณะ วันที่ 10 มิถุนายน 2462 สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ (พระพันปีหลวง) ได้พระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์ขนาดใหญ่และโปรดเกล้าให้กรมหมื่นพิทยาลาภฤทธิยากร เป็นผู้แทนพระองค์มาเปิดโรงเรียน พร้อมกับพระราชทานนามว่า “ ราชินีบูรณะ ” เพราะฉะนั้น “ ราชินี ” ในชื่อโรงเรียนมาจากพระนามของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ

โรงเรียนสภाराชินี ผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ ศิษย์โรงเรียนสภाराชินีต่างสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามอาคารเรียน “ สภाराชินี ” เมื่อพ.ศ. 2459 และโดยการนำของผู้บริหารโรงเรียน นางสาวเจียมจิตต์ บุญญานุรักษ์ ประชาชนตรังจึงได้มีโอกาสน้อมรับมงคลนาม “ สภाराชินี ” ไว้เป็นชื่อสถาบันการศึกษานับตั้งแต่พ.ศ. 2494 และพ.ศ. 2506 เป็นต้นมา

โรงเรียนวิเชียรมาตุ กำเนิดขึ้นจากพระราชประสงค์อันก่อปรด้วยพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถพระบรมราชชนนี พันปีหลวง พระบรมราชินีนาถในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แห่งบรมราชจักรีวงศ์เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม พุทธศักราช 2455 สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนี พันปีหลวง เสด็จประพาสจังหวัดตรังมีพระราชปรารภว่า พันภูมิทำเล ตำบลทับเที่ยงอำเภอเมือง จังหวัดตรัง เหมาะสมดีควรมีสถานศึกษาจึงได้พระราชทานนามว่า “ โรงเรียนวิเชียรมาตุ ” หมายความว่าพระราชชนนีของพระบรมมหาราชวิชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

โรงเรียนสตรีรินทร์ เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดของจังหวัดสุรินทร์ ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ.2478 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีสุรินทร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามให้โรงเรียนใหม่ว่า “ โรงเรียนสตรีรินทร์ ” ซึ่งเป็นพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2478

โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา ผู้คิดริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนคือเจ้าพระยายมราช (ปั้น สุขุม) เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธสยามมกุฎราชกุมาร พระยาสุขุมนัยวินิต ได้ขอพระราชทานพระราชนุญาตตั้งนามโรงเรียนว่า “ มหาวชิราวุธ ” ตั้งแต่พ.ศ.2439 เป็นต้นมา

โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่ สร้างเสร็จในปี 2455 ได้นำความกราบบังคมทูลขอพระราชทานนามจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและได้รับพระราชทานนามตามใบบอกที่ 213 เลขที่รับ 169 ลงวันที่ 6/5/56 ว่า “ โรงเรียนพิริยาลัย ” ซึ่งคงส่วนหนึ่งนามเต็มของเจ้าพิริยเทพวงศ์ (เจ้าผู้ครองนครแพร่)

โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ จันทร์หุ่น มาจากนามของนายจันทร์ และนางหุ่น เครือคล้าย ซึ่งเป็นผู้บริจาคที่ดินเพื่อการก่อตั้งโรงเรียน

โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ.2467 โดยพระยาพิพิธอำพลวิมลภักดี (เผดิม อังสุสิงห์) ผู้ว่าราชการจังหวัดชุมพร เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่คุณหญิงพิพิธอำพลวิมลภักดี (สอาด อังสุสิงห์) ถึงแก่กรรม โดยได้รับพระราชทานนามโรงเรียนว่า โรงเรียนประจำจังหวัดชุมพร “ สอาดเผดิมวิทยา ”

ข. ที่มาเกี่ยวกับนามสกุลของบุคคล

โรงเรียนศรียาภัย ตั้งชื่อโรงเรียนโดยใช้นามสกุลของคุณชื่น ศรียาภัย ผู้สร้างอาคารให้โรงเรียน กระทรวงธรรมการจึงตั้งชื่อว่าโรงเรียนประจำจังหวัดชุมพร (ศรียาภัย)

โรงเรียนตึกพังงาวิทยายนพ.ศ.2471ได้ย้ายมาในที่ตั้งอยู่ปัจจุบัน และได้รับพระราชทานนามจากรัชกาลที่ 7 ว่า “ โรงเรียนตึกพังงาวิทยายน ” เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ นายกำมั่งเงินเขียว ตึก ซึ่งได้บริจาคเงินสมทบในการปลูกสร้างโรงเรียนเป็นเงิน 13,500 บาท ซึ่งเป็นชื่อที่มาจากนามสกุล

โรงเรียนกรรณสูตศึกษา มาจากนามสกุลเดิมของพระยาสุนทรบุรี (อี้ กรรณสูต) ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้ปรารถนาว่าอาคารโรงเรียนชำรุดทรุดโทรมมากประสงค์จะสร้างโรงเรียนใหม่ให้เสร็จโดยเร็ว โรงเรียนสร้างเสร็จเรียบร้อยในปีพ.ศ. 2461

โรงเรียนศรีบุญยานนท์ ได้รับความอนุเคราะห์ จากหลวงพ่พระครูเดช พระยาศิริชัยบุรีนทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ขุนศิริแมน จำศาลจังหวัดนนทบุรี และนายชีวของอ้วน ศรีบุญเรือง ผู้อำนวยการบริษัทพัฒนาการ เป็นกำลังสำคัญ ในการจัดหาทุน พ.ศ. 2470 พระเจ้าวรวงศ์เธอกรมหมื่น พิทยลาภพฤฒิยากร ประทานนามโรงเรียนว่า “ ศรีบุญยานนท์ ” ซึ่งชื่อโรงเรียนมาจากนามสกุลของนายชีวของอ้วน

โรงเรียนเศรษฐบุตรบบำเพ็ญ มาจากนามสกุลพระยาภักดีนรเศรษฐ (เลิต เศรษฐบุตร) ซึ่งเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียน

4.1.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับบรรดาศักดิ์

องค์ประกอบเกี่ยวกับบรรดาศักดิ์หมายถึงบรรดาศักดิ์ของข้าราชการที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์นำมาตั้งชื่อโรงเรียนไทยดังนี้

โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล เดชะ เป็นคำที่ตัดย่อมาจากนามบรรดาศักดิ์ พระยาเดชาอนุชิต สุธเทศาภิบาลมณฑลปัตตานี ผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียน ปัตตนยานุกูล เกิดจากการรวมกันของคำว่าปัตตานีซึ่งมีความหมาย สถานที่ ตั้งกับคำว่าอนุกุล หมายถึงการให้ความช่วยเหลือ

โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร “ พิชัยรัตน- ” มาจากนามบรรดาศักดิ์ของพระยาพิไชยชินเขตต์ (คออยู่ชื่น ณ ระนอง) และพระยารัตนเศรษฐี (คออยู่จี่ ณ ระนอง) เนื่องจาก “ พิชัยรัตน- ” สนธิจาก “ พิไชย ” กับ “ รัตน ” สองท่านได้มอบที่ดินและอาคารบ้านให้เป็นที่ตั้งของโรงเรียนมาอยู่ในที่ดินดังกล่าว ได้ขานนามว่า “ โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร ”

โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคารจังหวัดน่าน เดิมมีชื่อว่าโรงเรียนสุริยานุเคราะห์ ได้เปิดสอนเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2475 ซึ่งตรงกับสมัยของพระยากรุงศรีสวัสดิการเป็นปลัดมณฑลประจำจังหวัดน่าน จึงได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนใหม่ตามพระราชทินนามของท่านว่าโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคารจังหวัดน่านมาจนกระทั่งทุกวันนี้

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 จัดตั้งเป็นสาขาของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ชื่อโรงเรียนมาจากนามบรรดาศักดิ์ของท่านเจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สมุหนายกและแม่ทัพใหญ่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2525 เดิมชื่อโรงเรียนบางยี่เรือวรเทพีพลารักษ์ ต่อมาเมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2527 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ มีเนื้อที่ 4 ไร่ 3 งาน 83 ตารางวา ซึ่งท่านขุนวรเทพีพลารักษ์ (แม้นจวบสินเอี่ยม) ได้ทำพินัยกรรมมอบที่ดินให้กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 4 ไร่ 34 ตารางวา เพื่อใช้เป็นสถานที่ตั้งโรงเรียน

4.1.3 องค์ประกอบเกี่ยวกับสมณศักดิ์

องค์ประกอบเกี่ยวกับสมณศักดิ์หมายถึงชื่อโรงเรียนที่มีที่มาเกี่ยวกับสมณศักดิ์ของพระสงฆ์ผู้อุปถัมภ์โรงเรียน เช่น

โรงเรียนปัญญาารคุณตั้งชื่อตามสมณศักดิ์ของ “ พระครูปัญญาารคุณ ”

โรงเรียนศีลาจารพิพัฒน์ตั้งชื่อตามสมณศักดิ์ของพระศีลาจารพิพัฒน์

โรงเรียนโพธิสารพิทยากรตั้งชื่อตามสมณศักดิ์ของท่านพระครูโพธิสารคุณ (นวลธมมธโร)

โรงเรียนวิสุทธิรังษีมาจากสมณศักดิ์ของท่านพระวิสุทธิรังษีซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงครามเป็นผู้อุปการะโรงเรียน

4.1.4 องค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มบุคคล

องค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลหมายถึงราษฎร ประชาชนและทหารหรือกลุ่มการเมือง เช่น คณะราษฎรที่ร่วมมือก่อตั้งโรงเรียน เช่น

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา เดิมชื่อโรงเรียนจังหวัดยะลา ปีพ.ศ. 2479 โรงเรียนมีชั้นเรียน 8 ชั้น คือ ชั้นจำนวนนักเรียนมีมากจนสถานที่เรียนไม่เพียงพอคับแคบ เมื่อได้รับงบประมาณแผ่นดินจำนวน 6,000 บาทและเงินสมทบของสมาคมคณะราษฎรจังหวัดยะลา อีก 2,000 บาทจึงมาสร้างโรงเรียนใหม่ที่หมู่บ้านนิบง ตำบลสะเตง อำเภอเมืองยะลา พ.ศ. 2480 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนใหม่ว่าโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง พ.ศ. 2496 กรมวิสามัญศึกษาได้ประกาศปรับปรุงชื่อโรงเรียนเสียใหม่ทั่วประเทศเพื่อความเหมาะสมจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี มีชื่อเดิมว่าโรงเรียนสตรีปทุมธานี ตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ. 2472 ใช้ที่ดินธรณีสงฆ์ของวัดซึ่งอยู่ฝั่งตรงข้าม (ฝั่งตะวันออก) เป็นสถานที่ก่อสร้างโรงเรียน เมื่อวันที่ 28 มกราคมพ.ศ. 2478 ในเนื้อที่ธรณีสงฆ์ประมาณ 6 ไร่ 7 ตารางวา ขณะนั้นมีผู้ว่าราชการจังหวัดหลวงนรกิจกำจรและสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานีได้ดำเนินการทำเรื่องขอทุนช่วยเหลือในการก่อสร้างอาคารใหม่ไปยังสโมสรคณะราษฎรเพื่อขอทุนก่อสร้างอาคารเรียนจากเงินทุนที่ได้มาสร้างอาคารเรียน ใช้ชื่อใหม่ว่า “ คณะราษฎรบำรุง 3 ” ปัจจุบันใช้ชื่อ “ คณะราษฎรบำรุงปทุมธานี ”

โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ เดิมเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดหญิง มีชื่อว่า “ บำรุงกุมารี ” โดยเปิดสอนในสถานที่เดียวกับโรงเรียนชาย “ สามัคคีวิทยาคม ” เปิดสอนชั้นเตรียมประถมศึกษถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อมาเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคมพ.ศ. 2476 “ พระยาราชาเดชดำรง ” (ผล ศรีदानนท์) และราษฎรได้ดำเนินการให้แยกโรงเรียนมาตั้ง ณ ที่ตั้งในปัจจุบัน ถนนอุตรกิจ เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดเชียงราย “ ดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ” พ.ศ.2502 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุมัติให้เปิดสอนชั้นเตรียมอุดมศึกษา เปลี่ยนชื่อเป็น “ โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ ”

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนปราชญ์ราษฎรอำรุง โรงเรียนชลราษฎร
อำรุง หมายถึงประชาชนร่วมมือสร้างโรงเรียน

โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง เดิมชื่อโรงเรียนวัดดอน
เมือง (ทหารอากาศบำรุง) พ.ศ.2498 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียน จาก
โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศบำรุง) เป็นโรงเรียนดอนเมือง “ทหารอากาศ บำรุง” โรงเรียน
ได้รับความอนุเคราะห์จากกองทัพอากาศมาโดยสม่ำเสมอ จนกระทั่งพ.ศ. 2525 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น
โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

4.2องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนจีน

องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลของชื่อโรงเรียนจีนสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท
ได้แก่ 1. ชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคล 2. กลุ่มบุคคล

4.2.1องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นชื่อและ/หรือนามสกุล
ของบุคคล หมายถึงชื่อโรงเรียนจีนที่เกี่ยวกับชื่อและ/หรือนามสกุลของบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการ
ก่อตั้งโรงเรียน เช่น

广 州 市 花 都 区 秀 全 中 学
guǎng zhōu shì huā dū qū xiù quán zhōng xué
เมืองกวางโจว เขตฮั่วตุ้ง กง ม ครบ โรงเรียนมัธยม
ชื่อบุคคล

โรงเรียน “ 广州市花都区秀全中学 ” (โรงเรียนมัธยมชิวฉวน
เขตฮั่วตุ้งเมืองกวางโจว) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1970 เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมห้าเจ็ด “ 秀全 ” (ชิวฉวน)
เป็นชื่อผู้นำกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วซึ่งเป็นกบฏที่รวมตัวจากประชาชนที่ถูกรัฐบาลชิงซูตรีตภาษีเพื่อชำระ
ค่าปฏิกรรมสงครามหลังจากพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่น เดิมชื่อเต็มคือ “ 洪秀全 ” (หงชิวฉวน) เป็นชาว
อำเภอฮั่วเซี่ยนมณฑลทกวางตุ้งที่ได้รับอิทธิพลของคริสต์ศาสนาและร่วมกับเผิงอวินซานก่อตั้งสมาคม
นับถือพระเจ้า ถึงแม้กบฏไท่ผิงเทียนกั๋วหนีไม่พ้นชะตากรรมการถูกปราบปรามและปิดฉากด้วยความ
พ่ายแพ้ แต่จิตวิญญาณต่อต้านราชวงศ์ชิงยังฝังแน่นในหัวใจของชาวจีนซึ่งส่งผลสืบเนื่องให้เกิดการ

ปฏิบัติต่อต้านแมนจูในเวลาข้างหน้าอีก เพราะฉะนั้นโรงเรียนตั้งชื่อด้วย “秀全” (ชิวฉวน) โดยใช้ชื่อหงชิวฉวน เพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงคุณูปการที่หงชิวฉวนมอบให้แก่สังคม

北 京 陈 经 纶 中 学
běi jīng chén jīng lún zhōng xué
เทศบาลนครปักกิ่ง แซ่ สายไหม โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

โรงเรียน “北京陈经纶中学” (โรงเรียนมัธยมเฉินจิงหลวนเทศบาลนครปักกิ่ง) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1921 เดิมชื่อโรงเรียนฉงจิน ค.ศ. 1991 นักธุรกิจชาวฮ่องกงเฉินจิงหลวนได้บริจาค 20 ล้านหยวนเพื่อซ่อมแซมโรงเรียน รัฐบาลเทศบาลนครปักกิ่งได้ตั้งชื่อโรงเรียนจากชื่อเก่าเป็นโรงเรียนมัธยมเฉินจิงหลวนเทศบาลนครปักกิ่ง

重 庆 市 万 盛 田 家 炳 中 学
chóng qìng shì wàn shèng tián jiā bǐng zhōng xué
เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเขตหนึ่งของฉงชิ่ง แซ่ บ้าน สว่าง โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

โรงเรียน “重庆市万盛田家炳中学” (โรงเรียนมัธยมเถียนเจี๋ยปิงเขตวานซิงเทศบาลนครฉงชิ่ง) เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมที่สี่สิบเก้าเทศบาลนครฉงชิ่ง สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ.1956เป็นโรงเรียนมัธยมแห่งแรกที่สร้างในเขตวานซิงของเมืองฉางซา เป็นโรงเรียนที่ได้รับความช่วยเหลือจากประธานของคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทมูลนิธิเถียนเจี๋ยปิงจำกัด ท่านเถียนเจี๋ยปิงเป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของฮ่องกง ค.ศ.2005โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมเถียนเจี๋ยปิงเขตวานซิงเทศบาลนครฉงชิ่ง

广 州 市 执 信 中 学
guǎng zhōu shì zhí xìn zhōng xué
เมืองกวางโจว ถื่อ เซื่อ โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

โรงเรียน “广州市执信中学” (โรงเรียนมัธยมจื่อซิ่นเมืองกวางโจว) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1921 โดยซุนยัตเซ็นเพื่อระลึกท่านจื่อซิ่นซึ่งเป็นนักปฏิวัตินักคิดที่ยิ่งใหญ่ของประเทศจีน

4.2.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มบุคคล

องค์ประกอบเกี่ยวกับกลุ่มบุคคลหมายถึงประชาชน ชนชาติจีน ชาวจีนโพ้นทะเลหรือกลุ่มชาติพันธุ์อื่นๆ เช่น

云 南 民 族 中 学

yún nán mín zú zhōng xué

ยูนนาน ชนชาติ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “云南民族中学” (โรงเรียนมัธยมชนชาติยูนนาน) เดิมชื่อโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยการศึกษายูนนาน สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1987 โรงเรียนได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมชนชาติยูนนานเมื่อค.ศ. 1997 โรงเรียนเปิดรับสอนนักเรียน 16 อำเภอของมณฑลยูนนานโดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นชนกลุ่มน้อย แนวทางการดำเนินการเรียนการสอนของโรงเรียนคือยึดถือความเป็นมาตรฐานในการอบรมนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ พร้อมกับพัฒนาด้านเทคโนโลยี ค.ศ. 1999 ได้รับรางวัล สถาบันศึกษาดีเด่นแห่งความสามัคคีของชนชาติจากรัฐบาลยูนนาน

南 京 市 人 民 中 学

nán jīng shì rén mín zhōng xué

เมืองหนานจิง ประชาชน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “南京市人民中学” (โรงเรียนมัธยมประชาชนเมืองหนานจิง) โรงเรียนสร้างเมื่อค.ศ. 1887 โดยประชาชน “人民” (เหลลินหมิน) หมายถึงประชาชน

福 州 华 侨 中 学

fú zhōu huá qiáo zhōng xué

ฝูโจว ชาวจีนโพ้นทะเล โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 福州华侨中学 ” (โรงเรียนมัธยมชาวจีนโพ้นทะเลฝูโจว) สร้าง
 ขึ้นเมื่อ ค.ศ.1955 เดิมเป็นโรงเรียนเอกชนรับสอนนักเรียนท้องถิ่นและนักเรียนชาวจีนโพ้นทะเล
 รัฐบาลออกทุนเพื่อฟื้นฟูโรงเรียนมัธยมที่ยี่สิบหกฝูโจว ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลและชาวจีน
 โพ้นทะเลที่จบจากโรงเรียนมัธยมชาวจีนโพ้นทะเลฝูโจว กระทรวงศึกษาธิการมณฑลฮกเกี้ยนกับ
 สำนักงานศึกษาธิการของเมืองฝูโจว และชาวจีนโพ้นทะเลร่วมมือกันบริจาคเงินซ่อมแซมและขยาย
 โรงเรียนตั้งแต่ค.ศ.1983 จนปัจจุบันให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

海 南 华 侨 中 学

hǎi nán huá qiáo zhōng xué

ไหหลำ ชาวจีนโพ้นทะเล โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 海南华侨中学 ” (โรงเรียนมัธยมชาวจีนโพ้นทะเลไหหลำ) สร้าง
 ขึ้นเมื่อค.ศ. 1938 เป็นโรงเรียนรัฐบาลชาวจีนโพ้นทะเลแห่งแรกของจีน เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมยูเฉียว
 เอกชน เมื่อเกิดสงครามจีนญี่ปุ่น สงครามลูกกลมไปยังฮ่องกงจีนและประเทศอาเซียนทำให้ชาวจีนโพ้น
 ทะเลได้ส่งบุตรหลานกลับประเทศจีนและรับการศึกษาที่ประเทศบ้านเกิดของตน ค.ศ.1988 ไหลำ
 ถูกจัดเป็นเขตปกครองระดับมณฑลโรงเรียนจึงเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมชาวจีนโพ้นทะเลไหหลำ
 และใช้จนปัจจุบัน

长 春 市 朝 鲜 族 中 学

cháng chūn shì cháo xiǎn zú zhōng xué

เมืองฉางชุน ชนเกาหลี โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 长春市朝鲜族中学 ” (โรงเรียนมัธยมชนเกาหลีเมืองฉางชุน)
 สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1956 เพื่อให้แก่นักเรียนชาวเกาหลีมีสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี
 ค.ศ. 2004 รัฐบาลเมืองฉางชุน ได้ลงทุนสร้างอาคารวิทยาศาสตร์ อาคารเรียน หอพักนักเรียนใหม่
 และซ่อมแซมขยายอาคารเรียนโรงอาหารเก่าและสนามกีฬา ช่วยสร้างให้เป็นโรงเรียนชนชาติที่ดีเด่น
 และทันสมัย

郑 州 市 回 民 中 学

zhèng zhōu shì huí mín zhōng xué

เมืองเจิ้งโจว หุย ประชาชน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “郑州市回民中学” (โรงเรียนมัธยมชนหุยเมืองเจิ้งโจว) เป็นโรงเรียนสร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1949 เดิมชื่อโรงเรียนมัธยมเอกชนซึ่งตำอำเภोजี้ สร้างขึ้นโดยบุคคลรักชนชาติและห่วงใยการศึกษาของชาติได้ใช้สถานที่ของมัสยิดมาสร้างโรงเรียนเป็นโรงเรียนชนกลุ่มน้อยชาวหุยแห่งแรกของเมืองเจิ้งโจว

上 海 市 回 民 中 学

shàng hǎi shì huí mín zhōng xué

เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ หุย ประชาชน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “上海市回民中学” (โรงเรียนมัธยมชนหุยเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1945 เป็นโรงเรียนชนชาติหุยแห่งเดียวของเทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ “回民” (หุยหมิน) หมายถึงชาวกลุ่มน้อยกลุ่มหนึ่งของจีนชื่อ หุย

5. องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้

ชื่อโรงเรียนมีองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้จะมีความหมายว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่ให้ความรู้หรือการเรียนรู้ หรือเป็นสถานที่ของการเรียนรู้ ชื่อโรงเรียนมีที่มาเกี่ยวกับความรู้มักประกอบด้วย “ พินยาคม ” “ วิทยาลัย ” “ วิทยาคม ” “ พินยา ” “ วิทยา ” “ วิทยาการ ” “ วิทยายน ” หรือ “ พินยาการ ” พบเฉพาะชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น มี 62 ชื่อ เช่น

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ พินยาคม ”

พินยาคม หมายถึง บ่อเกิดแห่งความรู้ หมายถึงการให้ความสำคัญกับความรู้การเรียนการสอน

โรงเรียนสารคามพินยาคม เป็นโรงเรียนตั้งเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2456 ปีพ.ศ. 2537 เข้าโครงการส่งเสริมความสามารถด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โรงเรียนของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา2552 โรงเรียนได้ดำเนินการโครงการเข้าโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับช่วงชั้นที่ 3

โรงเรียนพะเยาพิทยาคม ตั้งขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2479 โดยอาศัยเรียนร่วมกับโรงเรียนเทศบาล 1 (พะเยาประชาชนกุล) ใช้ชื่อว่าโรงเรียนพะเยา “พะเยาพิทยาคม” ปีพ.ศ. 2542 โรงเรียนได้รับงบประมาณในการพัฒนาและปรับปรุงห้องเรียนและครุภัณฑ์ เพื่อการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ

โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม เดิมชื่อโรงเรียนบุรีรัมย์วิทยาลัย เมื่อพ.ศ.2515 กระทรวงศึกษาธิการ ให้รวมโรงเรียนบุรีรัมย์วิทยาลัยกับโรงเรียนสตรีศรีบุรีรัมย์แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น “บุรีรัมย์พิทยาคม” พ.ศ.2537 จัดตั้งโครงการส่งเสริมความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 11 พ.ศ. 2540 เปิดโครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนเลยพิทยาคม เป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีหลักสูตรประกอบด้วยโครงการห้องเรียนพิเศษสำหรับพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม เดิมชื่อโรงเรียนร่มพิกุล ปีพ.ศ. 2475 โรงเรียนร่มพิกุลได้แยกเป็นโรงเรียนชาย คือ โรงเรียนพิจิตรวิทยาคมและโรงเรียนหญิง คือ โรงเรียนพิจิตรกุลยาณี โดยโรงเรียนหญิงได้ย้ายมาอยู่ที่ถนนบึงสีไฟเปิดอาคารเรียนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2475 พ.ศ. 2515 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม พันธกิจของโรงเรียนคือ พัฒนาคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียนไปสู่หลักสูตรมาตรฐานสากล สำหรับความเป็นเลิศเฉพาะทาง

นอกจากนี้ยังมี โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม โรงเรียนเพชรพิทยาคม โรงเรียนตากพิทยาคม โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม เป็นต้น

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “วิทยาลัย”

วิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาในระดับสูง สอนวิชาชีพเฉพาะอย่าง การตั้งชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำ “วิทยาลัย” หมายถึงการที่โรงเรียนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ บางวิชาอาจจัดรูปแบบกิจกรรม เช่น เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาใดวิชาหนึ่งที่โรงเรียนส่งเสริม

โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย เดิมชื่อโรงเรียนวัดกลางพ.ศ. 2477 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย” เป็นโรงเรียนที่ให้ความสำคัญกับการสอนการศึกษาวិชาอย่างยิ่ง วิชาคณิตศาสตร์ก็บวิชาวิทยาศาสตร์เนื่องจากพ.ศ. 2548 โรงเรียนจัดให้มีกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่มีความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์จำนวน 1 ห้องเรียนพร้อมทั้งจัดตั้งห้องปฏิบัติการพิเศษ

ทางด้านคณิตศาสตร์ พ.ศ.2550โรงเรียนเข้าร่วมโครงการห้องเรียนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนในการกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจำนวน 1 ห้องเรียนเป็นต้น

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย เดิมชื่อโรงเรียนประจำจังหวัดอุษัณธ์ “ อุษัณธ์ราษฎร์รังรักษ์ ” พ.ศ. 2494 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย โรงเรียนได้จัดอาคารสถานที่ต่างๆสำหรับวิชาเฉพาะไม่ว่าเป็นวิชาสำหรับครูหรือนักเรียน เช่น พ.ศ.2549 จัดตั้งศูนย์พัฒนาวิชาชีพครูโดยสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย พ.ศ.2550 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนดนตรีนาฏศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 พ.ศ.2554จัดตั้งห้องเรียนพิเศษ IEP ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 พ.ศ. 2555 เปิดห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นศูนย์ภาษาเวียดนามเป็นต้น

โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนวิชาต่างๆ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาเฉพาะอย่างมีคุณภาพให้แก่ นักเรียน โรงเรียนได้จัดอาคารหรือสถานที่เฉพาะแก่วิชาใดวิชาหนึ่ง เช่น อาคารอเนกประสงค์ เป็นอาคารเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ รวมถึงมีห้องหุ่นยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ อาคาร 8 เป็นอาคารเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ อาคาร 9 เป็นอาคารเรียนสังคมศึกษา สุขศึกษา ภาษาต่างประเทศและการทำงานและเทคโนโลยี (ฐรกิจศึกษา) อาคารอานันทศิลป์ เป็นอาคารเรียนวิชาศิลปะเป็นต้น

โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยเดิมชื่อโรงเรียนวัดช่องลม ก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2457 นักเรียนของโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีวิชาการ สามารถสื่อสารได้สองภาษา แก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการวิจัย ใช้เทคโนโลยีทันสมัย มีความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นพลโลกที่มีคุณภาพ โรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับความสามารถของนักเรียนโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนประจวบวิทยาลัย เปิดทำการสอน เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2457 เป็นโรงเรียนที่มีวิสัยทัศน์โดยการสร้างคนดี มีความรู้ตามมาตรฐานสากลพร้อมกับพันธกิจที่พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาบนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทยและมีศักยภาพเป็นพลโลก การฝึกให้นักเรียนมีความรอบรู้ใฝ่รู้มีความสามารถผลิตผลงานอย่างสร้างสรรค์ คิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ใช้เทคโนโลยีและสื่อสารมีประสิทธิภาพเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพเป็นเป้าประสงค์ได้แสดงออกโรงเรียนได้เน้นการให้ความรู้การศึกษาที่มีคุณภาพให้กับนักเรียน

โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย เป็นโรงเรียนได้ให้ความสำคัญกับวิชาโดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ เมื่อพ.ศ. 2545 ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียน

การสอนวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศระดับมัธยมศึกษาของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.ศ.2545ได้รับคัดเลือกเป็นศูนย์โรงเรียนโครงการส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการและพัฒนามาตรฐานวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาคณิตศาสตร์และวิชาคอมพิวเตอร์ในการขยายโครงการค่ายฝึกอบรมโอลิมปิกวิชาการ พ.ศ.2547ได้รับคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ตเป็นสถานที่อบรมทักษะการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน พ.ศ.2548โรงเรียนได้รับคัดเลือกเป็นศูนย์ฝึกอบรมครูด้านการใช้ ICT ในการพัฒนาการเรียนรู้ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นต้น

โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย เป็นโรงเรียนถือการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เป็นเลิศทางวิชาการ มีทักษะภาษาสู่มาตรฐานสากลกับการพัฒนาห้องเรียน แหล่งเรียนรู้และการใช้สื่อเทคโนโลยีพัฒนางานทุกระบบเป็นพันธกิจนอกจากนี้ยังตั้งนักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีทักษะภาษาสู่มาตรฐานสากล มีสุขภาพที่ดีและมีสุนทรียภาพเป็นเป้าประสงค์ ได้สื่อถึงความสำคัญที่อบรมหรือการสอนวิชาความรู้โดยเฉพาะวิชาภาษา วิชาคอมพิวเตอร์

โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย เดิมชื่อโรงเรียนวัดศรีมงคล พ.ศ. 2457 เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย โรงเรียนได้ถือการอบรมสั่งสอนปลูกฝังนักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและยกระดับขีดความสามารถให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนเพื่อมุ่งสู่ความเป็นมาตรฐานสากลเป็นพันธกิจ ซึ่งทางโรงเรียนได้ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาอาเซียนเช่น วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) วิชาประชาคมอาเซียนเป็นต้น

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ วิทยาคม ”

วิทยาคม มาจากคำว่า “ วิทยา ” กับ “ อาคม ” ความหมายคือ การเข้าหรือการมาถึงสถานศึกษาแห่งความรู้

โรงเรียนระยองวิทยาคม เกิดจากการรวมโรงเรียนเก่า 2 โรงเรียนเข้าด้วยกันคือ โรงเรียนระยองมิตรอุปถัมภ์และโรงเรียนสตรีระยองบุญศิริบำเพ็ญ โรงเรียนถือการพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนให้ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากลกับการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการบริหารโรงเรียนและการจัดกระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เป็นพันธกิจ ได้ให้ความสำคัญกับความรู้เป็นอย่างยิ่งเนื่องจากโรงเรียนเป็นสถานที่แห่งความรู้

โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม เริ่มก่อตั้งพ.ศ.2441 เมื่อโรงเรียนสุโขทัยวิทยาคมได้พัฒนาขึ้นสามารถช่วยเปิดสถาบันการศึกษาให้แก่จังหวัดสุโขทัยโดยการยืมหรือการให้อาคารสถานที่สำหรับการสร้างสถานศึกษาใหม่เช่น พ.ศ.2523 เป็นศูนย์บริการการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เป็นศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุโขทัย เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ ฟันฟู และอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีโดยปฏิบัติตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ นอกจากนี้โรงเรียนได้ให้บริการแก่ชุมชนและส่วนราชการต่าง ๆ ในเรื่องของอาคารสถานที่เช่นการแข่งขันกีฬา ตลอดจนส่งบุคลากรของโรงเรียนเข้าช่วยเหลือในกิจกรรมต่างๆ ตามที่ชุมชนหรือส่วนราชการอื่นขอความอนุเคราะห์

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “พิทยา” หรือ “วิทยา”

พิทยา หมายถึง ความรู้ ซึ่งชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำ “พิทยา” หมายถึงชื่อโรงเรียนเป็นแห่งความรู้

โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา ก่อตั้งเมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2482 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีสุราษฎร์ธานี ในปี พ.ศ. 2521 ได้รับอนุมัติให้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา”

โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล สอนเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2445 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ที่มี 104 ห้องเรียน นักเรียน 5,106 คน ครู-อาจารย์ 225 คน เป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงดีเด่นทั้งด้านวิชาการ กีฬา และกิจกรรมต่างๆ เสมอมา

โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2456 เป็นโรงเรียนได้มุ่งสู่ความรู้ด้วยภาษาต่างประเทศ เช่น จัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ 4 รายวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ จัดสอนเสริมหลังเลิกเรียนเป็นภาษาไทย คือ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนเป็นต้น

ส่วนชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำ “วิทยา” มีความหมายคล้ายคลึงกันกับคำว่า “พิทยา” หมายถึง ความรู้

โรงเรียนสตูลวิทยา ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2453 เดิมชื่อโรงเรียนไทยมลายูพ.ศ. 2506 เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนสตูลวิทยา จังหวัดสตูล ต่อมาเรียกสั้น ๆ ว่าโรงเรียนสตูลวิทยา ตั้งปัจจุบันและเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกวิทยาศาสตร์สำหรับแผนกศิลปะ (ฝรั่งเศส) เริ่มเปิดสอนในปีพ.ศ. 2514

โรงเรียนเลยอนุกุลวิทยา เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดเลย เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามแนวโรงเรียนมาตรฐานสากลและบริหารจัดการด้วยหลักธรรมาภิบาลและถือการให้นักเรียน

มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาก้าวสู่อาเซียน ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเป้าประสงค์ในการปฏิบัติการณ์การเรียนการสอน

โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล เปิดสอนเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2511 ให้รวมโรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล โรงเรียนสตรีสกลรัตน์และโรงเรียนการช่างสตรีสกลนครเข้าด้วยกันโดยใช้ชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล ” ตามนโยบายของกรมสามัญศึกษาเพื่อใช้หลักสูตรโครงการโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบผสม เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดสกลราช

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ วิทยาการ ” หรือ “ พทยาการ ” หมายถึง สถานที่ให้ความรู้ เช่น

โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เกิดจากการรวม 2 โรงเรียน คือโรงเรียนประจำจังหวัดหนองคาย “หนองคายวิทยาคาร ” และโรงเรียนสตรีหนองคาย “ปทุมเทพรังสรรค์ ”

โรงเรียนสุรวิทยาคาร ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2452 พ.ศ. 2553ได้เข้าร่วมโครงการโรงเรียนมาตรฐานสากลซึ่งมี นายเลิศชาย สุขประเสริฐตำแหน่งผู้อำนวยการเริ่มบริหารตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายนพ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนหนองบัวพิทยาการ มีประวัติที่เปิดการเรียนการสอนมากกว่า 47 ปี เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดหนองบัวลำภูและเป็น 1 ในโรงเรียนมาตรฐานสากลที่มีเพียง 3 แห่งในจังหวัดเท่านั้น ได้แก่ โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์ และโรงเรียนหนองบัวพิทยาการ

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ วิทยายน ”

วิทยายน มาจาก “ วิทยา ” กับ “ อายน ” เมื่อปรากฏในชื่อโรงเรียน หมายถึง การมาถึงสถานที่แห่งความรู้ พบเพียงแค่ 1 ชื่อ ได้แก่

โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน เดิมมีชื่อว่าโรงเรียนบริรักษ์บำรุง พ.ศ. 2471 ได้ย้ายมาในที่ตั้งอยู่ปัจจุบันและได้รับพระราชทานนามจากรัชกาลที่ 7 ว่าโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน ต่อมาในปี พ.ศ. 2483 ได้มีการยุบชั้นเรียนชั้นประถมทั้งหมดเปิดเป็นมัธยมศึกษาเปิดสอนม.1ถึงม.6แบบสหศึกษาเมื่อวันที่17พ.ค.2499 แยกนักเรียนหญิงออกไปอยู่โรงเรียนสตรีพังงาซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งขึ้นใหม่อยู่ห่างจากโรงเรียนเดิม 300 เมตร พ.ศ. 2543 เปิดเป็นแบบสหศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงปีที่6 มาจนถึงปัจจุบัน

6. องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน

องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียนหมายถึงชื่อของโรงเรียนที่ระบุระดับของโรงเรียน เพศของผู้ศึกษา วิชาเรียน โรงเรียนแบบการทดลอง หรือบอกวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ดังนี้

6.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของชื่อโรงเรียนไทยได้แก่ ระดับของโรงเรียนและโรงเรียนสตรี มี 42 ชื่อ

6.1.1 ที่มาเกี่ยวกับระดับของโรงเรียน

ชื่อโรงเรียนมีที่มาเกี่ยวกับระดับของโรงเรียนหมายถึงการบอกระดับการศึกษาที่โรงเรียนเปิดการเรียนการสอนหรือโรงเรียนได้เปิดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมการศึกษาระดับต่อไปชื่อโรงเรียนมีองค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทที่เป็นระดับของโรงเรียนมักประกอบด้วยคำว่า “ มัธยม ” หรือ “ อุดมศึกษา ” เช่น

โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม จัดตั้งขึ้นเมื่อ 5 มิถุนายนพ.ศ. 2504 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อวันจันทร์ที่ 18 พฤษภาคมพ.ศ. 2496 (ซึ่งถือเป็นวันสถาปนาโรงเรียน) เริ่มต้นเปิดสอนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมีนักเรียนเพิ่มขึ้นทุกปีการศึกษาพร้อมทั้งได้ขยายชั้นเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง เป็นโรงเรียนประเภทสหศึกษาขนาดใหญ่เปิดสอนตั้งแต่ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 จำนวน 42 ห้องเรียน

นอกจากชื่อที่วิเคราะห์ดังกล่าวยังมีโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วย “ อุดมศึกษา ” มักสื่อความหมายโรงเรียนได้จัดตั้งและเปิดการเรียนการสอนเพื่อตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาลที่จะเตรียมนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาคือ มหาวิทยาลัย เช่น

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา เปิดการเรียนการสอนเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคมพ.ศ.2481โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนมัธยมหอวัง ถนนพญาไท โรงเรียนตั้งขึ้นตามแผนการศึกษาแห่งชาติคือ กำหนดการศึกษาระดับสามัญศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และผู้ที่เข้าศึกษาชั้น

อุดมศึกษา(มหาวิทยาลัย)ต้องเรียนชั้นเตรียมอุดมศึกษาก่อน 2 ปี โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเป็นโรงเรียนสหศึกษาแห่งแรกของประเทศไทยเนื่องจากสมัยนั้นสังคมไทยยังไม่ยอมรับการเรียนร่วมกันของนักเรียนชาย-หญิง จึงต้องอาศัยความเสียสละของครู-อาจารย์จนเป็นที่ยอมรับของประชาชน

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จัดตั้งเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์พ.ศ.2521 เดิมชื่อโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา2 เพื่อให้เป็นสาขาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพญาไท คุณหญิงสุชาติ ธีระวัฒน์ ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ได้ดำเนินการจัดตั้งสาขาโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาขึ้น โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการเริ่มรับนักเรียนชั้น ม.1 จำนวน 12 ห้องเรียน ต่อมากรมสามัญศึกษาได้ประกาศเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา2 เป็นโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จัดตั้งเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ.2526 นางฉวี ทศนปรีตามีความรู้ลึกซึ้งและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ที่ทรงแผ่เมตตาบารมีค้ำเกล้าฯพสกนิกรชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงสนพระราชหฤทัยเป็นพิเศษในด้านการศึกษาของเยาวชน จึงเกิดความศรัทธาที่จะได้มีโอกาสโดยเสด็จพระราชกุศลด้วยการน้อมเกล้าฯถวายที่ดินเพื่อจัดสร้างโรงเรียนมัธยมศึกษา และใช้ชื่อว่า โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

6.1.2 ที่มาเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นสตรี

ชื่อโรงเรียนไทยที่มีที่มาเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นสตรีรับเฉพาะนักเรียนหญิงหรือเคยมีประวัติรับเฉพาะนักเรียนหญิงแต่ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหศึกษา ชื่อโรงเรียนไทยที่มีที่มาเกี่ยวกับสตรีประกอบด้วยคำว่า “ สตรี ” “ นารี ” “ กัลยาณี ” “ ดรุณี ” “ หญิง ” “ กัญญา ” พบแต่ชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น เช่น

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ สตรี ” เช่น

โรงเรียนสตรีศรีน่าน ก่อตั้งเมื่อพ.ศ. 2468 ณ ริมฝั่งแม่น้ำน่าน บริเวณบ้านพักผู้ว่าราชการจังหวัดน่านปัจจุบัน แต่เนื่องจากกระแสน้ำได้เซาะตลิ่งพังจึงได้ย้ายไปอยู่ ณ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งโรงเรียนราชานุบาล) จัดสอนแบบโรงเรียนรัฐบาล เป็นสตรีประจำจังหวัด มีนักเรียนหญิง 23 คน ครู 2 คน จนถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2468 ได้รับคำสั่งมณฑลพายัพให้ตั้งขึ้นเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดน่าน ในปี 2505 โรงเรียนเปิดโปรแกรมศิลปภาษาและรับนักเรียนชายเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในปีพ.ศ. 2535 ได้เปิดรับนักเรียนชายเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหศึกษา

โรงเรียนสตรีพัทลุง เดิมเป็นโรงเรียนมีรากฐานมาจากโรงเรียนประชาบาล คือโรงเรียนโสภณพัทลุง ก่อตั้งเมื่อเดือนเมษายนพ.ศ.2474 หลังการก่อสร้างกระทรวงธรรมการได้สั่งให้จัดชั้นเรียนมัธยมศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงขึ้นตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ถึงมัธยมศึกษาปีที่4เป็นครั้งแรกที่ชาวจีนจังหวัดพัทลุงได้ส่งบุตรหญิงเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเป็นต้นตระกูลของโรงเรียนสตรีพัทลุง รับเฉพาะนักเรียนสตรีทั้งชั้นประถมและชั้นมัธยมศึกษา พ.ศ. 2482 กระทรวงธรรมการได้อนุมัติงบประมาณสร้างโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดพัทลุง ฝ่ายหญิงซึ่งอยู่ทางทิศเหนือตรงกันข้ามกับโรงเรียนหลังนี้และย้ายนักเรียนมัธยมไปเรียนในอาคารของโรงเรียนสตรีพัทลุงทั้งหมดจนปัจจุบัน พ.ศ.2528 โรงเรียนสตรีพัทลุงได้เปลี่ยนฐานะจากโรงเรียนหญิงล้วนมาเป็นสหศึกษา โดยเริ่มรับนักเรียนชายเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสตรีภูเก็ต โรงเรียนสตรีภูเก็ตตั้งขึ้นโดยพระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี สมุหเทศาภิบาลมณฑลภูเก็ต ร่วมกับคณะกรรมการสตรี ได้จัดหาเงินเพื่อสร้างโรงเรียนสำหรับสตรีขึ้นสถานที่บริเวณถนนสตูลเชิงเขาวังพ.ศ. 2452 ต่อมาพ.ศ.2494 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีภูเก็ต

โรงเรียนสตรีชัยภูมิ เดิมนักเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิเรียนรวมอยู่กับโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพลต่อมากระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งให้นักเรียนหญิงเรียนแยกกับนักเรียนชาย จึงได้มีการสร้างอาคารเรียนโรงเรียนสตรีชัยภูมิขึ้น ปัจจุบันโรงเรียนสตรีชัยภูมิเปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นนักเรียนหญิงล้วน ส่วนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นแบบสหศึกษา

โรงเรียนสตรีรัตนบุรีได้รับการประกาศจัดตั้งจากกระทรวงศึกษาธิการเมื่อวันที่ 25 มีนาคมพ.ศ.2475 โดยกำเนิดขึ้นจากความต้องการให้มีโรงเรียนสำหรับเด็กหญิงโดยเฉพาะจังหวัดนนทบุรี เมื่อเริ่มก่อตั้งใช้ชื่อว่า“โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดนนทบุรี” วันที่ 20 กันยายนพ.ศ.2498 โรงเรียนสตรีรัตนบุรีได้เปลี่ยนชื่อว่า “โรงเรียนสตรีวัดปลับปลา” วันที่ 16 พฤศจิกายนพ.ศ.2507 เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนสตรีวัดปลับปลา” เป็น “โรงเรียนสตรีรัตนบุรี” โรงเรียนสตรีรัตนบุรีเป็นโรงเรียนสตรีแห่งแรกและแห่งเดียวในจังหวัดนนทบุรี

โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ได้รับการก่อตั้งในปีพ.ศ. 2445 โดยพระยาราชายศ นายด่านภาษี ได้จัดตั้งอาคารเรียนสำหรับนักเรียนหญิงในบริเวณโรงเรียนวัดกลางซึ่งเป็นโรงเรียนสมุทรปราการในปัจจุบันและใช้ชื่อว่าโรงเรียนสตรีสมุทรปราการ แต่ต่อมาก็ได้รับนักเรียนชายเข้าศึกษาด้วย

โรงเรียนสตรีศึกษา ชื่อเดิมสตรีร้อยเอ็ดสตรีศึกษา เมื่อพ.ศ. 2503 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “ โรงเรียนสตรีศึกษา ” เปิดสอนถึงขั้นเตรียมอุดมศึกษาแผนกอักษรศาสตร์ รับทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

โรงเรียนสตรีสิริเกศ เดิมเป็นโรงเรียนสหศึกษา ต่อมาเมื่อพ.ศ. 2482กระทรวงศึกษาธิการตั้งเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ.2499 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชและสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ได้พระราชทานทรัพย์ส่วนพระองค์ในการพัฒนาโรงเรียนและพระราชทานนาม “ สิริเกศ ” จึงได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดศรีสะเกษ เป็น โรงเรียนสตรีสิริเกศ

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนสตรีอ่างทอง โรงเรียนสตรียะลา โรงเรียนสตรีระนอง เป็นต้น

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ นารี ”

นารี หมายถึงผู้หญิง นาง ตัวอย่างชื่อโรงเรียนมีดังนี้

โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ เริ่มเปิดสอนปี 2464 โดยกระทรวงธรรมการ อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนรัฐบาลประจำมณฑล มหาราชบุรีฝ่ายสตรี พ.ศ. 2469 ทางราชการประกาศยุบมณฑลมหาราชบุรี จัดตั้งเป็นจังหวัดโรงเรียนสตรีประจำมณฑลมหาราชบุรี นารีรัตน์ จึงเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดแพร่ นารีรัตน์ ต่อมาพ.ศ. 2479 จังหวัดได้จัดสร้างโรงเรียนขึ้นใหม่ที่หน้าจวนข้าหลวง ถนนคุ้มเดิม ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนประจำจังหวัดชายและให้ย้ายโรงเรียนสตรีมาเปิดสอน ณ โรงเรียนที่สร้างใหม่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่ในปัจจุบัน

โรงเรียนนารีนุกูล เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดอุบลราชธานี แต่เดิมเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัด ในปัจจุบันได้จัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา ปีพ.ศ. 2443 พระญาณรักจิต เจ้าคณะมณฑลอุบลราชธานี ได้ตั้งชื่อโรงเรียนแห่งนี้ว่า นารีนุกูล

โรงเรียนอนุกุลนารี เมื่อพ.ศ. 2482โรงเรียนก่อสร้างเสร็จได้ชื่อว่าโรงเรียนสตรีกาฬสินธุ์ อนุกุลนารี แรกเปิดรับเฉพาะนักเรียนสตรี จนพ.ศ. 2530 โรงเรียนได้ขยายตัวมากขึ้น เปิดรับทั้งนักเรียนชายและหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ปัจจุบันใช้ชื่อว่าโรงเรียนอนุกุลนารี

โรงเรียนผดุงนารี เริ่มก่อสร้างตั้งแต่พ.ศ. 2469 และแล้วเสร็จสมบูรณ์ในปีพ.ศ.2470 มีชื่อว่า โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดมหาสารคาม เป็นโรงเรียนเคยเปิดสอนรับเฉพาะนักเรียนหญิง ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหศึกษา ใช้ชื่อว่า โรงเรียนผดุงนารี

โรงเรียนศึกษานารีวิทยา ชื่อเดิมว่าโรงเรียนศึกษานารี 2 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศตั้งโรงเรียนเป็นทางการเมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2521 เป็นโรงเรียนสหศึกษา ปีการศึกษา 2523เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนศึกษานารีวิทยา

โรงเรียนวิทยานุกูลนารี ในปีพ.ศ. 2495 พระยาเทพานุรักษ์ สมุหเทศาภิบาล มณฑลเพชรบูรณ์ ได้ประทานชื่อว่า โรงเรียนวิทยานุกูลนารี ต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดเพชรบูรณ์วิทยานุกูลนารี ปัจจุบันใช้ตามระเบียบการเรียกชื่อโรงเรียนรัฐบาลของกระทรวงศึกษาธิการว่า โรงเรียนวิทยานุกูลนารี

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ ดรุณี ”

ดรุณีหมายถึง เด็กหญิงรุ่น จากการศึกษาพบชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยคำว่า “ ดรุณี ” ดังนี้

โรงเรียนอุดมดรุณี เดิมชื่อ โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดสุโขทัยอุดมดรุณี เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์พ.ศ.2461 โดยความอุปการะของพระยาวิเชียรปราการ สมัยนั้นโรงเรียนจัดการเรียนการสอนแบบแยกนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ต่อมาพ.ศ.2506เปลี่ยนชื่อว่าโรงเรียนอุดมดรุณี

โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี เดิมชื่อ โรงเรียนจันทร์นารีประคอง ปีพ.ศ. 2471 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดอุตรดิตถ์ เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา รับเฉพาะนักเรียนหญิงเท่านั้น พ.ศ. 2505 เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น โรงเรียนอุตรดิตถ์ดรุณี และเปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายรับนักเรียนชายเข้าศึกษาต่อในระดับนี้ด้วย

โรงเรียนดัดดรุณี ได้รับพระราชทานนามโรงเรียน “ ดัดดรุณี ” จากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 สร้างเมื่อ พ.ศ. 2458 ด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน ทำพิธีเปิดโรงเรียนเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2458 ในครั้งประเทศไทยแบ่งการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็นมณฑล เรียกว่า โรงเรียนสตรีประจำมณฑลปราจีน “ ดัดดรุณี ” ครั้งแรกเปิดรับนักเรียนทั้งหญิงและชายตั้งแต่ชั้นมูลจนถึงชั้นมัธยมศึกษา ในส่วนของนักเรียนชายเมื่อเรียนจบชั้น

ประถมศึกษาแล้ว ถ้าประสงค์จะเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาที่ส่งต่อไปเรียนในโรงเรียนชาย คือ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ กัลยาณี ”

“ กัลยาณี ” หมายถึงสาวงาม คือ

โรงเรียนลำปางกัลยาณี เริ่มก่อตั้งครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2458 โดย พล.ต.ต.เจ้าราชวงศ์ พ.ศ. 2460 คุณครูแคลระ รัตนศาสตร์สมบูรณ์ ได้มาเที่ยวที่จังหวัดลำปาง พระยาสุเรนทร์ราชเสนีย์ เจ้าเมืองลำปางได้ขอร้องให้คุณครูแคลระ เปิดสอนจัดเป็นโรงเรียนหญิงของรัฐบาลแห่งแรกในจังหวัดลำปางเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคมพ.ศ. 2460

โรงเรียนปราจีนกัลยาณี เดิมชื่อโรงเรียนประจำจังหวัดปราจีนบุรี “ ปราจีนราษฎร์อารุง ” พ.ศ. 2456 เปิดสอนในระดับประถมศึกษา ขยายชั้นเรียนเพิ่มขึ้นทุกปีจนถึงระดับมัธยมศึกษาพ.ศ. 2460 แยกออกเป็น 2 โรงเรียน เมื่อวันที่ 6 มิถุนายน คือ โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง โรงเรียนชายย้ายไปอยู่ที่ใหม่ (ที่ตั้งปัจจุบัน) ใช้ชื่อเดิม โรงเรียนหญิง อยู่ที่เดิม แต่มีชื่อว่า โรงเรียนสตรีปราจีนบุรี “ ปราจีนกัลยาณี ” พ.ศ. 2479 โรงเรียนสตรีปราจีนบุรี “ ปราจีนกัลยาณี ” เริ่มเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาโดยรับเฉพาะนักเรียนหญิง พ.ศ. 2506 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนปราจีนกัลยาณี พ.ศ. 2539 เริ่มรับนักเรียนชายในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหศึกษา สอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช เดิมเป็นโรงเรียนหญิงอยู่คู่กับโรงเรียนเบญจมราชูทิศ นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโรงเรียนชายประจำมณฑลนครศรีธรรมราช หลังจากนั้นเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสหศึกษา

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ หญิง ” ได้แก่

โรงเรียนสวนหญิง ตั้งขึ้นเมื่อพ.ศ.2472 แยกจากโรงเรียนประจำจังหวัดนครราชสีมา เดิมทีเดียวการศึกษาของจังหวัดสุพรรณบุรีจัดแบบสหศึกษาและมีโรงเรียนประจำจังหวัดเพียงแห่งเดียว ต่อมาพระยาพิศาลสารเกษตร (พร พิมพสุต) ซึ่งขณะนั้นเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เห็นสมควรจะได้แยกนักเรียนสตรีไว้ต่างหากไม่ปะปนกับนักเรียนชายเพื่อเป็นการขยายการศึกษาแก่สตรีในจังหวัดสุพรรณบุรี ปัจจุบันชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) รับนักเรียนหญิงล้วน ยกเว้นนักเรียนโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (EP) และโครงการส่งเสริมความสามารถพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (SMART CLASS) เป็นสหศึกษา ส่วนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 4) เป็นสหศึกษา

ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “ กันยา ”

กันยา หมายถึงสาวรุ่ม สาวน้อย ได้แก่

โรงเรียนชลกันยานุกูล ก่อตั้งเมื่อพ.ศ.2458พระยาปราศรัยสุรเดช ข้าหลวงประจำจังหวัดชลบุรีเริ่มสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรีขึ้นจนแล้วเสร็จเป็นทางการในปี พ.ศ.2460 เมื่อพ.ศ.2474 กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการปัจจุบัน) สั่งให้แก่นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงออกเป็นคนและฝ่ายอาคาร ต่อมาพ.ศ. 2478 ชาวชลบุรีได้บริจาคเงินสมทบเงินกับงบประมาณแผ่นดิน เพื่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ และย้ายนักเรียนหญิงไปเรียนอาคารเรียนหลังใหม่ ในวันที่ 10 กันยายนพ.ศ. 2479 ใช้ชื่อโรงเรียนว่า โรงเรียนสตรีชลบุรี “ชลกันยานุกูล” ซึ่งเป็นโรงเรียนหญิงล้วน จนกระทั่งพ.ศ.2503 จึงเปิดสอนเตรียมอุดมศึกษาเป็นสหศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนชลกันยานุกูล

6.2องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของชื่อโรงเรียนเงินได้แก่ระดับของ
โรงเรียน วิชาเรียน โรงเรียนแบบการทดลองและวัตถุประสงค์ของโรงเรียน มี 201 ชื่อ

6.2.1 ที่มาเกี่ยวกับระดับของโรงเรียน ประกอบด้วยคำว่า “中”
(มัธยม) หมายถึงระดับโรงเรียนคือ โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย เช่น

潞 河 中 学
lù hé zhōng xué

ชื่อคลอง คลอง มัธยม โรงเรียน

海 南 中 学

hǎi nán zhōng xué

ไหหลำ มัธยม โรงเรียน

天 津 市 第 七 中 学

tiān jīn shì dì qī zhōng xué

เทศบาลนครเทียนสิน ที่เจ็ด มัธยม โรงเรียน

成都市大弯中学校
chéng dū shì dà wān zhōng xué xiào
เมืองเฉิงตู ไท่ฝู่ ไค้ง / งอ มัธยม โรงเรียน

四川省成都市龙泉中学校
sì chuān shěng chéng dū shì lóng quán zhōng xué xiào
มณฑลเสฉวน เมืองเฉิงตู มังกร ลำธาร มัธยม โรงเรียน

广州市第一中学校
guǎng zhōu shì dì yī zhōng xué
เมืองกวางโจว ที่หนึ่ง มัธยม โรงเรียน

6.2.2 ที่มาเกี่ยวกับวิชาเรียน ประกอบด้วยคำว่า “外国语”

(ภาษาต่างประเทศ) เช่น โรงเรียน “长春外国语学校” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศฉางชุน) โรงเรียน “济南外国语学校” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศจีหนาน) โรงเรียน “武汉外国语学校” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศอู่ฮั่น) หรือ “地质” (ธรณีวิทยา) เช่นโรงเรียน “湖南省地质中学” (โรงเรียนมัธยมธรณีวิทยามณฑลหูหนาน)

长春外国语学校
cháng chūn wài guó yǔ xué xiào
ฉางชุน ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “长春外国语学校” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศฉางชุน) เป็นโรงเรียนหนึ่งในเจ็ดแห่งของโรงเรียนภาษาต่างประเทศที่สร้างขึ้นจากแนวคิดของนายกรัฐมนตรีโจวเอินไหลเมื่อค.ศ.1963 การยื่นหยัดปฏิรูปการเรียนการสอนและการให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถและจุดเด่นของนักเรียนเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ

石 家 庄 外 国 语 学 校
 shí jiā zhuāng wài guó yǔ xué xiào
 ฉือเจียจวง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “ 石家庄外国语学校 ” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศฉือเจียจวง)
 เปิดหลักสูตรการสอนตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เน้นวิชาภาษาต่างประเทศเดิมได้เปิดสอน
 ภาษาอังกฤษภาษาญี่ปุ่นภาษารัสเซียต่อมาได้เพิ่มการสอนภาษาสเปน ภาษาเยอรมัน

济 南 外 国 语 学 校
 jǐ nán wài guó yǔ xué xiào
 จีหนาน ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “ 济南外国语学校 ” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศจีหนาน) เปิด
 สอนภาษาต่างประเทศ 6 ภาษาได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษารัสเซีย ภาษาฝรั่งเศส
 ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน อบรมนักเรียนให้มีพื้นฐานภาษาต่างประเทศ รู้ความแตกต่างระหว่าง
 วัฒนธรรมของจีนกับต่างประเทศ มีมุมมองสากลเป็นเป้าประสงค์ของโรงเรียน

南 京 外 国 语 学 校
 nán jīng wài guó yǔ xué xiào
 นานจิง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “ 南京外国语学校 ” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศหนานจิง) เป็น
 โรงเรียนหนึ่งในเจ็ดแห่งของโรงเรียนภาษาต่างประเทศที่สร้างขึ้นตามแนวคิดนายกรัฐมนตรี้
 โจวเอินไหลเมื่อค.ศ.1963 โรงเรียนเปิดสอน 4 ภาษาได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส
 และภาษาญี่ปุ่น เน้นการสอนภาษาต่างประเทศ

武 汉 外 国 语 学 校
 wǔ hàn wài guó yǔ xué xiào
 อู่ฮั่น ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน“ 武汉外国语学校 ”(โรงเรียนภาษาต่างประเทศอู่ฮั่น) เป็นโรงเรียนหนึ่งในเจ็ดแห่งของโรงเรียนภาษาต่างประเทศที่สร้างขึ้นจากแนวคิดนายกรัฐมนตรี้โจวเอินไทล เมื่อ ค.ศ.1964 โรงเรียนเปิดสอนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่นเป็นต้น เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้นโรงเรียนได้จ้างครูที่เป็นเจ้าของภาษาต่างประเทศจากประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศออสเตรเลีย

太 原 市 外 国 语 学 校

tài yuán shì wài guó yǔ xué xiào

เมืองไท่หยวน ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “ 太原市外国语学校 ” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศไท่หยวน) เป็นโรงเรียนมัธยมมีเอกลักษณ์โดดเด่นด้านการเปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศ เช่นภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาสเปน

福 州 外 国 语 学 校

fú zhōu wài guó yǔ xué xiào

ฝูโจว ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียน “ 福州外国语学校 ” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศฝูโจว) เป็นโรงเรียนรัฐบาลของเมืองฝูโจวแห่งเดียวที่เปิดการเรียนการสอนและเน้นทางภาษาต่างประเทศ สอนวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศสเพื่อพัฒนาการศึกษาวิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนได้ร่วมมือจัดกิจกรรมและมีทุนศึกษาในโรงเรียนต่างประเทศ

湖 南 省 地 质 中 学

hú nán shěng dì zhì zhōng xué

มณฑลหูหนาน ธรณีวิทยา โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “湖南省地质中学” (โรงเรียนมัธยมธรณีวิทยามณฑลหูหนาน)
ได้ดำเนินการเรียนการสอนเพื่อสร้างนักธรณีวิทยาของจีนให้เป็นเอกลักษณ์โดดเด่น ปรัชญาของ
โรงเรียนคือ สร้างสรรค์ ละเอียดเข้มงวด หมั่นเพียรและค้นหาสัจธรรม

6.2.3 ที่มาเกี่ยวกับโรงเรียนแบบการทดลอง หมายถึงชื่อ

โรงเรียนที่เน้นการทดลองการปฏิบัติวิชาต่างๆของนักเรียน ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยคำว่า “实验”
(การทดลอง) เช่นโรงเรียน “吉林省实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลจีหลิน)
โรงเรียน “长春市实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองเมืองฉางชุน) โรงเรียน “山西省实验
中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลซานซี)

吉 林 省 实 验 中 学
jí lín shěng shí yàn zhōng xué
มณฑลจีหลิน การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “吉林省实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลจีหลิน)
สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1948 มีปรัชญาของโรงเรียนคือ “ตั้งใจเรียน ปฏิบัติ แสวงหาสัจธรรม มีความ
สร้างสรรค์” โรงเรียนเปิดการเรียนการสอนด้วยแนวคิด “การพัฒนานักเรียนเป็นหลัก มีความ
รับผิดชอบกับนักเรียนทั้งชีวิต” เน้นศึกษาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สร้างฐานภูมิปัญญาแข็งแกร่ง
พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มุ่งอบรมนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์

山 西 省 实 验 中 学
shān xī shěng shí yàn zhōng xué
มณฑลซานซี การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “山西省实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองมณฑลซานซี)
สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1882โดยจางจื่อตั้ง ซึ่งเป็นผู้นำขบวนการเคลื่อนไหวความเป็นตะวันตก
(westernization movement) ในสมัยราชวงศ์ชิง เดิมชื่อโรงเรียนตั้งต่อเป็นสถาบันศึกษาที่มีระดับ
ฐานะสูงสุดของมณฑลซานซีในสมัยราชวงศ์ชิง โรงเรียนเน้นอบรมนักเรียนมีจิตใจที่สร้างสรรค์และม
ีความสามารถทางปฏิบัติ

广 东 实 验 中 学
guǎng dōng shí yàn zhōng xué
กวางตุ้ง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “广东实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองกวางตุ้ง) เดิมเปิดเป็นโรงเรียนอบรมนักเรียนก่อนส่งไปศึกษาที่ประเทศสหรัฐอเมริกาสมัยราชวงศ์ชิง ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของแผ่นดินจีน ต่อมาได้รวมกับหลายโรงเรียนที่มีณฑลกวางตุ้ง เมื่อค.ศ.1987 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองกวางตุ้ง มีวัตถุประสงค์ที่สอนให้นักเรียนรักชาติ ติดตามการเมือง มีความขยันหมั่นเพียรในการศึกษาวิทยาศาสตร์กับการแสวงหาความรู้สัจธรรมเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนที่สืบทอดจากสมัยราชวงศ์ชิงจนปัจจุบัน

海 口 实 验 中 学
hǎi kǒu shí yàn zhōng xué
ไห่โข่ว การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “海口实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองไห่โข่ว) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1994 โรงเรียนจึงได้รับรางวัล “ โรงเรียนมาตรฐานการทดลองการศึกษาแห่งณฑลไห่หล่า ” และ “โรงเรียนเทคโนโลยีการศึกษาดีเด่น” เนื่องจากมีผลงานการศึกษาที่มีคุณภาพและดีเด่น

长 春 市 第 二 实 验 中 学
cháng chūn shì dì èr shí yàn zhōng xué
เมืองฉางชุน ที่สอง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “长春市第二实验中学” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองที่สองเมืองฉางชุน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1963 ปรัชญาของโรงเรียนคือ สัจธรรม สร้างสรรค์ มีคุณธรรม รอบรู้ โรงเรียนได้รับรางวัล “ โรงเรียนพัฒนาวิทยาศาสตร์ดีเด่นแห่งประเทศไทย ” ได้สื่อถึงโรงเรียนให้มีความสำคัญกับความสามารถด้านการทดลองวิทยาศาสตร์และความสร้างสรรค์ของนักเรียน

沈 阳 铁 路 实 验 中 学
 shěn yang tiě lù shí yàn zhōng xué
 เส้นหยาง รางรถไฟ การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 沈阳铁路实验中学 ” (โรงเรียนมัธยมการทดลองรางรถไฟเส้นหยาง) มุ่งจัดการเรียนการสอนตามลักษณะแนวสังคมนิยม ปรัชญาโรงเรียนคือ สามัคคี ละเอียด สัจธรรม สร้างสรรค์ คล้องกับคำว่า “ 实验 ” (การทดลอง) สะท้อนให้เห็นถึงโรงเรียนสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนกล้าปฏิบัติทดลองมีความสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความรู้

6.2.4 ที่มาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียน ชื่อโรงเรียนจีน ประกอบด้วยคำว่า “ 育 ” (อบรมให้มี) หรือ “ 培 ” (อบรมให้มี) พบเฉพาะชื่อโรงเรียนจีนเท่านั้น เช่น

东 北 育 才 学 校
 dōng běi yù cái xué xiào
 อีสาน อบรมให้มี ความสามารถ โรงเรียน

โรงเรียน “ 东北育才学校 ” (โรงเรียนอบรมให้มีความสามารถแห่งภาคอีสาน) เดิมชื่อโรงเรียนประถมอยู่ชายฝั่งหนึ่งอีสาน เป็นโรงเรียนเพื่อรับบุตรข้าราชการเข้าไปศึกษาเท่านั้น

太 原 市 育 英 中 学 校
 tài yuán shì yù yīng zhōng xué xiào
 เมืองไท่หยวน อบรมให้มี ความดีเด่น โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 太原市育英中学校 ” (โรงเรียนมัธยมอบรมให้มีความดีเด่นเมืองไท่หยวน) สร้างขึ้นโดยทหารจีนฉanyiเมื่อค.ศ. 1948 หลังสงครามปลดแอกประเทศจีนด้วยความหวังไยของนักปฏิวัติที่ยิ่งใหญ่ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเช่น หยังเฉิงอู่ กิ่งเปียว หยังเต๋อจื่อ เพื่อดูแลลูกหลานของนักปฏิวัติและทหารที่เสียชีวิตในสงครามปลดแอกประเทศจีน

广 州 市 西 关 培 英 中 学
 guǎng zhōu shì xī guān péi yīng zhōng xué
 เมืองกวางโจว เขตซีกวน อบรมให้มี ความดีเด่น โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “广州市西关培英中学” (โรงเรียนมัธยมอบรมให้มีความดีเด่น
 เขตซีกวนเมืองกวางโจว)โรงเรียนสร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1879 เดิมเป็นโรงเรียนเอกชนที่เคยมีชื่อว่า
 โรงเรียนไผ่ยิง และโรงเรียนมัธยมไผ่ยิงเอกชนกวางโจว

7. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคล

7.1 องค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคลของชื่อโรงเรียนไทย

ชื่อโรงเรียนมีคำหมายถึงความเป็นสิริมงคล ส่วนใหญ่จะมีความหมายเกี่ยวกับ
 ความรุ่งเรือง ความงาม ความเจริญเป็นต้น พบทั้งหมด 13 ชื่อ เช่น

โรงเรียนบุญวัฒนา บุญหมายถึงความสุข วัฒนามีความหมายว่าความเจริญ
 ความงอกงาม หมายถึงความเป็นมงคล เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2516 พระบาทสมเด็จพระ
 เจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามโรงเรียนว่า “ บุญ
 วัฒนา ” เป็นโรงเรียนสหศึกษาประจำจังหวัดนครราชสีมา

โรงเรียนปทุมวิไล เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2477 ท่านพระ
 ครูอดตโมรungsverชาดาได้พิจารณาเห็นว่าคำเดิมใช้ว่า “ วิลัย ” นั้น มีความหมายไม่เหมาะสม จึงได้
 เปลี่ยนจาก คำว่า “ วิลัย ” เป็น “ วิไล ” แปลว่า “ สวย , งาม ” แทน จึงได้ตั้งชื่อว่า โรงเรียนปทุม
 วิไล

โรงเรียนตราดตระการคุณ ตระการคุณมาจากตระการและคุณ ต่างหมายถึง
 งามและความดี เมื่อวันที่21มีนาคมพ.ศ.2463 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี เสนาบดี
 กระทรวงศึกษาธิการ ได้กรุณาให้นำนามโรงเรียนว่า “ ตราษตระการคุณ ” เป็นเกียรติแก่ พระตราษ
 บุรีศรีสมุทรเขตต์ (ธน ธิ สงขลา) ซึ่งเป็นชื่อโรงเรียนมีที่มาและความหมายเป็นเกียรติและมงคล

โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ เดิมชื่อโรงเรียนสตรีตราด เนื่องจากประวัติ
 โรงเรียนไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนด้านชื่อโรงเรียน จากการศึกษาความหมายของชื่อโรงเรียน ประเสริฐ
 หมายถึง วิเศษ ดีเลิศ ดีที่สุด (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2554 : 713) จึงสันนิษฐานเป็น
 ชื่อโรงเรียนมีความหมายที่เป็นสิริมงคล

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนสตรีศรีน่าน โรงเรียนศรีบุรีรัมย์ เป็นต้น

7.2 องค์ประกอบเกี่ยวกับสัทอักษรถิ่นของชื่อโรงเรียนจีน

ชื่อโรงเรียนจีนมีที่มาที่เป็นสัทอักษรถิ่นมักประกอบด้วยคำที่สื่อความหมายที่ว่า ความดีงาม มงคล ความเจริญรุ่งเรือง สุขสดใส สว่างหรือสิ่งของมีค่ามาตั้งชื่อโรงเรียน มี 8 ชื่อ เช่น

长 沙 市 明 德 中 学
 cháng shā shì míng dé zhōng xué
 เมืองฉางซา สว่าง จริยธรรม โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “长沙市明德中学” (โรงเรียนมัธยมหมิงเต๋อเมืองฉางซา) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1903 เดิมชื่อโรงเรียนหมิงเต๋อ หมิงแปลว่าสว่าง เปรียบความรู้เป็นแหล่งสว่าง หมิงเต๋อ หมายถึงจริยธรรมที่ดีงาม โรงเรียนมีการเรียนการสอนที่มีคุณภาพยังเป็นสถานที่เริ่มต้นของการปฏิวัติซินไฮ่

天 津 市 耀 华 中 学
 tiān jīn shì yào huá zhōng xué
 เมืองเทียนสิน เกียรติ ประเทศจีน โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “天津市耀华中学” (โรงเรียนมัธยมย่าวหัวเมืองเทียนสิน) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1927 เดิมชื่อโรงเรียนรัฐบาลเทียนสินค.ศ.1934 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนย่าวหัวเพื่อสื่อความหมายของคำว่า “光耀中华” (กว้างย่าวจงหัว) หมายถึง ทำให้ชาติจีนมีเกียรติและเจริญ จึงเป็นชื่อที่สื่อความหมายเป็นมงคล

广 州 市 真 光 中 学
 guǎng zhōu shì zhēn guāng zhōng xué
 เมืองกวางโจว สัจธรรม แสง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “广州市真光中学” (โรงเรียนมัธยมเงินกวางเมืองกวางโจว) เป็นโรงเรียนคริสต์เปิดการเรียนการสอนสมัยราชวงศ์ชิงถึงปัจจุบัน เดิมชื่อโรงเรียนเงินกวาง “真” (เงิน) หมายถึง สัจธรรม “光” (กวาง) คือแสงสว่าง หมายถึงพระเยซูนำความรู้อันเป็นแสงสว่าง

成 都 市 通 锦 中 学 校
chéng dū shì tōng jīn zhōng xué xiào
เมืองเฉิงตู สู้ ผ้าไหมชนิดหนึ่ง โรงเรียนมัธยม

มีลายและสีที่สวยงาม

โรงเรียน “成都市通锦中学校” (โรงเรียนมัธยมทงจิ้นเมืองเฉิงตู) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ.1954 ปรัชญาของโรงเรียนคือ เป็นสถานที่นำทางให้นักเรียนสู่นาคตที่สวยงามและทุกมุมของทั่วโลก “锦” (จิ้น) หมายถึงผ้าไหมชนิดหนึ่งมีลายและสีที่สวยงาม ในการตั้งชื่อโรงเรียนได้เปรียบเสมือนอนาคตของนักเรียนโรงเรียนมัธยมทงจิ้นเมืองเฉิงตูสวยงามเหมือนลายและสีของผ้าไหม

成 都 市 玉 林 中 学
chéng dū shì yù lín zhōng xué
เมืองเฉิงตู หยก ป่าไม้ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “成都市玉林中学器” (โรงเรียนมัธยมอยู่ถลินเมืองเฉิงตู) สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 1988 เป้าประสงค์ของโรงเรียนคือ “琢玉成器，育才成林” หมายถึง “แกะสลักหยกให้เป็นเครื่องประดับ ปลุกไม้ให้เป็นป่า” “器” (ฉี่) นอกจากหมายถึงสิ่งของเครื่องต่างๆ และหมายถึงความสามารถของบุคคล “玉” (ยู่) คือหยก เป็นสัญลักษณ์ของสิ่งมงคลและสามารถนำความโชคและคุ้มครองเพื่อเลี้ยงอุปมงคลสำหรับชาวจีน โรงเรียนเปรียบเสมือนนักเรียนเป็นหยกมุ่งหวังนักเรียนเป็นบุคคลยอดเยี่ยมมีความสามารถประสบความสำเร็จ มีพัฒนาการเจริญรุ่งเรืองเหมือนป่าไม้

海 南 省 国 兴 中 学
hǎi nán shěng guó xīng zhōng xué
มณฑลไหหลำ ประเทศ เจริญ โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน“ 海南省国兴中学 ” (โรงเรียนมัธยมประเทศเจริณมณฑลไหหลำ) สร้างขึ้นค.ศ.1989โดยรัฐบาลมณฑลไหหลำ ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการศึกษาของชนชาติ เป็นโรงเรียนประจำมณฑลไหหลำ “ 国兴 ” (กั๋วซิง) หมายถึงประเทศเจริณ ซึ่งได้ตั้งชื่อโรงเรียนด้วยความหมายที่เป็นมงคล

8. องค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริม

ผู้วิจัยพบองค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริมของชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น ซึ่งมักจะสื่อความหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น บำรุงสถานศึกษา การอุทิศส่วนกุศล การเกื้อกูลช่วยเหลือค้ำชูสนับสนุน พบทั้งหมด 42 ชื่อดังนี้

ที่มาเกี่ยวกับการบำรุงรักษาและเกื้อกูลสถานศึกษา มักใช้คำว่า “บำรุง” “อนุกุล” “สงเคราะห์” “อนุเคราะห์” “อุปถัมภ์” “บำเพ็ญ” เช่น

โรงเรียนชลราษฎรอำรุง เป็นโรงเรียนกำเนิดมาจากโรงเรียนวัด เริ่มก่อตั้งพ.ศ. 2411 โดยหลวงพินิจบูรพการ เรียกว่า โรงเรียนพินิจบูรพการ ต่อมาชาวชลบุรีได้ร่วมกันบริจาคสมทบทุนสร้างโรงเรียนประจำจังหวัดชลบุรีที่โรงเรียนอนุบาลชลบุรี โรงเรียนได้พัฒนาทั้งด้านการจัดการศึกษา จำนวนนักเรียนและอาคารสถานที่ตลอดมา ปัจจุบันเปิดสอนระดับเตรียมอุดมศึกษาและเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็น “โรงเรียนชลราษฎรอำรุง”

โรงเรียนปราชญ์ราษฎรอำรุง ก่อตั้งโดยความร่วมมือของชาวจังหวัดปราจีนบุรี เดิมชื่อโรงเรียนปราจีนกัลยาณี ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนปราชญ์ราษฎรอำรุง

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา เดิมชื่อ “โรงเรียนจังหวัดยะลา” ก่อตั้งพ.ศ.2455 ต่อมาได้รับงบประมาณแผ่นดินและเงินสมทบของคณะราษฎร จังหวัดยะลา พ.ศ. 2496 เปลี่ยนชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา”

โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง เดิมชื่อโรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศบำรุง) พ.ศ. 2498 กระทรวงศึกษาธิการได้อนุญาตให้เปลี่ยนชื่อโรงเรียน จาก โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศบำรุง) เป็น โรงเรียนดอนเมือง “ ทหารอากาศ บำรุง ” โรงเรียนได้รับความอนุเคราะห์จากกองทัพอากาศ พ.ศ. 2525 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล เดิมชื่อ “ โรงเรียนกระบี่อำมาตย์พานิชนุกูล ” เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดกระบี่ บรรดาพ่อค้า ข้าราชการ และประชาชน ร่วมมือสร้างอาคารขึ้นใหม่ในบริเวณป่าสงวน ใช้ชื่อว่า โรงเรียนกระบี่อำมาตย์พานิชนุกูล

โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ เป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดราชบุรี มีบรรดาพ่อค้า ข้าราชการและประชาชนชาวราชบุรีร่วมมือกันก่อสร้างโรงเรียน

โรงเรียนสิงหพาหุ “ ประสานมิตรอุปถัมภ์ ” เป็นโรงเรียนประจำจังหวัดสิงห์บุรี ก่อตั้งโดยคณะกรรมการวัดพระนอนจักรสีห์วรวิหารและประชาชนที่มีความต้องการที่จะให้มีโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในตำบลจักรสีห์ จึงได้รวบรวมเงินจากผู้ใจบุญจัดซื้อที่ดินแห่งใหม่ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้ใจบุญรวมถึงท่านพระครูประสานนวกิจเพื่อการสร้างโรงเรียน

โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ พ.ศ.2515 สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพรรณวดีทรงมีพระเมตตาจัดโรงเรียนสายน้ำผึ้งไว้ในพระอุปถัมภ์ และเสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตร และพระราชทานทุนการศึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี

โรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ ฯ เดิมชื่อ โรงเรียนทวีวัฒนา ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคมพ.ศ.2498 เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทสหศึกษา สังกัดกรมวิสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบันสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯสยามมกุฎราชกุมารพร้อมด้วยพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานชื่อโรงเรียน และพระราชทานพระราชานุญาตเปลี่ยนเป็นชื่อโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์(ทวีวัฒนา)ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯสยามมกุฎราชกุมาร

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุงปทุมธานี โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เป็นต้น

ที่มาเกี่ยวกับการมอบให้ มักใช้คำว่า “ อุทิศ ” “ รั้งสฤทธิ ” เช่น อุทิศแด่พระมหากษัตริย์

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ประชาชนและข้าราชการร่วมกันบริจาคทรัพย์สร้างโรงเรียนแห่งนี้ขึ้นเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2456 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้เสด็จมาทรงประกอบพิธีเปิดและพระราชทานนามว่า “ เบญจมราชูทิศ ” แปลว่า อุทิศแด่พระราชองค์ที่ 5 ซึ่งหมายถึงพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี

โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีเรียไ้เงินราษฎรสร้างโรงเรียนสตรีที่จังหวัดเพชรบุรี การก่อสร้างแล้วเสร็จบริจาคทรัพย์พร้อมใจกันอุทิศส่วนกุศลน้อมเกล้า ฯ ถวายแด่ พระพุทธเจ้าหลวง ปิยมหาราช ” ตามพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานนามโรงเรียนว่า “ เบญจมเทพอุทิศ ”

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนเบญจมาชอุทิศ จังหวัดจันทบุรี โรงเรียนเบญจมาชรั้งสฤษดิ์ มีที่มาเกี่ยวกับการอุทิศกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน 1 ชื่ออาจมีได้หลายองค์ประกอบ ผลการเปรียบเทียบจำนวนองค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนสรุปเป็นตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนตามองค์ประกอบ

ที่	องค์ประกอบ	ชื่อโรงเรียนไทย		ชื่อโรงเรียนจีน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	ชื่อสถานที่	120	33.99	197	35.82
2	สิ่งแวดล้อม	2	0.57	23	4.18
3	ลำดับที่	3	0.85	108	19.64
4	บุคคล	69	19.55	13	2.36
5	ความรู้	62	17.56	0	0
6	ประเภทของโรงเรียน	42	11.90	201	36.55
7	สีริมงคล	13	3.68	8	1.45
8	ความช่วยเหลือและส่งเสริม	42	11.90	0	0
รวม		353	100	550	100

ชื่อโรงเรียนไทยมีองค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ สิ่งแวดล้อม ความรู้ บุคคล ประเภทของโรงเรียน ลำดับที่ สีริมงคลกับความช่วยเหลือและส่งเสริม การตั้งชื่อชื่อโรงเรียนจีนมีองค์ประกอบเหมือนกับชื่อโรงเรียนไทยยกเว้นองค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริมกับความรู้ ชื่อ

โรงเรียนไทยตั้งชื่อด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่มากที่สุดพบทั้งหมด 120 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.99 ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ชื่อโรงเรียนจีนตั้งชื่อด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียนมากที่สุดพบทั้งหมด 201 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 36.55 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด ชื่อโรงเรียนไทยตั้งชื่อด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดพบ 2 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.57 ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ชื่อโรงเรียนจีนตั้งชื่อด้วยองค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคลน้อยที่สุดพบทั้งหมด 8 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 1.45 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด

โครงสร้างของชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

1. โครงสร้างของชื่อโรงเรียนที่มี 1 องค์ประกอบ พบแต่ชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้นมีทั้งหมด 41 ชื่อ ได้แก่องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้และองค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคล เช่น

1.1 ชื่อโรงเรียนไทยมีองค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่เช่น โรงเรียนอุตรดิตถ์ โรงเรียนสมุทรปราการ โรงเรียนวชิรธรรมสาริต โรงเรียนวัดบวรมงคล โรงเรียนหอวัง

1.2 ชื่อโรงเรียนไทยมีองค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล เช่น โรงเรียนศรีวิชัย โรงเรียนพระนารายณ์

1.3 ชื่อโรงเรียนไทยมีองค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคลเช่นโรงเรียนกัลยาณวัตร โรงเรียนบุญวัฒนา

2. โครงสร้างชื่อโรงเรียนที่มี 2 องค์ประกอบ พบชื่อโรงเรียนไทย 104 ชื่อและชื่อโรงเรียนจีน 56 ชื่อ

2.1 โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1.1 ชื่อสถานที่ + ความรู้ เช่น

โรงเรียนพะเยา + พิทยาคม

ชื่อจังหวัด แหล่งความรู้

โรงเรียนร้อยเอ็ด + วิทยาลัย
ชื่อจังหวัด แหล่งความรู้

โรงเรียนอุทัย + วิทยาคม
ส่วนหน้าของชื่อจังหวัด แหล่งความรู้

โรงเรียนกุนนทีรุทธาราม + วิทยาคม
ชื่อวัด แหล่งความรู้

2.1.2 ชื่อสถานที่ + ความช่วยเหลือและส่งเสริม เช่น

โรงเรียนกาญจนา + นครราชสีมา
ส่วนหน้าของชื่อจังหวัด ช่วยเหลือ

โรงเรียนสมุทรสาคร + บุรณะ
ชื่อจังหวัด ช่อมแซม

2.1.3 ชื่อสถานที่ + ประเภทของโรงเรียน เช่น

โรงเรียนปราจีน + กัลยาณี
ชื่อจังหวัด ผู้หญิง

โรงเรียนอุตรดิตถ์ + ตรีณี
ชื่อจังหวัด หญิงแรกเริ่ม

2.1.4 ชื่อสถานที่+บุคคล เช่น

โรงเรียนชัยภูมิ + ภัคดีชุมพล
 ชื่อจังหวัด บรรดาศักดิ์ของเจ้าเมืองคนแรก
 ของจังหวัดชัยภูมิ

2.1.5 ชื่อสถานที่ + สิริมงคล ได้แก่

โรงเรียนปทุม + วิไล
 ส่วนหน้าของชื่อจังหวัด สวยงาม

2.1.6 บุคคล + ความรู้ เช่น

โรงเรียนบุญวาทย์ + วิทยาลัย
 เจ้าบุญวาทย์วงศมานิต สถานศึกษาาระดับสูง

โรงเรียนสุนารีย์ + วิทยา
 บรรดาศักดิ์ “ ท้าวสุนารีย์ ” ความรู้

2.1.7 บุคคล + ชื่อสถานที่ เช่น

โรงเรียนพิริยาลัย + จังหวัดแพร่
 ส่วนหน้าของพระนาม ชื่อจังหวัด
 “ เจ้าพิริยเทพวงศ์ ”

โรงเรียน วัดโนนทัย + พายัพ
พระนามของพระนางเจ้าสว่างวัฒนา ชื่อมณฑล

2.1.8 บุคคล + ความช่วยเหลือและส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนราชินี + บูรณะ
พระราชสถานะ ซ่อมแซมทำให้กลับคืนดีเหมือนเดิม

2.1.9 ประเภทของโรงเรียน + ชื่อสถานที่ เช่น

โรงเรียนสตรี + พังงา
เทศาภิบาล ชื่อจังหวัด

โรงเรียนกัลยาณี + ศรีธรรมราช
เทศาภิบาล ส่วนท้ายของชื่อจังหวัด

โรงเรียนมัธยม + วัดหนองแขม
ระดับโรงเรียน ชื่อวัด

2.1.10 ประเภทของโรงเรียน + สิริมงคล เช่น

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา + พัฒนาการ
ระดับโรงเรียน การทำความเจริญ

ได้แก่

2.1.11 ประเภทของโรงเรียน + ความช่วยเหลือและส่งเสริม

โรงเรียนนารี + นกุล
 เพศหญิง เกื้อกูล

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา + น้อมเกล้า
 ระดับโรงเรียน ถวาย

2.1.12 ประเภทของโรงเรียน + บุคคล ได้แก่

โรงเรียนสตรี + สิริกิติ์
 เพศหญิง ส่วนหนึ่งของพระนามสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 พระบรมราชินีนาถ

2.1.13 ความช่วยเหลือและส่งเสริม + ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนสามัคคี + วิทยาคม
 ความช่วยเหลือ การเข้าถึงสถานศึกษาแห่งความรู้

2.1.14 บุคคล + ชื่อสถานที่ เช่น

โรงเรียนพรหมานุสรณ์ + จังหวัดเพชรบุรี
 ส่วนของนามสกุลพลเอกมังกร พรหมโยธี ชื่อจังหวัด

โรงเรียนวิสุทธรังษี + จังหวัดกาญจนบุรี
 สมณศักดิ์ ชื่อจังหวัด

2.1.15 บุคคล + ความช่วยเหลือและส่งเสริม เช่น

โรงเรียนเศรษฐบุตร + บำเพ็ญ
 นามสกุลพระยาภักตินรเศรษฐ ทำให้เต็มบริบูรณ์
 (เลิศ เศรษฐบุตร)

โรงเรียน จันทร์หุ่น + บำเพ็ญ
 ชื่อ “นายจันทร์ เครือคล้าย” ทำให้เต็มบริบูรณ์
 และ “นางหุ่น เครือคล้าย ”

2.1.16 ชื่อสถานที่ + ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนพุทธจักร + วิทยา
 เขตปกครองของสงฆ์ ความรู้

โรงเรียน โพธิสาร + พิทยาการ
 นามพระครูโพธิสารคุณ ผู้ศึกษาความรู้

2.1.17 บุคคล + ลำดับที่ เช่น

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) + 4

“ เจ้าพระยาบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)” ลำดับที่

2.1.18 สิริมงคล + ประเภทของโรงเรียน ได้แก่

โรงเรียนเฉลิมขวัญ + สตรี
มิ่งมงคล เพศหญิง

2.1.19 สิ่งแวดล้อม+ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนเจ้าพระยา + วิทยาคม
ชื่อแม่น้ำ การเข้าถึงสถานศึกษาแห่งความรู้

2.1.20 สิ่งแวดล้อม+ ความช่วยเหลือและส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนสายน้ำผึ้ง + ในพระอุปถัมภ์ฯ
ชื่อดอกไม้ คำชูนับสนุน

2.1.21 ความช่วยเหลือและส่งเสริม + ประเภทของโรงเรียน

ได้แก่

โรงเรียนอนุกุล + นารี
สนับสนุน เพศหญิง

โรงเรียนผดุง + นารี
สนับสนุน เพศหญิง

2.1.22 บุคคล + สิริมงคล ได้แก่

โรงเรียน ตราษ + ตระการ + คุณ
บรรดาศักดิ์ของพระตราษบุรีศรีสมุทรเขตต์ ความดี งาม

2.2 โครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนที่เป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่

2.2.1 ชื่อสถานที่ + ประเภทของโรงเรียน เช่น

济 南 + 外 国 语 学 校
 jǐ nán wài guó yǔ xué xiào
 เมืองเอกมณฑลซานตง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

琼 山 + 中 学
 qióng shān zhōng xué
 อำเภอหนึ่งของมณฑลไหหลำ มัธยม โรงเรียน

长 沙 市 + 实 验 中 学
 cháng shā shì shí yàn zhōng xué
 เมืองฉางซา การทดลอง มัธยม โรงเรียน

广 州 市 + 育 才 中 学
 guǎng zhōu shì yù cái zhōng xué
 เมืองกวางโจว อบรมความสามารถ มัธยม โรงเรียน

四 川 省 成 都 市 龙 泉 + 中 学 校
 sì chuān shěng chéng dū shì lóng quán zhōng xué xiào
 มณฑลเสฉวน เมืองเฉิงตู ชื่อของเขตที่เมืองเฉิงตู มัธยม โรงเรียน

广 州 市 西 关 + 培 英 中 学
 guǎng zhōu shì xī guān péi yīng zhōng xué
 เมืองกวางโจว ชื่อเขต อบรมบุคคลดีเด่น มัธยม โรงเรียน

2.2.2 สิ่งแวดล้อม + ประเภทของโรงเรียน เช่น

潞 河 + 中 学
 lù hé zhōng xué
 ชื่อคลอง คลอง มัธยม โรงเรียน

东 北 + 育 才 学 校
 dōng běi yù cái xué xiào
 ตะวันออกเฉียงเหนือ อบรมให้มี ความสามารถ โรงเรียน

3. โครงสร้างที่มี 3 องค์ประกอบพบชื่อโรงเรียนไทย 28 ชื่อและชื่อโรงเรียนจีน 142 ชื่อ

ดังนี้

3.1 โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่มี 3 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1.1 บุคคล + ความช่วยเหลือและส่งเสริม + ชื่อสถานที่ เช่น

โรงเรียน ส่วนบุญ + โย + ปัทมภ์ + ลำพูน
 พระนามของ (สนธิ) สนับสนุน ชื่อจังหวัด

เจ้าหญิงส่วนบุญ ชายาองค์ที่

3 ของเจ้าจักรคำขจรศักดิ์

โรงเรียนเบญจมรา + ชูทิศ + จังหวัดจันทบุรี
 รัชกาลที่5 ยกให้ ชื่อจังหวัด

โรงเรียนคณะราษฎร + บำรุง + จังหวัดยะลา
 กลุ่มการเมือง รักษา ชื่อจังหวัด

3.1.2 บุคคล + สิริมงคล + ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนปทุม + เทพ + วิทยาคาร
 บรรดาศักดิ์ของพระปทุมเทวาภิบาล เทวดา สถานที่ให้ความรู้

3.1.3 บุคคล+ชื่อสถานที่ + ความช่วยเหลือและส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนเดชะ + ปัตตานี + ยานุกูล
 บรรดาศักดิ์พระยาเดชาอนุชิต จังหวัดปัตตานี เกื้อกูล

3.1.4 บุคคล + ชื่อสถานที่ + ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนตีบุก + พังงา + วิทยายน
 นามสกุลของนาย ชื่อจังหวัด การมาถึงสถานที่แห่งความรู้
 ก้ามจิ้งเขย ตีบุก

3.1.5 บุคคล + ความรู้ + ชื่อสถานที่ ได้แก่

โรงเรียนศรีสวัสดิ์ + วิทยากร + จังหวัดน่าน
 บรรดาศักดิ์ของ สถานที่ให้ความรู้ ชื่อจังหวัด
 พระยากรุงศรีสวัสดิการ

3.1.6 ชื่อสถานที่+บุคคล+ความช่วยเหลือและส่งเสริม เช่น

โรงเรียนดอนเมือง + ทหารอากาศ + บำรุง
 ชื่อวัด ทหารอากาศ รักษา
 โรงเรียน ชล + ราษฎร + อ่าง
 ส่วนหนึ่งของชื่อจังหวัดชลบุรี พลเมือง บำรุง

3.1.7 ชื่อสถานที่ + บุคคล + ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนอ่างทอง + ปัทมโรจน์ + วิทยาคม
 ชื่อจังหวัด นามสกุลของนาย การเข้าถึงสถานศึกษา
 พัน ปัทมโรจน์ แห่งความรู้

3.1.8 ชื่อสถานที่+ประเภทของโรงเรียน+ความช่วยเหลือและ

ส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียน ชล + กัญญา + นกุล
 ส่วนหนึ่งของชื่อจังหวัดชลบุรี สारุ่น เกื้อกูล

3.1.9 ชื่อสถานที่+ความช่วยเหลือและส่งเสริม+ ความรู้ ได้แก่

โรงเรียนเลย + อนุกุล + วิทยา
 ชื่อจังหวัด เกื้อกูล ความรู้

3.1.10 ชื่อสถานที่ + ความรู้ + ความช่วยเหลือและส่งเสริม

ได้แก่

โรงเรียน อุดร + พิทยา + อนุกุล
 ส่วนหนึ่งของชื่อจังหวัด ความรู้ เกื้อกูล

3.1.11 ประเภทของโรงเรียน + บุคคล + ชื่อสถานที่ ได้แก่

โรงเรียนนารี + รัตน์ + จังหวัดแพร่
 หญิง บรรดาศักดิ์ของ ชื่อจังหวัด
 พระยาเพชรรัตน์สงคราม

3.1.12 ประเภทของโรงเรียน + บุคคล + ความช่วยเหลือและ

ส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนสตรี + ราชิ + นุทิศ
 เพศหญิง ราชินี ยกให้

3.1.13 ประเภทของโรงเรียน + สิริมงคล + ชื่อสถานที่ ได้แก่

โรงเรียนสตรี + ศรี + น่าน
 เพศหญิง สิริมงคล ชื่อจังหวัด

长 春 市 + 第 二 + 实 验 中 学

cháng chūn shì dì èr shí yàn zhōng xué

เมืองฉางชุน ที่สอง การทดลอง มัธยม โรงเรียน

3.2. 2 ชื่อสถานที่ + บุคคล + ประเภทของโรงเรียน เช่น

长 春 市 + 朝 鲜 族 + 中 学

cháng chūn shì cháo xiǎn zú zhōng xué

เมืองฉางชุน ชนเกาหลี ชาวกลุ่มน้อยของจีน มัธยม โรงเรียน

海 南 + 华 侨 + 中 学

hǎi nán huá qiáo zhōng xué

ไหหลำ ชาวจีนโพ้นทะเล มัธยม โรงเรียน

北 京 + 陈 经 纶 + 中 学

běi jīng chén jīng lún zhōng xué

เทศบาลนครปักกิ่ง ชื่อบุคคล มัธยม โรงเรียน

重 庆 市 万 盛 + 田 家 炳 + 中 学

chóng qìng shì wàn sheng tián jiā bǐng zhōng xué

เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเขตหนึ่งของฉงชิ่ง ชื่อบุคคล มัธยม โรงเรียน

3.2.3 ชื่อสถานที่+สิ่งแวดล้อม + ประเภทของโรงเรียน เช่น

北 京 市 + 东 直 门 + 中 学

běi jīng shì dōng zhí mén zhōng xué

เทศบาลนครปักกิ่ง ประตูดงจื่อ มัธยม โรงเรียน

成 都 + 石 室 + 中 学

chéng dū shí shì zhōng xué

เฉิงตู หิน ห้อง มัธยม โรงเรียน

四 川 省 成 都 市 + 川 化 + 中 学

sì chuān shěng chéng dū shì chuān huà zhōng xué

มณฑลเสฉวน เมืองเฉิงตู ชื่อโรงงาน มัธยม โรงเรียน

沈 阳 + 铁 路 + 实 验 中 学

shěn yáng tiě lù shí yàn zhōng xué

เหลียนหยาง ชื่อกรมขนส่งทางรถไฟ การทดลอง มัธยม โรงเรียน

3.2.4 ชื่อสถานที่ + สิริมงคล + ประเภทของโรงเรียน เช่น

长 沙 市 + 明 德 + 中 学

cháng shā shì míng dé zhōng xué

เมืองฉางซา สว่าง จริยธรรม มัธยม โรงเรียน

海 南 省 + 国 兴 + 中 学

hǎi nán shěng guó xīng zhōng xué

มณฑลไหหลำ ประเทศ เจริญ มัธยม โรงเรียน

3.2.5 ชื่อสถานที่+ ประเภทของโรงเรียน + สิ่งแวดล้อม ได้แก่

福 州 + 格 致 中 学 + 鼓 山 校 区

fú zhōu gé zhì zhōng xué gǔ shān xiào qū

ฟูโจว ความรู้ความสามารถ มัธยม โรงเรียน สาขาเขตภูเขาทอง

4. โครงสร้างชื่อโรงเรียนที่เป็น 4 องค์ประกอบ พบชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน อย่างละ 2 ชื่อ

4.1 โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

4.1.1 สิริมงคล + ประเภทของโรงเรียน + ความช่วยเหลือและ ส่งเสริม + ชื่อสถานที่ ได้แก่

โรงเรียนนวล + นารี + เฉลิม + จังหวัดสงขลา

ประเสริฐ เพศหญิง ยกย่อง ชื่อจังหวัด

4.1.2 ชื่อสถานที่ + บุคคล + ความรู้ + ความช่วยเหลือและ ส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนสกล + ราช + วิทยา + นกุล

ชื่อจังหวัดสกลนคร กษัตริย์ ความรู้ เกื้อกูล

4.2 โครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนที่เป็น 4 องค์ประกอบ

ชื่อสถานที่ + สิ่งแวดล้อม + ลำดับที่ + ประเภทของโรงเรียน เช่น

西安市 + 铁 + 二 + 中学
 xī ān shì tiě yī zhōng xué
 เมืองซีอาน ส่วนหนึ่งของชื่อกรมขนส่งทางรถไฟ ที่หนึ่ง มัธยม โรงเรียน

5. โครงสร้างที่เป็น 5 องค์ประกอบ

โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่มี 5 องค์ประกอบ พบแต่ชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น ได้แก่

5.1 ประเภทของโรงเรียน+ความรู้+ ลำดับที่ + ความช่วยเหลือและส่งเสริม
 + บุคคล ได้แก่

โรงเรียนสตรี + วิทยา + 2 + ในพระราชูปถัมภ์ + สมเด็จพระศรีนครินทร์ราชมราชชนนี
 เพศหญิง ความรู้ ลำดับที่ สนับสนุน พระนาม

5.2 บุคคล + ความรู้ + สิริมงคล + ชื่อสถานที่ + ความช่วยเหลือและ
 ส่งเสริม ได้แก่

โรงเรียนที่ปังกกร + วิทยา + พัฒน์ + (ทวีวัฒนา) + ในพระราชูปถัมภ์ฯ
 พระนาม ความรู้ ทำให้เจริญ ชื่อแขวง สนับสนุน

5.3 บุคคล+ ความช่วยเหลือและส่งเสริม + ประเภทของโรงเรียน + ความรู้
 + ลำดับที่ ได้แก่

โรงเรียน นวมินท ราชนิ + นุทิศ + สตรี + วิทยา + 2
 รัชกาลที่ 9 ราชนิ มอบให้ เพศหญิง ความรู้ ลำดับที่

จากการเปรียบเทียบโครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนตามเกณฑ์องค์ประกอบ
สามารถสรุปเป็นตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนเปรียบเทียบโครงสร้างชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน

ที่	โครงสร้างชื่อโรงเรียน	จำนวนชื่อโรงเรียนไทย		จำนวนชื่อโรงเรียนจีน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	1 องค์ประกอบ	41	23.03	0	0
2	2 องค์ประกอบ	104	58.43	56	27.86
3	3 องค์ประกอบ	28	15.73	142	70.65
4	4 องค์ประกอบ	2	1.12	3	1.49
5	5 องค์ประกอบ	3	1.69	0	0
รวม		178	100	201	100

ชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนที่มีโครงสร้างเหมือนกันคือ โครงสร้าง 2, 3 และ 4
องค์ประกอบ โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่เป็น 2 องค์ประกอบพบมากที่สุดพบทั้งหมด 104 ชื่อคิด
เป็นร้อยละ 58.43 ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด โครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนพบมากที่สุดคือ 3
องค์ประกอบพบทั้งหมด 142 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 70.65 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด โครงสร้าง
ชื่อโรงเรียนไทยพบน้อยที่สุด คือโครงสร้างที่เป็น 4 องค์ประกอบพบ 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.12 ของ
จำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ส่วนโครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนพบน้อยที่สุดคือ 4 องค์ประกอบพบ
ทั้งหมด 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.49 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด ส่วนชื่อโรงเรียนที่มี 1
องค์ประกอบและ 5 องค์ประกอบไม่พบในการตั้งชื่อโรงเรียนจีน ในบทต่อไปผู้วิจัยจะกล่าวถึงการ
เปรียบเทียบภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน

บทที่ 4

ภาพสะท้อนจากชื่อของโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน

ภาษาเป็นเครื่องมือในการบันทึกและถ่ายทอดทางวัฒนธรรม โดยที่ภาษาเป็นสัญลักษณ์ที่กำหนดเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิด ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ก็เป็นผลผลิตของวัฒนธรรมหรือแบบแผนชีวิตของสังคมมนุษย์ ดังนั้นภาษาย่อมจะแสดงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิด ทศนะและค่านิยมทางสังคม มีผู้ให้คำจำกัดความคำว่า “ความเชื่อ” ดังต่อไปนี้

ทัศนีย์ ทานตวณิช (2523 : 224) ได้กล่าวว่า ความเชื่อหมายถึง การยอมรับนับถือหรือยึดมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งทั้งที่มีตัวตนหรือไม่ก็ตามว่าเป็นความจริงหรือมีอยู่จริงโดยจะมีหลักฐานมาพิสูจน์เพื่อให้เห็นจริงหรือไม่ก็ได้

ธวัช ปุณโณทก (2530 : 350) ได้ให้ความหมายของ “ ความเชื่อ ” คือ การยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์ แม้ว่าพลังอำนาจเหนือธรรมชาติเหล่านี้จะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง แต่ในสังคมมนุษย์หนึ่งยอมรับและให้ความยำเกรง

กิ่งแก้ว อัครถาวร (2520 : 91) ให้ความหมายไว้ว่า “ ความเชื่อ ” คือการเห็นจริงด้วยเห็นจริงตาม และจะเห็นเช่นนั้นด้วยความรู้สึก หรือด้วยความไตร่ตรองโดยเหตุผลก็ตาม

เทพ สวางกิตติพันธ์ (2549 : 1) กล่าวว่า ความเชื่อ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจและการยอมรับ นับถือ เชื่อมั่นในสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยไม่ต้องมีเหตุผลใดมาสนับสนุนหรือพิสูจน์ ทั้งนี้บางอย่างมีหลักฐานอย่างเพียงพอที่จะพิสูจน์ได้ หรืออาจจะไม่มีหลักฐานที่จะนำมาใช้พิสูจน์ให้เห็นจริงเกี่ยวกับสิ่งนั้นก็ได้

ที่กล่าวมาสรุปได้ว่าความเชื่อหมายถึงการนับถือยอมรับหรือเห็นด้วยเชื่อมั่นในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยมีหรือไม่มีเหตุผลหลักฐานใดมาพิสูจน์ก็ได้ ส่วนคำว่า “ค่านิยม” มีผู้ให้คำจำกัดความดังนี้

สุพัทธรา สุภาพ (2534 : 23) ได้กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึงสิ่งที่กลุ่มสังคมหนึ่งเห็นว่า เป็นสิ่งที่มีความควรแก่การกระทำน่ากระทำน่ายกย่องหรือเห็นว่าถูกต้อง

จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์ (2547 : 114) กล่าวว่า ค่านิยม หมายถึงคุณค่าที่บุคคลในสังคมมอบให้แก่สิ่งหนึ่งทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งส่งผลให้สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความควรแก่การไฝหาและครอบครอง และทำให้บุคคลที่ครอบครองกลายเป็นคนมีเกียรติยศเป็นคนดีในสังคม

สรุปได้ว่าค่านิยมหมายถึงสิ่งมีคุณค่าและได้รับการยึดถือจากบุคคลและสังคมเนื่องจากค่านิยมสามารถเป็นเครื่องกำหนดและช่วยตัดสินใจการกระทำของมนุษย์ ยังส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรมของมนุษย์ว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งน่าทำน่ายกย่องหรือไม่

จากการวิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการประกอบกับที่มาและความหมายของชื่อโรงเรียนไทยกับโรงเรียนจีน พบความเชื่อและค่านิยมที่สะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ดังนี้

1.ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล

มงคล หมายถึงเหตุที่นำมาซึ่งความเจริญ หรือเป็นสิ่งที่ถือว่าจะนำสิริและความเจริญมาสู่และป้องกันไม่ให้อันที่เลวร้าย มากล้ำกราย (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน , 2554 : 876) เนื่องจากความเชื่อเป็นพื้นฐานให้เกิดการกระทำทั้งในทางดีและทางร้าย ตามธรรมดาคนเราจะมี ความเชื่อและความไม่เชื่อคู่กันอยู่เสมอเพราะความเชื่อส่วนใหญ่จะเป็นการถ่ายทอดมาทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี คนต่างสังคมจึงมีความเชื่อไม่เหมือนกัน(สุวรรณ สุวรรณเวช , 2546 : 1) ไทยกับจีนมีระบบสังคมเศรษฐกิจการปกครองรวมถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมที่ต่างกันจึงทำให้ความเชื่อสิริมงคลที่สะท้อนจากการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนไม่เหมือนกัน

1.1ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของชื่อโรงเรียนไทย

ชาวไทยเชื่อมงคลหรือเหตุแห่งความเจริญนั้น มีที่มาของความเชื่อทั้งในศาสนา พราหมณ์ และศาสนาพุทธ มีการมองแตกต่างกันออกไปว่าคืออะไรเป็นมงคล มงคลในทัศนะของพราหมณ์ ถือว่าเหตุแห่งความเจริญ มาจากปัจจัยภายนอก คือ (1) วัตถุมงคล ถือสิ่งที่ได้เห็นคือรูป ซึ่งสมมติกันว่าดีงามเป็นมงคล (2) สุตมงคล ถือสิ่งที่ได้ยินคือเสียง ซึ่งสมมติกันดีงามเป็นมงคล (3) มุตมงคล ถือสิ่งที่ได้ทราบทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย คือรส โปฏฐัพพะ ที่สมมติว่าดีงามเป็นมงคล (สุวรรณ สุวรรณเวช , 2546 : 247 – 248)

มงคลในทางพระพุทธศาสนาถือว่าความประพฤติและการปฏิบัติของบุคคลที่ต้องการความเจริญรุ่งเรืองนั่นเองเป็นมงคล ไม่ใช่เป็นเรื่องของบุคคลอื่นหรือมาจากภายนอก ผลย่อมมาจาก

เหตุ เมื่อประพาศิตี ปฏิบัติชอบ ก็ย่อมมีความเจริญรุ่งเรือง (สุวรรณ สุวรรณเวโช , 2546 : 249) พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนว่ามีอยู่ 38 ประการ เช่น ไม่คบคนพาล คบบัณฑิต บูชาที่ควรบูชา อยู่ในปฏิรูปเทศ คือถิ่นที่อยู่อันสมควร ตั้งตนไว้ชอบ (ความมี) ศิลปะ มีวินัย บำรุงมารดา บิดา (มี ความ) กตัญญู การบำเพ็ญตบะ (เผากิเลส) สงเคราะห์ญาติ ตามความเชื่อของชาวบ้านที่อุทิศมาโดยผู้ท้ออาศัยแอบอ้างพระพุทธศาสนาหากิน

ชื่อโรงเรียนไทยที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล เพราะการเล่าเรียนที่ดีถือว่าเป็นมงคลแก่ชีวิต ดังนั้นชื่อโรงเรียนจึงมีคำที่มีความหมายสิริมงคล คือ “ความเจริญ ” “ ความงอกงาม ” “ สวย ” “ งาม ” “ ความดี ” “ มิ่งมงคล ” “ ดีเลิศ ” เป็นต้น เช่น

โรงเรียนบุญวัฒนา

โรงเรียนปทุมวิไล

โรงเรียนตราดตระการคุณ

โรงเรียนสิริรัตนาร

โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์

โรงเรียนสตรีศรีน่าน

โรงเรียนสตรีศรีบุรีรัมย์

“ วัฒนา ” หมายถึง “ ความเจริญ / ความงอกงาม ” “ วิไล ” หมายถึง “ สวย / งาม ” “ ตระการคุณ ” มาจาก “ ตระการ ” กับ “ คุณ ” หมายความว่า “ งาม ” และ “ ความดี ” “ สิริรัตนาร ” มาจาก “ สิริ ” “ รัตน ” “ าร ” มีความหมายว่า “ มิ่งมงคล ” “ สิ่งที่มีค่า ” “ การทรงไว้ ” เรียงความหมายรวมกันก็คือ “ โรงเรียนที่ทรงไว้ซึ่งความรุ่งเรืองเป็นมิ่งมงคล ” “ ประเสริฐ ” หมายถึง “ วิเศษ / ดีเลิศ / ดีที่สุด ” “ ศรี ” หมายความว่า “ มิ่ง / สิริมงคล ” ล้วนแสดงออกความปรารถนาที่เป็นมงคลอย่างยิ่งเพื่อให้มอบกับผู้เรียน มุ่งหวังโรงเรียนเป็นสถานที่เป็นมงคลที่เผยแพร่ความรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้มีความรู้ความสามารถเป็นบุคคลที่มีศีลธรรมอันดีงาม

1.2 ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของชื่อโรงเรียนจีน

ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลของชาวจีนมีตั้งแต่สมัยโบราณ ความเชื่อเรื่องสิ่งมงคลสามารถสะท้อนจากขนบธรรมเนียมประเพณีจีน เช่น วันเกิดชาวจีนจะจัดงานฉลองเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่

ชีวิต สีแห่งมงคลของชาวจีนคือสีแดง งานมงคลต่างๆของชาวจีนจึงนิยมประดับสิ่งต่างๆด้วยสีแดง เพื่อเพิ่มพูนความมีชีวิตและความเป็นสิริมงคล (มอนเทล คัลเซอร์ , 2551 : 99)

นอกจากความเชื่อเรื่องสีแล้วยังมีความเชื่อเรื่องสัตว์ที่เป็นมงคล เช่น มังกร(龙) แสดงถึงอำนาจของกษัตริย์ หยกเป็นสัญลักษณ์ของสิ่งมงคลและสามารถนำความโชคและคุ้มครองเพื่อเลี้ยงอุปมงคลสำหรับชาวจีน ขงจื้อเคยเปรียบเทียบ หยกมีความงามหกลักษณะคล้ายวิญญาณ ดูแล้วอบอุ่น สีและมนต์ถ้อยคำ คล้ายความประพจน์ของวิญญาณ เนื้อหยาบเหนียวแข็งมีลวดลาย คล้ายปัญญาของวิญญาณ เวลาเคาะ เสียงใสแผ่ว ถึงไกลก็ได้ยิน คล้ายถ้อยร่ำยาวาจาของวิญญาณ นำมาตัดโค้งได้โดยไม่แตกหัก คล้ายความกล้าหาญของวิญญาณ (อธิคม สวัสดิญาณ , 2540 : 171-172)

โรงเรียนจีนตั้งชื่อโดยมีพื้นฐานจากแนวคิดด้านการศึกษาของขงจื้อ ขงจื้อเสนอการปกครองที่มีศีลธรรม ดังนั้นจึงสร้างโรงเรียนของเขาขึ้นมา เพื่อดำเนินการฝึกอบรมผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางการเมืองให้ปกครองประเทศด้วยศีลธรรม เมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้วเหล่าบรรดานางได้นำสิ่งที่ขงจื้อได้สอนคือ “มีความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ มีความเมตตาต่อประชาชน” ไปปฏิบัติใช้ในสังคมที่พออยู่พอกิน (小康社会) เพื่อสร้างโลกใหม่ที่ทุกคนเป็นเจ้าของ และสร้างความสามัคคีให้กับโลก การเรียนการสอนโดยยึดศีลธรรมเป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะครอบคลุมไปด้วยศีลธรรม สติปัญญา ร่างกาย ดนตรีและคุณธรรมอันดี ขงจื้อสอนนักเรียนตามความสามารถของนักเรียน ขงจื้อเชื่อว่าการเรียนหนังสือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่กันและกันทั้งสองฝ่าย ทั้งนักเรียนและครูผู้สอนค่อยๆโน้มน้าวให้การศึกษาเป็นไปตามลำดับขั้นตอน รู้เรื่องหนึ่งก็สามารถนำไปเชื่อมโยงถึงเรื่องอื่นๆอีกหลายเรื่องได้ เวลาที่นักเรียนต้องการที่จะพูดแต่ไม่สามารถพูดออกมาได้ เขาจึงคิดวิธีการสอนให้เชื่อมโยงกับวิทยาศาสตร์และรูปแบบการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้

ชื่อโรงเรียนจีนที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคลที่ว่าความรู้เป็นสิ่งมีค่า เปรียบได้กับ อัญมณี ฟ้าใหม่ แสงสว่างและเกียรติยศ ความเจริญ เช่น

โรงเรียน “成都市玉林中学” (โรงเรียนมัธยมอยู่หลินเมืองเฉิงตู) “玉” (ยู) หมายถึง หยก มีการเปรียบเสมือนนักเรียนเป็นหยก มุ่งหวังนักเรียนเป็นบุคคลยอดเยี่ยมมีความสามารถหลังได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและประสบความสำเร็จได้สะท้อนความเชื่อสิ่งมงคล

โรงเรียน “成都市通锦中学校” (โรงเรียนมัธยมทงจินเมืองเฉิงตู) “锦” (จิน) หมายถึง ฟ้าใหม่ชนิดหนึ่งมีลายและสีที่สวยงาม ได้ตั้งชื่อโรงเรียนและเปรียบเสมือนอนาคตของนักเรียน โรงเรียนมัธยมทงจินเมืองเฉิงตูสวยงามเหมือนลายและสีฟ้าใหม่

โรงเรียน “ 长沙市明德中学 ” (โรงเรียนมัธยมหมิงเต๋อเมืองฉางซา) “ 明德 ” (หมิงเต๋อ) หมายถึง จริยธรรมที่ดั่งงาม เป็นคำที่มาจากวรรณกรรมเรื่องต้าส่ว ด้วยความเชื่อที่มุ่งคลมมุ่งหมายนักเรียนมีจริยธรรมที่ดั่งงามหลังได้รับการศึกษาที่โรงเรียน

โรงเรียน “ 广州市真光中学 ” (โรงเรียนมัธยมเงินกวางเมืองกวางโจว) “ 真光 ” (เงินกวาง) มาจากปรัชญาของคัมภีร์ไบเบิล “ Thou Art The Light of The world ” “ 真 ” (เงิน) หมายถึง สัจธรรม “ 光 ” (กวาง) หมายถึง แสงทำให้บุคคลรู้สึกถึงความสว่างมีความหวัง เป็นความเชื่อเรื่องที่มีมงคลของโรงเรียนซึ่งปรารถนานักเรียนเป็นแสงสว่าง สามารถบำเพ็ญประโยชน์และทำความดีต่อสังคมและประเทศชาติ

โรงเรียน “ 海南省国兴中学 ” (โรงเรียนมัธยมกั๋วซิงฉงหนลไหหลำ) “ 国兴 ” (กั๋วซิง) หมายถึง ประเทศเจริญ ส่วนโรงเรียน “ 天津市耀华中学 ” (โรงเรียนมัธยมย่าวหัวเมืองเทียนสิน) ใช้คำ “ 耀华 ” (ย่าวหัว) ซึ่งหมายถึงการทำให้ชาติจีนมีเกียรติและเจริญ มาตั้งชื่อโรงเรียนต่างได้สื่อความเชื่อเรื่องสิริมงคล

2. การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์

2.1 การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์ของชื่อโรงเรียนไทย

การให้ความสำคัญกับเขตปกครอง

การบริหารการศึกษาของไทยแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ (1) การบริหารการศึกษาส่วนกลาง การบริหารการศึกษาส่วนกลางย่อมประกอบไปด้วยหน่วยงานระดับกระทรวงและหน่วยงานในการวางแผนด้านการบริหาร ดังนั้นจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางนโยบายและการควบคุมการบริหารการศึกษาทั่วราชอาณาจักร (2) การบริหารการศึกษาส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับจังหวัด กับ ระดับอำเภอ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของราชการบริหารการศึกษาจากส่วนกลางที่แบ่งแยกไปจัดตั้งและปฏิบัติงานตามเขตการปกครองต่างๆอันมีจังหวัดและอำเภอเป็นหน่วยหลัก (3) การบริหารการศึกษาส่วนท้องถิ่น ในระดับท้องถิ่นนั้นงานการศึกษาจะมีองค์กรส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบ ดำเนินการ องค์กรส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่มีอยู่ปัจจุบัน คือ เทศบาล องค์กรบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานคร เทศบาลเป็นรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นหรือชุมชน ภายใต้ความควบคุมของรัฐบาล หน้าที่ทางการศึกษาของเทศบาลมี 2 ประการ คือ จัดการศึกษาให้แก่เด็กในเขตเทศบาล ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ และจัดการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ (อุทัย เดชตานนท์ , 2522 : 93-97) ตัวอย่างชื่อโรงเรียนไทย เช่น

โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาการจังหวัดน่าน

โรงเรียนสตรีชัยภูมิ

โรงเรียนนครพนมวิทยาคม

โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน

โรงเรียนมักกะสันพิทยาศาสตร์

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

“ จังหวัดน่าน ” “ ชัยภูมิ ” “ นครพนม ” “ ขอนแก่น ” “ รัตนโกสินทร์ ” เป็นชื่อ
จังหวัดของไทย “ มักกะสัน ” “ บางเขน ” “ สามเสน ” ต่างเป็นชื่อแขวง ชื่อเขตของกรุงเทพฯ
มหานคร

การให้ความสำคัญกับสภาพภูมิศาสตร์

ทรัพยากรธรรมชาติเป็นส่วนสำคัญของสังคม ทำให้คนอาศัยร่วมกัน คนต้องอาศัย
ธรรมชาติเป็นฐานในการดำเนินชีวิตและประกอบกิจกรรมต่างๆ ทรัพยากรธรรมชาติเหล่านี้ได้แก่ ดิน
แร่ธาตุ ภูเขา แหล่งน้ำ อากาศ แสงแดด อุณหภูมิ ฝน ต้นไม้ สัตว์ต่างๆ ทั้งบนบก ในน้ำ ใน
อากาศ ฯลฯ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ , 2533 : 574) ตัวอย่าง
ชื่อโรงเรียนได้แก่

โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม

โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ฯ

“เจ้าพระยา” เป็นชื่อแม่น้ำ โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมตั้งอยู่เขตยานนาวาของ
กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเขตตั้งอยู่บริเวณทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอพระ
ประแดงและเขตราชบุรีบูรณะ มีแนวกึ่งกลางแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นแบ่งเขต “ สายน้ำผึ้ง ” เป็น
ชื่อดอกไม้ชนิดหนึ่งและเป็นต้นไม้ประจำของโรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ฯที่มาและความหมาย
ของสองชื่อโรงเรียนนี้ทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2.2 การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมของชื่อโรงเรียนจีน

การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมของชื่อโรงเรียนจีนแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สภาพแวดล้อมปรากฏหรือสร้างขึ้นโดยมนุษย์เช่นเขตปกครอง ถนน คลอง ประตูและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอย่างภูเขา ทิศทาง

การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมที่เป็นเขตปกครอง

ปัจจุบันโครงสร้างการบริหารของประเทศจีนแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้ (1) ระดับประเทศ จะมีสภาแห่งรัฐเป็นองค์การบริหารสูงสุดของประเทศซึ่งจะแบ่งเป็นมณฑล ภูมิภาคหรือเขตปกครองตนเองและเทศบาลนคร ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง (2) ระดับมณฑล หรือเขตปกครองอิสระ จะประกอบด้วยจังหวัด เทศบาลเมือง (3) ระดับเมืองจะประกอบด้วยเมืองต่างๆ เขตชนกลุ่มน้อย อำเภอ หมู่บ้าน หน่วยการปกครองแบ่งเป็น 23 มณฑล 5 เขตปกครองตนเอง 4 เทศบาลนคร (ศรีสว่าง เลี้ยววาริณ , 2541 : 3) ประเทศจีนมี 23 มณฑล 4 เทศบาลนคร 5 เขตปกครองตนเอง 2 เขตบริหารพิเศษ รัฐบาลจีนได้แบ่งจัดเขตการปกครองต่างๆ เพื่อความสามัคคีของประชาชนจีนและอำนวยความสะดวกในการบริหารบ้านเมืองประเทศชาติจีนพัฒนาเศรษฐกิจให้เป็นระเบียบ การตั้งชื่อโรงเรียนจีนด้วยชื่อเขตปกครองเช่นชื่อมณฑล ชื่อเทศบาลนคร ชื่อเมือง ชื่อเขต ชื่อตำบลได้บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับหน่วยการปกครองจีนว่าโรงเรียนตั้งอยู่มณฑล เทศบาลนคร เมือง เขตหรือตำบลของจีน ทำให้เห็นถึงค่านิยมการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นเขตการปกครองจีน ได้แก่

มณฑล เป็นเขตปกครองระดับที่หนึ่งของประเทศจีน เช่น “ 吉林省 ” (มณฑลจีหลิน) “ 海南 ” (ไหหลำ) “ 广东 ” (กวางตุ้ง) เป็นชื่อมณฑลของประเทศจีน เป็นเขตปกครองที่ขาดเสียไม่ได้ของทั้งหมด 23 มณฑลของประเทศจีน โรงเรียนตั้งชื่อด้วยชื่อมณฑลนอกจากบทบาทสำคัญของมณฑลแล้วยังเป็นมณฑลที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น

吉 林 省	实 验	中 学
jí lín shěng	shí yàn	zhōng xué
มณฑลจีหลิน	การทดลอง	โรงเรียนมัธยม

海 南	中 学
hǎi nán	zhōng xué
ไหหลำ	โรงเรียนมัธยม

广 东 实 验 中 学
 guǎng dōng shí yàn zhōng xué
 มณฑลกว่างตุ้ง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

เทศบาลนคร เป็นหน่วยของเขตการปกครองระดับที่หนึ่งของจีน มีการปกครองเทียบเท่า มณฑล ความเจริญก้าวหน้าและการทันสมัยทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมของ 4 เทศบาลนครประเทศ จีนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเขตปกครองทั้งหมดของจีน โรงเรียนประจำเทศบาลนครเป็นโรงเรียนมี คุณภาพการเรียนการสอนดีและเป็นโรงเรียนตัวอย่างให้กับโรงเรียนอื่นจนส่งผลถึงการพัฒนาศึกษา การสอนของโรงเรียนมัธยมทั้งเทศบาลนคร เช่น

北 京 市 第 九 中 学
 běi jīng shì dì jiǔ zhōng xué
 เทศบาลนครปักกิ่ง ที่เก้า โรงเรียนมัธยม

上 海 中 学
 shàng hǎi zhōng xué
 เทศบาลนครเซี่ยงไฮ้ โรงเรียนมัธยม

重 庆 市 实 验 中 学
 chóng qìng shì shí yàn zhōng xué
 เทศบาลนครฉงชิ่ง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

天 津 市 新 华 中 学
 tiān jīn shì xīn huá zhōng xué
 เทศบาลนครเทียนสิน ประเทศจีนใหม่ โรงเรียนมัธยม

เมืองเอกเป็นศูนย์กลางการรวมของเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและค่านิยมของ
มณฑลต่างๆ เช่น “ 武汉 ” (อุฮั่น) “ 郑州市 ” (เจิ้งโจว) “ 广州市 ” (เมืองกวางโจว) “ 南昌 ”
(หนานชาง) ต่างเป็นชื่อเมืองเอกของมณฑลหูเป่ย์ มณฑลเหอหนาน มณฑลกวางตุ้ง มณฑล
เจียงซี ชื่อโรงเรียนที่ประกอบด้วยชื่อเมืองเอกได้สื่อถึงโรงเรียนได้สร้างอยู่เมืองเอกของมณฑลใด
มณฑลหนึ่ง เช่น

武 汉 中 学

wǔ hàn zhōng xué

อุฮั่น โรงเรียนมัธยม

郑 州 中 学

zhèng zhōu zhōng xué

เจิ้งโจว โรงเรียนมัธยม

广 州 市 第 一 中 学

guǎng zhōu shì dì yī zhōng xué

เมืองกวางโจว ที่หนึ่ง โรงเรียนมัธยม

南 昌 外 国 语 学 校

nán chāng wài guó yǔ xué xiào

หนานชาง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

เขตเป็นหน่วยปกครองระดับที่สองของจีน มีบทบาทเทียบเท่าหรือเหนือกว่าเขตปกครอง
ที่เป็นเมือง เป็นส่วนประกอบหลักของเมืองเอกหรือเทศบาลนครต่างๆ รัฐบาลจัดตั้งหน่วยปกครองที่
เป็นเขตเพื่อบริหารงานเมืองเอกหรือเทศบาลนครให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เช่น “ 萧 山 ” (เซียวชาน
) “ 龙 泉 ” (หลงฉวน) “ 昌 平 ” (ชางผิง) ต่างเป็นชื่อของเขตที่อยู่เมืองเอกของมณฑลเจ้อ
เจียง มณฑลเสฉวน เทศบาลนครปักกิ่ง ชื่อโรงเรียนประกอบด้วยชื่อเขตแสดงให้เห็นถึงการให้
ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นเขตซึ่งเป็นเขตที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น

浙 江 省 萧 山 中 学
 zhè jiāng shěng xiāo shān zhōng xué
 มณฑลเจ้อเจียง ตกต้า ภูเขา โรงเรียนมัธยม

四 川 省 成 都 市 龙 泉 中 学 校
 sì chuān shěng chéng dū shì lóng quán zhōng xué xiào
 มณฑลเสฉวน เมืองเฉิงตู มังกร ลำธาร โรงเรียนมัธยม

北 京 市 昌 平 区 第 二 中 学
 běi jīng shì chāng píng qū dì èr zhōng xué
 เทศบาลนครปักกิ่ง เจริญ ราบ เขต ที่สอง โรงเรียนมัธยม

อำเภอเป็นเขตปกครองระดับที่สามของจีน การจัดเขตปกครองที่เป็นอำเภอได้ช่วยสร้างระบบการบริหารเขตปกครองที่เป็นระเบียบและมีความประสิทธิภาพ เช่น “琼山” (ฉงชาน) “长寿” (ฉางเซ่า) เป็นชื่ออำเภอพร้อมกับการบ่งบอกถึงอำเภอที่โรงเรียนสร้างอยู่

琼 山 中 学
 qióng shān zhōng xué
 ชื่อย่อของมณฑลไหหลำ ภูเขา โรงเรียนมัธยม

“琼山” (ฉงชาน) เป็นอำเภอตั้งแต่สมัยโบราณ ปัจจุบันเป็นเขตของเมืองเอกไห่โข่ว มณฑลไหหลำ

重 庆 市 长 寿 中 学 校
 chóng qìng shì cháng shòu zhōng xué xiào
 เทศบาลนครฉงชิ่ง อายุวัฒนา โรงเรียนมัธยม

四 川 省 温 江 中 学
 sì chuān shěng wēn jiāng zhōng xué
 มณฑลเสฉวน อุ่น แม่น้ำ โรงเรียนมัธยม

ตำบล เป็นส่วนประกอบหลักของอำเภอหรือเขต เช่น “大弯” (ต้าวัน) เป็นตำบลอยู่
 อำเภอหลงเฉิง “塘栖” (ถังซี) เป็นตำบลอยู่เขตอยู่ทาง “亭江” (ถิงเจียง) เป็นตำบลของเขตหมา
 ไหว่ “太和” (ไท่เหอ) เป็นตำบลอยู่จุดรวมของเขตเหอชว่นเขตถงเหลียงและเขตถงหนาน ล้วนเป็น
 ตำบลที่โรงเรียนสร้างอยู่

成 都 市 大 弯 中 学 校
 chéng dū shì dà wān zhōng xué xiào
 เมืองเฉิงตู ไท่ญี่ ไค้ง / งอ โรงเรียนมัธยม

杭 州 市 塘 栖 中 学
 háng zhōu shì táng qī zhōng xué
 เมืองหางโจว เซี่ยน / ป่อน้ำ หยุดพัก โรงเรียนมัธยม

重 庆 市 合 川 太 和 中 学
 chóng qìng shì hé chuān tài hé zhōng xué
 เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเมือง ...มาก/เกินไป กับ/และ โรงเรียนมัธยม

福 州 市 亭 江 中 学
 fú zhōu shì tíng jiāng zhōng xué
 เมืองฝูโจว ศาลา แม่น้ำ โรงเรียนมัธยม

การให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

ชาวจีนให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติว่าเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เช่น ถนน คลอง ประตูเมือง ทิศทาง และภูเขา

ถนนเป็นเส้นทางเชื่อมโยงจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง อำนวยความสะดวกให้แก่การเดินทางและการดำเนินชีวิตของประชาชน เขตปกครองใดมีถนนที่สมบูรณ์สามารถนำพาการพัฒนาของเศรษฐกิจวัฒนธรรมและการศึกษาของเขานั้นให้มีความเจริญและความก้าวหน้า ประชาชนพึ่งพาอาศัยถนน เขตที่มีถนนย่อมมีชุมชน เขตที่มีชุมชนก็ย่อมมีความต้องการทางการศึกษา เพราะฉะนั้นจึงมีชื่อถนนปรากฏด้วยเพื่อให้ทราบถึงที่อยู่ของโรงเรียน เช่น ชื่อถนน “铜盘” (ถนนถงผาน) “盐道街” (ถนนเหยียนเจียด้าว)

福州 铜盘 中学
fú zhōu tóng pán zhōng xué
ฝูโจว ทองแดง จาน โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

成都市 盐道街 中学
chéng dū shì yán jiē dào zhōng xué
เมืองเฉิงตู เกลือ ทาง ถนน โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

重庆市 永川 萱花 中学校
chóng qìng shì yǒng chuān xuān huā zhōng xué xiào
เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเมือง ดอกไม้ชวาน โรงเรียนมัธยม

ชื่อถนน

คลอง มีบทบาทสำคัญตั้งแต่สมัยโบราณจนปัจจุบัน คลองช่วยแก้ปัญหาความแห้งแล้งและขาดแคลนทรัพยากรน้ำ นอกจากนี้ยังอำนวยความสะดวกทางคมนาคมทางเรือให้แก่ชุมชนที่อยู่

ในเขตที่มีคลอง เช่น “ 潞河 ” (คลองคู่เหอ) ไหลผ่านแขวงทงโจวของเทศบาลนครปักกิ่ง เป็น
คลองไหลผ่านโรงเรียน “ 潞河中学 ” (โรงเรียนมัธยมคู่เหอ) ได้แก่

潞 河 中 学
lù hé zhōng xué
ชื่อคลอง คลอง โรงเรียนมัธยม

“ 东直门 ” (ตงจื่อเหมิน) เป็นชื่อประตูหนึ่งของเมืองเก่าที่เป็นโบราณสถานของเขตตง
เฉิงที่เทศบาลนครปักกิ่ง โรงเรียน “ 北京市东直门中学 ” (โรงเรียนมัธยมตงจื่อเหมินเทศบา
นครปักกิ่ง) ได้สร้างอยู่เขตบริเวณประตูตงจื่อเนื่องจากที่อยู่โรงเรียนคือ เลขที่ 2 ถนนช้วนเฉิงเขตตง
เฉิงเทศบาลนครปักกิ่ง ได้แก่

北 京 市 东 直 门 中 学
běi jīng shì dōng zhí mén zhōng xué
เทศบาลนครปักกิ่ง ตะวันออก ตรง ประตู โรงเรียนมัธยม

ชาวจีนเคารพธรรมชาติ เช่น ภูเขาหรือชื่อที่มีคำบอกทิศทางแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนอยู่
บริเวณใด นับเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงความสำคัญระหว่างโรงเรียนกับสภาพแวดล้อม ดังตัวอย่าง “ 鼓山
” (กู่ชาน) เป็นภูเขาที่อยู่ในธรรมชาติและฝั่งภาคตะวันตกของเขตกู่ชานเป็นที่สร้างโรงเรียน “
福州鼓山中学 ” (โรงเรียนมัธยมกู่ชานฝูโจว) ได้แก่

福 州 鼓 山 中 学
fú zhōu gǔ shān zhōng xué
ฝูโจว กลอง ภูเขา โรงเรียนมัธยม

“ 华西 ” (หัวซี) หมายถึงภาคตะวันตกจีน “ 东北 ” (ตงเป่ย์) หมายถึงตะวันออกเฉียงเหนือ
“ 屏东 ” (ผิงตง) หมายถึงทิศตะวันออกของภูเขาผิง ต่างสื่อถึงทิศทางสถานที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ เช่น

四 川 省 成 都 华 西 中 学

sì chuān shěng chéng dū huá xī zhōng xué

มณฑลเสฉวน ฉิงตู ประเทศจีน ตะวันตก โรงเรียนมัธยม

东 北 育 才 学 校

dōng běi yù cái xué xiào

ตะวันออกเฉิงเหนือ อบรม ความสามารถ โรงเรียน

福 州 屏 东 中 学

fú zhōu píng dōng zhōng xué

ฝูโจว บัง / แผ่นกั้น ตะวันออก โรงเรียนมัธยม

ชื่อภูเขา

3. การให้ความสำคัญกับศาสนา

การให้ความสำคัญกับศาสนาโดยเฉพาะชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น

การให้ความสำคัญกับวัด

การศึกษาของไทยเริ่มต้นจากวัด แต่เดิมวัดเป็นสถานที่อยู่อาศัยหรือที่จำพรรษาของพระภิกษุและสามเณร เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมประจำวันของพระภิกษุสงฆ์ วัดมีความผูกพันกับวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวไทยอย่างแนบแน่นตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะวัดเป็นศูนย์กลางของสังคม เช่น เป็นสถานที่จัดงานเทศกาลและมหรสพของชาวบ้าน เป็นสถานที่ศึกษาของกุลบุตรที่ชาวบ้านส่งมารับใช้พระ รับการฝึกอบรมทางศีลธรรมและวิชาการต่างๆทั้งยังเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรมที่รวบรวมศิลปกรรมของชาติเป็นต้น (กรมศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม , 2558 : 103)

ก่อนการจัดตั้งโรงเรียน ชาวไทยมักเรียนหนังสือที่วัดโดยมีพระทำหน้าที่สอนหนังสือ ซึ่งเวลาของการเรียนการสอนไม่แน่นอน นักเรียนก็ล้วนเป็นเด็กผู้ชายส่วนเด็กผู้หญิงต้องอยู่ช่วยงานบ้าน

การศึกษาของไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์ได้โปรดเกล้าฯให้สร้างโรงเรียนหลวงแห่งแรกขึ้นในปีพ.ศ. 2414 ในพระบรมมหาราชวัง โดยได้โปรด ประกาศ

ให้ พระบรมวงศานุวงศ์ เหล่าข้าราชการ ได้ส่งบุตรหลานเข้าเรียนหนังสือ การรู้หนังสือนี้ ก็เป็นคุณสมบัติสำคัญข้อใหญ่ เป็นเหตุจะทำให้ได้รู้วิชา และขนบธรรมเนียมต่าง ๆ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดโรงเรียนในพระบรมมหาราชวังแล้วจัดคนในกรมพระอาลักษณ์เป็นครูสอนหนังสือไทย สอนคิดเลข และขนบธรรมเนียมราชการ พระราชทานเงินเดือนครูสอนให้ สมควรพอใช้สอย ส่วนผู้ที่เรียนหนังสือ นั้น ก็จะมีพระราชทานเสื้อผ้านุ่งห่ม กับเบี้ยเลี้ยงกลางวัน

พ.ศ. 2424 โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงตั้งโรงเรียนขึ้นอีกแห่งหนึ่งเพื่อสอนผู้ที่จะมาเป็นนายสิบ นายร้อย ในกรมทหารมหาดเล็ก ด้วยมีนักเรียนเข้าเรียนเป็นจำนวนมากสถานที่ในกรมทหารมหาดเล็กมีไม่เพียงพอ จึงทรงพระราชทานพระตำหนักสวนกุหลาบ ให้ใช้เป็นโรงเรียนสำหรับทหารมหาดเล็ก พ.ศ. 2425 โดยนักเรียนส่วนใหญ่เป็นราชินิกุล และบุตรหลานของข้าราชการ

ต่อมาพระองค์ทรงมีราชปรารภว่า สมควรที่จะจัดตั้งโรงเรียนให้แก่บรรดาราษฎรโดยทั่วถึงกัน จึงได้โปรดให้จัดตั้งโรงเรียนหลวงขึ้นเป็นแห่งแรกที่วัดมเหยงคณ์พาราม พ.ศ.2427 ซึ่งการตั้งโรงเรียนในวัด เพื่อจะใช้ศาลาวัดเพื่อทำการเรียนการสอนหนังสือ เป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินในส่วนการก่อสร้างอาคารเรียนใหม่ ประเพณีของไทยก็นิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในวัดอยู่แล้ว การศึกษาของไทยยังมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับวัดเพราะใช้สถานที่วัดเป็นโรงเรียน ใช้ภิกษุผู้สอน ปัจจุบันมีหลายโรงเรียนใช้เขตบริเวณวัดสร้างโรงเรียนหรือได้รับความช่วยเหลือส่งเสริมจากพระภิกษุ จากการสำรวจโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ใช้คำว่า วัด นำหน้าชื่อทั่วประเทศมีทั้งหมด 21,125 แห่ง เป็นโรงเรียนระดับประถม 20,907 แห่ง และโรงเรียนระดับมัธยมอีก 218 แห่ง

ตัวอย่างชื่อโรงเรียนที่ใช้ชื่อวัดหรือสมณศักดิ์ของภิกษุ ผู้อุปถัมภ์ก่อตั้งโรงเรียน เช่น

โรงเรียน <u>วัดราชบพิตร</u>	โรงเรียนมัธยม <u>วัดบึงทองหลาง</u>
โรงเรียนมัธยม <u>วัดดุสิตาราม</u>	โรงเรียนมัธยม <u>วัดหนองแขม</u>
โรงเรียน <u>วัดบวรมงคล</u>	โรงเรียนมัธยม <u>วัดสิงห์</u>
โรงเรียน <u>ปัญญาวารคุณ</u>	โรงเรียน <u>ศิลาจารึกพัฒนา</u>
โรงเรียน <u>โพธิสารพิทยากร</u>	โรงเรียน <u>วิสุทธิรังษี</u>

4. การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์

ตามพระราชประเพณีที่ถือปฏิบัติสืบกันมาว่าเมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระองค์ใดเสด็จสวรรคต ก็จะอัญเชิญพระบรมราชสรีรังคารไปประดิษฐานไว้ที่วัดใดวัดหนึ่ง อันทรงสร้างหรือทรงเกี่ยวข้อง และถือเป็นวัดประจำรัชกาลอย่างใดก็ตามในทางนิตินัย วัดประจำรัชกาลได้สิ้นสุดลงในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์มีพระราชดำริว่า พระอารามหลวงในกรุงเทพฯ มีเป็นจำนวนมากแล้วและการสร้างวัดนั้นก็เพื่อประโยชน์ในทางศึกษาของเยาวชนด้วย เพราะการศึกษาของไทยแต่โบราณกาลมาก็เริ่มที่วัด ดังนั้นจึงทรงสถาปนาโรงเรียนมหาดเล็กหลวง หรือปัจจุบันคือโรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย ขึ้นเพื่อแทนการสร้างวัดประจำรัชกาล เมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสวรรคต พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้สร้างโรงเรียนแทนวัด เพื่อน้อมถวายและเป็นพระราชอนุสรณ์สถานแด่พระราชบิดา อีกทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ต่างมีส่วนส่งเสริมการศึกษาของชาติ เช่น

โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ในปลายสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นโรงเรียน “นครพนมปิยะมหาราชาลัย” เพื่อเป็นพระบรมราชานุสรณ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เนื่องจากพระองค์ได้รับพระราชสมัญญาว่า “ปิยะมหาราช ” พ.ศ. 2512 ได้รับคัดเลือกเข้าในโครงการโรงเรียนมัธยมแบบประสมโดยรวมโรงเรียนสตรีนครพนม โรงเรียนการช่างสตรีเข้าด้วยกันใช้ชื่อใหม่ว่า “ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย ” จนถึงปัจจุบัน

โรงเรียนราชินีบูรณะ วันที่ 10 มิถุนายนพ.ศ.2462 สมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ(พระพันปีหลวง)ได้พระราชทานพระบรมฉายาลักษณ์ขนาดใหญ่และโปรดเกล้าฯให้กรมหมื่นพิทยาลาภฤทธิยากร เป็นผู้แทนพระองค์มาเปิดโรงเรียน “ ราชินี ” ในชื่อโรงเรียนมาจากพระนามของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถ

โรงเรียนสภाराชินี ผู้บริหารและคณะครูอาจารย์ ศิษย์โรงเรียนสภाराชินีสำนักในพระมหารัชมณีคุณสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามอาคารเรียน “ สภाराชินี ”

โรงเรียนวิเชียรมาตุ กำเนิดขึ้นจากพระราชประสงค์อันก่อปรด้วยพระมหารัชมณีคุณของสมเด็จพระศรีพัชรินทราบรมราชินีนาถพระบรมราชชนนี พระพันปีหลวงพระบรมราชินีนาถในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แห่งบรมราชจักรีวงศ์เมื่อวันที่ 21 สิงหาคมพุทธศักราช 2455

โรงเรียนสิรินธร เดิมชื่อโรงเรียนสตรีสิรินทร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ รัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามให้โรงเรียนใหม่ว่า “ โรงเรียนสิรินธร ” ซึ่งเป็นพระนามของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ.2478

โรงเรียนมหาวชิราวุธ จังหวัดสงขลา ผู้คิดริเริ่มก่อตั้งโรงเรียนคือ เจ้าพระยาযะมราช (ปั้น สุขุม) เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราวุธสยามมกุฎราชกุมาร พระยาสุขุมนัยวินิต ได้ขอพระราชทานพระราชานุญาตตั้งนามโรงเรียนว่า “ มหาวชิราวุธ ” ตั้งแต่พ.ศ.2439 เป็นต้นมา

โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี ประชาชนและข้าราชการร่วมกันบริจาคทรัพย์สร้างโรงเรียนขึ้นเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพรมวดี ทรงมีพระเมตตาธิรับโรงเรียนสายน้ำผึ้งไว้ในพระอุปถัมภ์และเสด็จมาเป็นองค์ประธานในพิธีพระราชทานประกาศนียบัตรและพระราชทานทุนการศึกษาแก่นักเรียนเป็นประจำทุกปี

โรงเรียนหอวัง หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงยกเลิกตำแหน่งวังหน้าและตั้งมกุฎราชกุมารขึ้นมาแทนและทรงตั้งสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร พระองค์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระตำหนักขึ้นมาแห่งหนึ่ง ณ ทุ่งปทุมวัน ชื่อว่า “ วังวินด์เซอร์ ” หรือเรียกกันโดยสามัญว่า “ พระตำหนักหอวัง ” โรงเรียนหอวังจึงเป็นโรงเรียนที่ได้ผ่านการพัฒนาการศึกษาของไทยและทำให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของวังที่มีต่อการจัดการศึกษาของไทย

5.การยกย่องบุคคลสำคัญ

5.1 การยกย่องบุคคลสำคัญของชื่อโรงเรียนไทย

การก่อสร้างหรือช่วยเหลือในการสร้างโรงเรียนเป็นการทำบุญกุศลให้แก่ตนและทางสังคม ผู้สร้างหรือช่วยเหลือก่อสร้างโรงเรียนทำให้บุตรหลานมีโอกาสได้รับการศึกษาและพลเมืองมีความรู้ ปัญญา ประชาชนสามารถนำความรู้ปัญญาที่ศึกษาได้จากโรงเรียนไปสร้างชีวิตที่ดีจนทำให้สังคม ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า สังคมไทยชื่นชมและยกย่องบุคคลก่อสร้างหรือช่วยเหลือสร้างโรงเรียนจึงมีการยกย่องบุคคลด้วยการตั้งชื่อโรงเรียนเกี่ยวข้องกับบุคคล นอกจากนั้นกลุ่มการเมือง เช่น คณะราษฎรยังมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ที่จะส่งเสริมการศึกษาที่ดี มีความเสมอภาคทางการศึกษา คณะราษฎรได้กำหนดสาระสำคัญ 6 ประการดังนี้

1. หลักเอกราช จะรักษาความเป็นเอกราชทั้งหลาย เช่น เอกราชในทางการเมือง ในทางการศาล ในทางเศรษฐกิจของประเทศไว้ให้มั่นคง

2. หลักความปลอดภัย จะรักษาความปลอดภัยในประเทศ ให้การประทุษร้ายต่อกันลดน้อยลงให้มากที่สุด และสร้างความสามัคคีของคนในชาติ

3. หลักเศรษฐกิจ จะบำรุงความสุขสมบูรณ์ในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางานให้ราษฎรทุกคนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยาง

4. หลักเสมอภาค จะให้ราษฎรมีสิทธิเสมอหน้ากัน ไม่ให้ผู้ใดมีสิทธิเหนือผู้อื่น

5. หลักเสรีภาพ จะให้ราษฎรมีอิสระที่จะใช้สิทธิ ผู้ใดจะบังคับมิได้

6. หลักการศึกษา จะให้การศึกษาแก่ราษฎรอย่างทั่วถึง

จาก 6 ประการ โดยเฉพาะหลักข้อที่ 6 คณะราษฎรได้สนับสนุนเงินสมทบการสร้างโรงเรียน นอกจากนั้นยังมีข้าราชการ คหบดี ประชาชนร่วมกันบริจาคทรัพย์เป็นจำนวนมากสร้างโรงเรียน เป็นการสร้างเสริมปัญญาแต่เยาวชนของชาติ ดังตัวอย่างชื่อโรงเรียนไทยต่อไปนี้

โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล “เดชะ” เป็นนามบรรดาศักดิ์พระยาเดชาอนุชิต สุธเทศาภิบาลมณฑลปัตตานี โรงเรียนได้ตั้งชื่อตามบรรดาศักดิ์ของพระยาเดชาอนุชิต สุธเทศาภิบาลมณฑลปัตตานีผู้ริเริ่มก่อตั้งโรงเรียน

โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โรงเรียนติบุคพังงาวิทยายน “ จันทร์หุ่น ” “ ติบุค ” ต่างมาจากนามของนายจันทร์ เครือคล้าย นางหุ่น เครือคล้ายและนามสกุลของนายกำมั่งเงินเขียว ติบุค ต่างเป็นผู้บริจาคที่ดินเพื่อการก่อตั้งโรงเรียนและ ผู้บริจาคเงินสมทบในการปลูกสร้างโรงเรียน

โรงเรียนวิสุทธรังสี “ วิสุทธรังสี ” เป็นสมณะศักดิ์ของท่านพระวิสุทธรังษี ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดไชยชุมพลชนะสงครามเป็นผู้สถาปนาโรงเรียน

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานีได้ดำเนินการทำเรื่องขอทุนช่วยเหลือในการก่อสร้างอาคารใหม่ สโมสรคณะราษฎรได้บริจาคเงินทุนเพื่อการสร้างอาคารเรียน

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุง จังหวัดยะลา เป็นโรงเรียนที่สร้างขึ้นโดยการส่งเสริม และสนับสนุนของคณะราษฎรจังหวัดยะลา

โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศได้รับความอนุเคราะห์จากกองทัพอากาศมาโดยสม่ำเสมอ จนกระทั่ง พ.ศ. 2525 ได้เปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศบำรุง) เป็น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง

โรงเรียนชลกันยานุกูล พ.ศ.2478 ชาวชลบุรีได้บริจาคเงินสมทบกับเงินงบประมาณแผ่นดินเพื่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่

โรงเรียนศรียาภัย มีการตั้งชื่อโรงเรียนโดยใช้นามสกุลของคุณชื่น ศรียาภัย ผู้สร้างอาคารให้โรงเรียน กระทรวงธรรมการจึงตั้งชื่อว่าโรงเรียนประจำจังหวัดชุมพร(ศรียาภัย)

โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย มาจากนามสกุลเดิมของพระยาสุนทรบุรี (อี้ กรรณสูต) ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรีได้ปรารถนาว่าอาคารโรงเรียนชำรุดทรุดโทรมมาก ประสงค์จะสร้างโรงเรียนใหม่ให้เสร็จโดยเร็ว โรงเรียนสร้างเสร็จเรียบร้อยในปีพ.ศ. 2461

โรงเรียนศรีบุญยานนท์ ได้รับความอนุเคราะห์ จากหลวงพ่พระครูเดช พระยาศิริชัย บุรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ขุนศิริแมน จำศาลจังหวัดนนทบุรี และนายชีวของอ้วน ศรีบุญเรือง ผู้อำนวยการบริษัทพัฒนาการ เป็นกำลังสำคัญ ในการจัดหาทุน พ.ศ. 2470 พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยลาภพฤฒิยากร ประธานนามโรงเรียนว่า “ ศรีบุญยานนท์ ” ซึ่งชื่อโรงเรียนมาจากนามสกุลของนายชีวของอ้วน

5.2 การยกย่องบุคคลสำคัญของชื่อโรงเรียนจีน

สังคมจีนยกย่องบุคคลที่มีชื่อเสียงในประวัติจีนกับผู้อาวุโสมีคุณธรรมที่ช่วยเหลือโรงเรียน เพื่อส่งเสริมชาวจีนโดยเฉพาะนักเรียนซึ่งเป็นความเป็นอนาคตของประเทศจีนถือเป็นบุคคลตัวอย่าง การยกย่องบุคคลที่ช่วยเหลือโรงเรียนเป็นการระลึกคุณงามความดีที่ช่วยเหลือโรงเรียน เช่น

广 州 市 花 都 区 秀 全 中 学
guǎng zhōu shì huā dū qū xiù quán zhōng xué
เมืองกวางโจว เขตฮั่วตุ่ งาม ครบ โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

“ 秀全 ” (ชิวฉวน) เป็นชื่อผู้นำกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วซึ่งเป็นกบฏที่รวมตัวจากประชาชนที่ถูกรัฐบาลชิงชูดริตภาษีเพื่อชำระค่าปฏิกรรมสงครามหลังจากพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่น โรงเรียนตั้งชื่อเป็น “ 秀全 ” (ชิวฉวน) เพื่ออนุสรณ์ถึงชิวฉวนและคุณูปการที่ชิวฉวนมอบให้แก่สังคมจีน

北 京 陈 经 纶 中 学
 běi jīng chén jīng lún zhōng xué
 เทศบาลนครปักกิ่ง แซ่ สายไหม โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

นักวิสาหกิจฮ่องกงเงินจิงหลวนได้บริจาค 20 ล้านหยวนเพื่อซ่อมแซมสถานภาพเก่าของโรงเรียน คณะเดียวกันรัฐบาลเทศบาลนครปักกิ่งได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนจากชื่อเก่าเป็นโรงเรียน “北京陈经纶中学” (โรงเรียนมัธยมเงินจิงหลวนเทศบาลนครปักกิ่ง)

重 庆 市 万 盛 田 家 炳 中 学
 chóng qìng shì wàn shèng tián jiā bǐng zhōng xué
 เทศบาลนครฉงชิ่ง ชื่อเขต แซ่ บ้าน สว่าง โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

โรงเรียน “重庆市万盛田家炳中学” (โรงเรียนมัธยมเถียนเจี๋ยปิงเขตวานฉิงเทศบาลนครฉงชิ่ง) ได้รับทุนศึกษาและความช่วยเหลือจากประธานของคณะกรรมการผู้บริหารของบริษัทมูลนิธิเถียนเจี๋ยปิงจำกัด ท่านเถียนเจี๋ยปิง (田家炳) เป็นนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงของฮ่องกงที่มุ่งมั่นที่จะ “ฟื้นฟูประเทศผ่านวัฒนธรรมและการศึกษา” และสนับสนุนโครงการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาประเทศภายใต้ความพยายามของท่าน

广 州 市 执 信 中 学
 guǎng zhōu shì zhí xìn zhōng xué
 เมืองกวางโจว จื่อ ซิ่น โรงเรียนมัธยม

ชื่อบุคคล

โรงเรียน “广州市执信中学” (โรงเรียนมัธยมจื่อซิ่นเมืองกวางโจว) สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1921 โดยขุนยัดเซ็น เพื่อระลึกท่านจื่อซิ่น ซึ่งเป็นนักปฏิวัติ นักคิดที่ยิ่งใหญ่ของประเทศจีน

6.การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษา

6.1.การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษาของโรงเรียนไทย

ชื่อโรงเรียนไทยได้แสดงให้เห็นแนวคิดที่ว่า โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้ การสร้างบุคลากรที่มีความรู้แก่ประเทศชาติ สตรีมีสิทธิได้รับการศึกษาทัดเทียมบุรุษ และแสดงถึงแนวคิดด้านการศึกษาเกี่ยวกับโรงเรียนต้นแบบด้วยชื่อโรงเรียนไทย พบชื่อที่สะท้อนให้เห็นการจัดรูปแบบที่สำคัญของสถานศึกษาดังนี้

6.1.1 โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้

การศึกษาเป็นกระบวนการสร้างความรู้ โดยอาศัยบุคคลกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้ (อุทัย เดชตานนท์ , 2522 : 19) ประเทศไทยจัดการและส่งเสริมการศึกษาให้ประชาชนมีความรู้ มีคุณภาพ มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง พัฒนา เศรษฐกิจ พัฒนาสังคมฐานความรู้ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ การพัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุล สร้างสังคมคุณธรรม ภูมิปัญญาและการ เรียนรู้ พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมเป็นปรัชญาของประเทศไทยในการปฏิรูปการศึกษาของ ประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2549 : 101)

การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้แบ่งเป็นแหล่งความรู้ทั่วไปกับแหล่งความรู้ ที่บอกระดับการเรียนการสอนดังนี้

การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ทั่วไปได้แก่คำว่า “พิทยาคม” หมายถึง “ การเล่าเรียนวิชา ” “ วิทยาลัย ” หมายถึง “ สถานศึกษาในระดับสูง ” “ พิทยาคม ” หมายถึง “ การเข้าหรือการมาถึงสถานศึกษาแห่งความรู้ ” “ พิทยา ” และ “ วิทยา ” หมายถึง “ ความรู้ ” “ วิทยาการ ” มีความหมายว่า “ สถานที่ให้ความรู้ ” วิทยายน หมายถึง “ การมาถึงสถานที่แห่งความรู้ ” ส่วน “ พิทยาการ ” หมายถึง “ โรงเรียน ” จากความหมายของคำประกอบชื่อโรงเรียนสะท้อน คำนิยมการให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ เช่น

โรงเรียนสารคามพิทยาคม	โรงเรียนหนองบัวพิทยาการ
โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย	โรงเรียนตึกพังกงวิทยา
โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย	โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร
โรงเรียนสุโขทัยพิทยาคม	โรงเรียนสตูลวิทยา

โรงเรียนอุตรพิทยานุกูล

6.1.2 โรงเรียนเป็นสถานศึกษาเฉพาะด้าน

การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ที่บอกประเภทของโรงเรียน จากข้อมูลจะเป็นชื่อโรงเรียนที่บอกการเรียนการสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาเพราะโรงเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาหรือเตรียมอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ระดับสูงเพื่อเตรียมเข้ามหาวิทยาลัย ประชาชนไทยได้รับความรู้การศึกษาที่ขึ้นสูงขึ้นและสมบูรณ์ขึ้นเมื่อศึกษาที่แหล่งเรียนรู้ระดับสูง ระดับมัธยมศึกษาสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้าศึกษาในระดับนี้มากขึ้นกว่าเดิม ชื่อโรงเรียนจะใช้คำว่า “ มัธยม ” “เตรียมอุดมศึกษา” เช่น

โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม

โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง

โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง

โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า

6.1.3.การให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี

การศึกษาสมัยปฏิรูปของไทย คือ การศึกษาในสมัยรัชกาลที่ 5 พระองค์เป็นกษัตริย์พระองค์แรกที่ปฏิรูปกิจการทั้งปวงให้ประเทศไทยได้อย่างเข้าสู่ยุคใหม่ พระองค์โปรดเกล้าฯ จัดตั้งโรงเรียนหลวงและโรงเรียนสำหรับประชาชน เมื่อพ.ศ. 2423 จัดตั้งโรงเรียนสุนันทาลัย สำหรับเด็กหญิง (วนิดา สิทธิธรรณฤทธิ , 2522 : 34)

การเปลี่ยนแปลงบทบาททางสังคมของสตรีด้านการศึกษาที่สำคัญมาก ทั้งนี้เพราะแต่เดิมนั้นสังคมได้กำหนดให้สตรีมีสถานที่อยู่ของตนเอง คือ บ้านหรือครอบครัว สตรีจะมีบทบาทเป็นภรรยา แม่และแม่บ้าน (วารุณี ภูริสินสิทธิ์ , เบญจจา จิรภัทรพิมล , 2537 : 1) ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ยกย่องสตรีว่ามีความสามารถ และให้มีฐานะเท่าเทียมชาย มีจุดมุ่งหมายให้สตรีมีส่วนสำคัญในการสร้างชาติทางวัฒนธรรม (วิลาสวงค์ พงศบุตร , 2552 : 287) เชื่อว่าสังคมไทยค่อนข้างเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมในตลาดแรงงาน ในระยะหลังการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศ ได้ส่งผลให้เกิดตำแหน่งงานเพิ่มขึ้นมากมายสำหรับผู้หญิงในวัยสาว (นภาพรณัฏ หะวานนท์, ริคเตอร์ , 2538 : 8) การตั้งชื่อโรงเรียนไทยโดยใช้ที่มาและความหมาย

เกี่ยวกับสตรีทำให้เห็นถึงภาพสะท้อนการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรีโดยเฉพาะชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้นเช่น

โรงเรียนสตรีศรีน่าน	โรงเรียนสตรีพัทลุง
โรงเรียนสตรีชัยภูมิ	โรงเรียนนารีนุกูล
โรงเรียนผดุงนารี	โรงเรียนศึกษานารีวิทยา
โรงเรียนอุดมดรุณี	โรงเรียนอูตรดิตถ์ดรุณี
โรงเรียนปราจีนกัลยาณี	โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช
โรงเรียนสวนหญิง	โรงเรียนชลกันยานุกูล

“ สตรี ” “ นารี ” “ ดรุณี ” “ กัลยาณี ” “ หญิง ” “ กัญญา ” ต่างหมายถึง “ ผู้หญิง เพศหญิง ” “ ผู้หญิง นาง ” “ เด็กหญิงรุ่น ” “ นางงาม หญิงงาม ” “ ผู้หญิง ” “ สาวรุ่น สาวน้อย ” มีการสื่อถึงลักษณะโรงเรียนเป็นโรงเรียนหญิง รับเฉพาะนักเรียนหญิงเข้ามารับการศึกษารึหรืออดีตเป็นโรงเรียนเคยมีประวัติรับเฉพาะนักเรียนหญิงแต่ปัจจุบันเป็นโรงเรียนสหศึกษา แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงแนวคิดด้านการศึกษาในสังคมไทย 3 ระยะ คือระยะแรก ผู้หญิงไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาเท่าเทียมผู้ชาย ระยะที่สอง สังคมไทยเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้รับการศึกษา แต่เป็นเรื่องงานบ้าน และวิชาสามัญจัดรูปแบบเป็นโรงเรียนเฉพาะนักเรียนหญิงหรือโรงเรียนสตรี ระยะที่สามถึงปัจจุบัน สังคมไทยมีแนวคิดเรื่องความเสมอภาคมากขึ้น โรงเรียนสตรีหลายแห่งเปลี่ยนเป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา รับนักเรียนชายเข้าเรียนด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลทั้ง 2 เพศเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาประเทศ

6.1.4 โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาที่เป็นต้นแบบของการดำเนินการสอน ของชื่อโรงเรียนไทยบางชื่อจะให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกันที่เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยง โรงเรียนสาขา หรือโรงเรียนที่ช่วยเหลือกัน พบทั้งหมด 3 ชื่อ ได้แก่

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 เดิมชื่อโรงเรียนสตรีวิทยา 4 สร้างขึ้นเมื่อค.ศ. 2535 กระทรวงศึกษาธิการได้มอบให้โรงเรียนสตรีวิทยา 2 เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยงและให้นางสาวสมภาพ คมสัน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา 2 รักษาการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนไปพลางก่อน วันที่ 10 สิงหาคม พุทธศักราช 2535 กระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษาได้ประกาศเปลี่ยนชื่อโรงเรียนตามที่ได้รับพระบรมราชานุญาตและสอดคล้องกับโรงเรียนพี่เลี้ยง คือ “ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2 มีนบุรี ” หลัง กรุงเทพมหานครได้แบ่งเขตการปกครองใหม่เมื่อค.ศ. 2539

โดยแบ่งเขตมีนบุรีออกเป็น 2 เขต คือ เขตมีนบุรีและเขตคลองสามวา โรงเรียนจึงต้องเปลี่ยนชื่อใหม่ตามเขตพื้นที่ที่ตั้งอยู่ โดยได้รับการอนุมัติจากกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการโดยเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา 2

โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โรงเรียนตั้งชื่อด้วยที่มาและความหมายเกี่ยวกับลำดับหมายเลขเกี่ยวข้องกับโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนในการดำเนินก่อสร้างโรงเรียนจากกรรมการสตรีวิทยา สมาคมและนักเรียนของโรงเรียนสตรีวิทยา นอกจากนี้เป็นนามพระราชทานแล้วยังสอดคล้องและสนองกับโรงเรียนสตรีวิทยา

โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 4 เป็นโรงเรียนสาขาของกลุ่มโรงเรียนบดินทรเดชา สร้างขึ้นหลังการก่อสร้างของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) จัดการเรียนการสอนครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2537 โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) กระทรวงศึกษาธิการประกาศจัดตั้งโรงเรียนเมื่อวันที่ 27 มิถุนายนพ.ศ. 2538

6.2 การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษาของชื่อโรงเรียนจีน ได้แก่

6.2.1 โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้

การให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่เป็นแหล่งอบรมบุคคลให้มีความรู้ความสามารถเพื่อพัฒนาประเทศ เช่น

东 北 育 才 学 校
dōng běi yù cái xué xiào
อิสาน อบรมให้มีความสามารถ โรงเรียน

太 原 市 育 英 中 学 校
tài yuán shì yù yīng zhōng xué xiào
เมืองไท่หยวน อบรมให้มีความดีเด่น โรงเรียนมัธยม

广 州 市 西 关 培 英 中 学
 guǎng zhōu shì xī guān péi yīng zhōng xué
 เมืองกวางโจว เขตซีกวน อบรมให้มีความดีเด่น โรงเรียนมัธยม

6.2.2 โรงเรียนเป็นสถานศึกษาเฉพาะด้านได้แก่ แหล่งความรู้ระดับ
 มัธยมศึกษา การเน้นภาษาต่างประเทศและโรงเรียนรูปแบบการทดลอง ดังนี้

การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ระดับมัธยมศึกษา

การศึกษาเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศ รัฐบาลจีนได้มีการกำหนด
 นโยบายขยายการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนทั่ว
 ประเทศและมีเป้าหมายในการยกระดับการศึกษาของประชากรทั่วประเทศให้เป็นฐานในการพัฒนา
 ทรัพยากรมนุษย์โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาที่ทันสมัยเพื่อให้ประชาชนจีนมีคุณภาพ
 และศักยภาพสามารถรองรับความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคสังคมนวัตกรรม
 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา , 2549 : 13) การตั้งชื่อโรงเรียนโดยใช้ความหมายจากระดับ
 โรงเรียนได้คล้องกับค่านิยมการให้ความสำคัญกับความรู้และเป้าหมายการยกระดับการศึกษาความรู้
 ของประชาชนจีนที่รัฐบาลจีนตั้งไว้

潞 河 中 学

lù hé zhōng xué

ชื่อคลอง คลอง มัธยม โรงเรียน

海 南 中 学

hǎi nán zhōng xué

ไหหลำ มัธยม โรงเรียน

天 津 市 第 七 中 学

tiān jīn shì dì qī zhōng xué

เทศบาลนครเทียนสิน ที่เจ็ด มัธยม โรงเรียน

成都市大弯中学校
chéng dū shì dà wān zhōng xué xiào
เมืองเฉิงตู ใหญ่ โค้ง / งอ มัธยม โรงเรียน

การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ภาษาต่างประเทศ

ผู้บริหารประเทศจีนมีแนวคิดที่ว่าประเทศจะเจริญรุ่งเรืองได้ ประชาชนต้องรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าวิชาสามัญทั่วไป ประเทศจีนจึงมีการสอนเน้น 12 วิชา ได้แก่ (1) คณิตศาสตร์ (2) ฟิสิกส์ (3) เคมี (4) ภาษาจีน (5) การเมือง (6) ภาษาอังกฤษและภาษารัสเซีย (7) ประวัติศาสตร์ (8) ภูมิศาสตร์ (9) ชีววิทยา (10) พลศึกษา (11) ดนตรี (12) วิจิตรศิลป์ (ประกอบ คูปรัตน์ , 2527 : 19) โรงเรียนมัธยมในประเทศจีนที่เน้นการสอนภาษาต่างประเทศได้ส่งเสริมและผลิตนักเรียนที่เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ เช่น

南京外国语学校
nán jīng wài guó yǔ xué xiào
หนานจิง ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียนภาษาต่างประเทศหนานจิงเปิดสอน 4 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส และภาษาญี่ปุ่น

武汉外国语学校
wǔ hàn wài guó yǔ xué xiào
อู่ฮั่น ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียนภาษาต่างประเทศอู่ฮั่นเปิดสอนภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส
ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

太原市外国语学校
tài yuán shì wài guó yǔ xué xiào
เมืองไท่หยวน ภาษาต่างประเทศ โรงเรียน

โรงเรียนมีการเปิดสอนวิชาภาษาต่างประเทศเช่นภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย ภาษาสเปน

การให้ความสำคัญกับโรงเรียนที่เป็นแหล่งทดลอง

การทดลองจะเน้นผลิตนักเรียนได้รับความรู้ผ่านการปฏิบัติเพื่อพิสูจน์ความรู้ทางทฤษฎีต่างๆ ดังนั้นจึงให้ผู้เรียนไปเรียนในสถานที่จริง ให้นักเรียนไปฝึกในโรงงานอุตสาหกรรมและจะได้ทำงานได้โดยตรง ใช้ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ตรง และให้เกิดการเรียนรู้ในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง รัฐบาลมีการปรับหลักสูตรในระดับต่างๆโดยเน้นการสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถวิเคราะห์ แก้ปัญหา มีความสามารถด้านวิชาการและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม (ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ , 2553 : 55) เช่น

海 口 实 验 中 学

hǎi kǒu shí yàn zhōng xué

ไห่โข่ว การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “海口实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองไห่โข่ว) เป็นโรงเรียนมาตรฐานการทดลองการศึกษาแห่งมณฑลไหหลำ

长 春 市 第 二 实 验 中 学

cháng chūn shì dì èr shí yàn zhōng xué

เมืองฉางชุน ที่สอง การทดลอง โรงเรียนมัธยม

ปรัชญาของโรงเรียน “长春市第二实验中学” (โรงเรียนมัธยมการทดลองที่สองเมืองฉางชุน) คือ สัจธรรม สร้างสรรค์ มีคุณธรรม รอบรู้ โรงเรียนให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้การทดลองด้านวิทยาศาสตร์และความสร้างสรรค์ของนักเรียน

沈 阳 铁 路 实 验 中 学

shěn yáng tiě lù shí yàn zhōng xué

เสิ่นหยาง รางรถไฟ การทดลอง โรงเรียนมัธยม

โรงเรียน “ 沈阳铁路实验中学 ” (โรงเรียนมัธยมศึกษาทดลองวางรถไฟเส้น
หยาง) ปรัชญาโรงเรียนคือ สามัคคี ละเอียด สัจธรรม สร้างสรรค์ สะท้อนให้เห็นถึงโรงเรียน
สนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนกล้าปฏิบัติทดลองและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาสัจธรรม

การให้ความสำคัญกับกลุ่มชาติพันธุ์

ประชาชนเป็นพลังหลักที่สร้างสังคมจีน กลุ่มชาติพันธุ์และชาวจีนโพ้นทะเล
เป็นกลุ่มประชาชนที่ขาดเสียไม่ได้ของประเทศจีน รัฐบาลจีนจัดแหล่งความรู้ให้แก่กลุ่มชาติพันธุ์ ชาว
จีนโพ้นทะเลและประชาชนจีนทั่วไปด้วยวัตถุประสงค์ที่จะให้ความสำคัญด้านการศึกษาอย่างเท่าเทียม
โดยไม่แบ่งแยกกลุ่มชน มุ่งสร้างความสามัคคี เสถียรภาพและความเจริญต่อสังคมจีน ตัวอย่างชื่อ
โรงเรียนดังนี้

云 南 民 族 中 学
yún nán mín zú zhōng xué
ยูนนาน ชนชาติ โรงเรียนมัธยม

南 京 市 人 民 中 学
nán jīng shì rén mín zhōng xué
เมืองหนานจิง ประชาชน โรงเรียนมัธยม

福 州 华 侨 中 学
fú zhōu huá qiáo zhōng xué
ฝูโจว ชาวจีนโพ้นทะเล โรงเรียนมัธยม

长 春 市 朝 鲜 族 中 学
cháng chūn shì cháo xiǎn zú zhōng xué
เมืองฉางชุน ชนเกาหลี ชาวกลุ่มน้อยของจีน โรงเรียนมัธยม

郑 州 市 回 民 中 学
 zhèng zhōu shì huí mín zhōng xué
 เมืองเจิ้งโจว ชาวฮุย ชาวกุ๋ม่น้อยของจีน โรงเรียนมัธยม

6.2.3 โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาที่เป็นต้นแบบของการดำเนินการสอน

ความสัมพันธ์ของโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายเดียวกันของชื่อโรงเรียนจีน เป็นโรงเรียนของอยู่เขตปกครองเดียวกัน มีลักษณะเป็นโรงเรียนสาขาของโรงเรียนรัฐบาล มีการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายและกฎวินัยของรัฐบาลกับพรรคอย่างเคร่งครัดเป็นระเบียบ การตั้งชื่อด้วยลำดับเลขเป็นลักษณะเด่นของโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายเดียวกัน เช่น

โรงเรียน“南昌市第一中学”(โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเมืองหนานชาง) โรงเรียน “南昌市第二中学”(โรงเรียนมัธยมที่สองเมืองหนานชาง) โรงเรียน “南昌市第三中学”(โรงเรียนมัธยมที่สามเมืองหนานชาง) โรงเรียน “南昌市第五中学”(โรงเรียนมัธยมที่ห้าเมืองหนานชาง) โรงเรียน “南昌市第十中学”(โรงเรียนมัธยมที่สิบเมืองหนานชาง) โรงเรียน “南昌市第二十三中学”(โรงเรียนมัธยมที่ยี่สิบสามเมืองหนานชาง) เป็นโรงเรียนรัฐที่อยู่ในเครือข่ายเดียวของเมืองเอกหนานชางมณฑลเจียงซี

โรงเรียน “西安市第一中学”(โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งเมืองซีอาน) โรงเรียน “西安市第三中学”(โรงเรียนมัธยมที่สามเมืองซีอาน) โรงเรียน “西安市第八中学”(โรงเรียนมัธยมที่แปดเมืองซีอาน) โรงเรียน “西安市第七十中学”(โรงเรียนมัธยมที่เจ็ดสิบเมืองซีอาน) โรงเรียน “西安市第八十五中学”(โรงเรียนมัธยมที่แปดสิบห้าเมืองซีอาน) เป็นโรงเรียนรัฐที่อยู่ในเครือข่ายเดียวของเมืองเอกซีอานมณฑลส่านซี

โรงเรียน “北京市第九中学”(โรงเรียนมัธยมที่เก้าเทศบาลนครปักกิ่ง) โรงเรียน北京市第十二中学”(โรงเรียนมัธยมที่สิบสองเทศบาลนครปักกิ่ง) โรงเรียน “北京市第三十五中学”(โรงเรียนมัธยมที่สามสิบห้าเทศบาลนครปักกิ่ง) โรงเรียน “北京市一零一中学”(โรงเรียนมัธยมที่หนึ่งศูนย์หนึ่งเทศบาลนครปักกิ่ง) เป็นโรงเรียนรัฐที่อยู่ในเครือข่ายเดียวของเทศบาลนครปักกิ่ง

ภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนสามารถสรุปด้วยตารางดังต่อไปนี้
 ตารางที่ 4.1 ภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีน*

ลำดับที่	ภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน	ชื่อโรงเรียนไทย	ชื่อโรงเรียนจีน
1	ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล	√	√
2	การให้ความสำคัญกับเขตการปกครองและสภาพภูมิศาสตร์	√	√
3	การให้ความสำคัญกับศาสนา	√	-
4	การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์	√	-
5	การยกย่องบุคคลสำคัญ	√	√
6	การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษา	√	√
	โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้	√	√
	โรงเรียนเป็นสถานศึกษาเฉพาะด้าน	√	√
	การให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี	√	-
	โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาที่เป็นต้นแบบของการดำเนินการสอน	√	√

ตารางภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนสรุปว่า ภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและชื่อโรงเรียนจีนมีความคล้ายกัน ต่างกันที่ชื่อโรงเรียนจีนไม่พบภาพสะท้อนที่เป็นการให้ความสำคัญกับศาสนา การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์และการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี

* เครื่องหมาย “√” คือ ข้อมูลที่ปรากฏ เครื่องหมาย “-” คือข้อมูลที่ไม่ปรากฏ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาคำครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการตั้งชื่อโรงเรียนไทยกับโรงเรียนจีน องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ตลอดจนภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ผู้วิจัยรวบรวมรายชื่อโรงเรียนไทยประจำจังหวัดทั้งหมด และโรงเรียนที่เปิดระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา 50 เขตของกรุงเทพฯเขตละ 1 โรงเรียนรวมทั้ง 178 ชื่อ กับชื่อโรงเรียนประจำมณฑลและโรงเรียนประจำเทศบาลนครที่เปิดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายซึ่งเป็นโรงเรียนประจำที่สร้างในเขตต่างๆที่ปกครองโดยเมืองเอกของทั้งหมด 22 มณฑลในแผ่นดินใหญ่ของประเทศจีนและเป็นโรงเรียนประจำของเทศบาลนครในเขตต่างๆเขตละ 1 โรงเรียนรวมทั้ง 201 ชื่อ

ผลการศึกษาพบว่าวิธีการตั้งชื่อโรงเรียนไทยกับโรงเรียนจีนพบจำนวนพยางค์ชื่อโรงเรียนไทยมีตั้งแต่ 2 พยางค์ถึง 14 พยางค์และชื่อโรงเรียนที่มี 18 พยางค์และ 28 พยางค์ความถี่จำนวนพยางค์ปรากฏมากที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือชื่อโรงเรียนที่มี 6 พยางค์พบทั้งหมด 40 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 22.47 ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ความถี่จำนวนพยางค์ปรากฏน้อยที่สุดของชื่อโรงเรียนไทยคือชื่อโรงเรียนที่มี 13 พยางค์ 14 พยางค์ 18 พยางค์ และ 28 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.56 ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด จำนวนพยางค์ชื่อโรงเรียนจีนมีตั้งแต่ 2 พยางค์ถึง 11 พยางค์และไม่พบชื่อโรงเรียนที่มี 3 พยางค์ ความถี่จำนวนพยางค์ปรากฏมากที่สุดของชื่อโรงเรียนจีนคือชื่อโรงเรียนที่มี 5 พยางค์พบทั้งหมด 88 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 43.78 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด ความถี่จำนวนพยางค์ปรากฏน้อยที่สุดของชื่อโรงเรียนจีนคือชื่อโรงเรียนที่มี 9 พยางค์และชื่อโรงเรียนที่มี 11 พยางค์พบอย่างละ 1 ชื่อคิดเป็นร้อยละ 0.50 ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด

การศึกษาองค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ผู้วิจัยพบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 8 กลุ่ม ได้แก่ 1.องค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่ 2.องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 3. องค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่ 4.องค์ประกอบเกี่ยวกับบุคคล 5.องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ 6. องค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียน 7. องค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคล 8.องค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริม ชื่อโรงเรียนไทยพบองค์ประกอบเกี่ยวกับชื่อสถานที่มากที่สุด พบ 120 ชื่อ คิดเป็น 33.99 % ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด องค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมพบน้อยที่สุดพบแค่ 2 ชื่อคิดเป็น 0.57% ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ต่างกับชื่อโรงเรียนไทย ชื่อ

โรงเรียนจีนไม่พบองค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้และองค์ประกอบเกี่ยวกับความช่วยเหลือและส่งเสริม ชื่อโรงเรียนจีนพบองค์ประกอบเกี่ยวกับประเภทของโรงเรียนมากที่สุด พบ 201 ชื่อคิดเป็น 36.55% ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด องค์ประกอบเกี่ยวกับสิริมงคลพบน้อยที่สุด คิดเป็น 1.45% ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด

ผลการศึกษาดังกล่าวตรงกับสมมติฐานในข้อที่ 1 คือ การตั้งชื่อโรงเรียนจีนจะให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าชื่อโรงเรียนไทย เนื่องจากองค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของชื่อโรงเรียนไทยปรากฏความถี่เป็น 0.57% ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด น้อยกว่าความถี่ปรากฏของชื่อโรงเรียนจีนที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม คิดเป็น 4.18% ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด

โครงสร้างองค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยพบโครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่เป็น องค์ประกอบเดียว 2 องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ 4 และ 5 องค์ประกอบ โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่เป็น 2 องค์ประกอบพบมากที่สุด พบทั้งหมด 104 ชื่อ คิดเป็น 58.43% ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด โครงสร้างชื่อโรงเรียนไทยที่เป็น 4 องค์ประกอบพบน้อยที่สุดคิดเป็น 1.12 % ของจำนวนชื่อโรงเรียนไทยทั้งหมด ได้แก่

การศึกษาโครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนพบโครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนที่เป็น 2 องค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ และ 4 องค์ประกอบ ซึ่งโครงสร้างชื่อโรงเรียนจีนที่เป็น 3 องค์ประกอบพบมากที่สุด พบทั้งหมด 142 ชื่อคิดเป็น 70.65% ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด โครงสร้างที่เป็น 4 องค์ประกอบพบน้อยที่สุด พบทั้งหมด 3 ชื่อคิดเป็น 1.49 % ของจำนวนชื่อโรงเรียนจีนทั้งหมด

เมื่อพิจารณาชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนพบภาพสะท้อน 6 ประการ ได้แก่ 1.ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล 2.การให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ปกร่องและสภาพภูมิศาสตร์ 3.การให้ความสำคัญกับศาสนา 4. การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์ 5. การยกย่องบุคคลสำคัญ 6. การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษา ซึ่งมีความเหมือนและความต่างบางประการดังนี้

1.ความเชื่อเกี่ยวกับสิริมงคล พบทั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน อย่างชื่อโรงเรียนความหมายที่เป็นสิริมงคล เช่น “ประเสริฐ” “วัฒนา” ส่วนชื่อโรงเรียนจีนเช่น “鼎” (จิ้น) หมายถึงฝ่าไหมที่มีลายและสีที่สวยงาม “耀华” (ย่าวหัว) หมายถึงประเทศจีนเจริญ 2. การให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ปกร่องและสภาพภูมิศาสตร์ของชื่อโรงเรียนไทยอย่างเขตปกร่อง ดอกไม้ แม่น้ำ ส่วนชื่อโรงเรียนจีนพบการให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ปกร่องและสภาพภูมิศาสตร์ที่เป็นเขตปกร่อง ถนน ภูเขา ทิศทาง ประตู และคลอง 3.การให้ความสำคัญกับศาสนา พบแต่ชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น เพราะชื่อโรงเรียนไทยให้ความสำคัญกับวัดเนื่องจากวัดเป็นเขตบริเวณที่โรงเรียนสร้างอยู่

เป็นศูนย์การศึกษาของชาวไทยตั้งแต่โบราณ อีกทั้งพระสงฆ์ได้ช่วยเหลือโรงเรียนดั่งนั้นวัดจึงผูกพันกับวิถีชีวิตและการศึกษาของไทย ลักษณะนี้ไม่พบในชื่อโรงเรียนจีน

4. การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์สมัยรัชกาลที่ 6 มีการสร้างโรงเรียนแทนวัด พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ต่างสนับสนุนการศึกษา เนื่องจากสถาบันกษัตริย์กำหนดจากพระดำริ เช่นโรงเรียนสิรินธร โรงเรียนวิเชียรมาตุ โรงเรียนเบญจมาศ โรงเรียนเบญจมาศ ลักษณะนี้ไม่พบในชื่อโรงเรียนจีน

5. การยกย่องบุคคลสำคัญ สังคมไทยยกย่องบุคคลที่มีส่วนสำคัญกับการตั้งโรงเรียนได้แก่ ข้าราชการ ทหาร และราชกรูร เช่นเดียวกับสังคมจีนยกย่องบุคคลที่มีส่วนสำคัญกับการตั้งโรงเรียน เช่น “洪秀全” (หงซิวฉวน) เป็นชื่อผู้นำกบฏไท่ผิงเทียนกั๋วสมัยราชวงศ์ชิง

6. การให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษาของชื่อโรงเรียนไทยได้แก่

(1) โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้ เช่นชื่อโรงเรียนไทยที่ประกอบด้วย “วิทยา” “พิทยา” “พิทยาคม” เป็นต้น เช่น โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย (2) โรงเรียนเป็นสถานศึกษาเฉพาะด้าน สะท้อนจากชื่อโรงเรียนที่มีมาเกี่ยวกับระดับของโรงเรียนเช่นโรงเรียนมัธยมวัดสิงห์

(3) การให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี พบเฉพาะชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น และประกอบด้วยที่มาเกี่ยวกับสตรี เช่น โรงเรียนสตรีพัทลุง (4) โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาที่เป็นต้นแบบของการดำเนินการสอน สะท้อนจากชื่อโรงเรียนที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่ เช่นโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)

4 ส่วนการให้ความสำคัญกับรูปแบบของสถานศึกษาของชื่อโรงเรียนจีนได้แก่

(1) โรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญของความรู้ สะท้อนจากชื่อโรงเรียนที่มีมาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโรงเรียนและประกอบด้วยคำว่า “培”(อบรมให้มี) “育”(อบรมให้มี) เช่น โรงเรียน “东北育才学校” (โรงเรียนอบรมให้มีมีความสามารถแห่งภาคอีสาน) (2) โรงเรียนเป็นสถานศึกษาเฉพาะด้านสะท้อนจากชื่อโรงเรียนที่มีที่มาเกี่ยวกับวิชาเรียน และประกอบด้วย “外国语” (ภาษาต่างประเทศ) “中” (ระดับมัธยม) “实验”(การทดลอง) เป็นต้น เช่น โรงเรียน “济南外国语学校” (โรงเรียนภาษาต่างประเทศสีหนาน) (3) การให้ความสำคัญกับแหล่งความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ ชาวจีนโพ้นทะเล และประชาชน สะท้อนจากการที่รัฐบาลจีนได้ก่อตั้งโรงเรียนที่รับกลุ่มประชาชนจีนและชาวกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อย่าง “回民” (ชาวหุย) “朝鲜族” (ชาวเกาหลี) “华侨” (ชาวจีนโพ้นทะเล) เช่น โรงเรียน “福州华侨中学” (โรงเรียนมัธยมชาวจีนโพ้นทะเลฝูโจว) (4) โรงเรียนเป็นแหล่งศึกษาที่เป็นต้นแบบของการดำเนินการสอน สะท้อนจากชื่อโรงเรียนที่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับลำดับที่อย่าง “第三” (ที่สาม) “第二十” (ที่ยี่สิบ) เป็นต้น เช่น โรงเรียน “北京市第九中学” (โรงเรียนมัธยมที่เก้าเทศบาลนครปักกิ่ง)

ความต่างกันของภาพสะท้อนจากชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนคือที่ชื่อโรงเรียนจีนไม่พบภาพสะท้อนที่เป็นการให้ความสำคัญกับศาสนา การให้ความสำคัญกับสถาบันกษัตริย์และการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรีดังที่ปรากฏในชื่อโรงเรียนไทย ความต่างกันเกิดขึ้นจากความ

แตกต่างของภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ระบบการเมือง นโยบายการศึกษาของรัฐบาลไทย และรัฐบาลจีน

ส่วนการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรีพบแต่ชื่อโรงเรียนไทยเท่านั้น ตรงกับ สมมติฐานของที่ว่า การให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรีพบได้จากชื่อโรงเรียนไทยมากกว่าชื่อ โรงเรียนจีนเนื่องจากชื่อโรงเรียนจีนไม่พบภาพสะท้อนที่เป็นการให้ความสำคัญกับการศึกษาของสตรี

อภิปรายผลการศึกษา

ผู้วิจัยพบสิ่งที่น่าสนใจจากผลการวิจัย ซึ่งนำมาอภิปรายดังนี้

ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อโรงเรียนไทยส่วนใหญ่จะใช้ภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต เช่น “ปัญญา” “ สิริ ” เป็นภาษาบาลีจากชื่อโรงเรียนปัญญาวรคุณ โรงเรียนสิริรัตนาร ส่วน “ ราษฎร์ ” “ ศึกษา ” “ สตรี ” “อนุเคราะห์ ” “ ทหาร ” เป็นภาษาสันสกฤตใช้ตั้งชื่อโรงเรียนไทยเช่น โรงเรียนคณะราษฎร์บำรุงพุมธานี โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โรงเรียนสตรีชัยภูมิ โรงเรียนราชโบริกา นุเคราะห์ โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง ส่วนชื่อโรงเรียนจีนจะใช้ภาษาจีนล้วน สะท้อนให้เห็น ความนิยมภาษาบาลี สันสกฤตในสังคมไทย และสะท้อนให้เห็นการสัมผัสภาษาด้วย สอดคล้องกับผล การศึกษาของนฤมล ตุงคะโหด (2547) ที่ศึกษาชื่อวัดในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าชื่อราชการของ วัดนิยมใช้ภาษาบาลี สันสกฤต

องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมนับเป็นส่วนสำคัญในการตั้งชื่อสถานที่จากการศึกษา องค์ประกอบของชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนพบว่า ชื่อโรงเรียนจีนมีองค์ประกอบเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของปราณี กุลละวณิชย์ (2535) ที่พบว่า ชื่อหมู่บ้านใน มณฑลทวายตั้งชื่อโดยใช้องค์ประกอบของลักษณะภูมิประเทศเป็นสำคัญ ในกรณีของชื่อหมู่บ้านใน ประเทศไทย จากการศึกษาของสุวิไล เปรมศรีรัตน์ และสุพุมาวดี ขำหิรัญ (2527) ศึกษาเรื่อง “ การตั้ง ชื่อหมู่บ้านของอำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ” พบลักษณะวิธีการตั้งชื่อหมู่บ้านเกิดจากสิ่งแวดล้อมอย่าง ชื่อต้นไม้ และชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับงานของมยุรี สีชมพู (2534) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “ ชื่อหมู่บ้านในเขตอำเภอเมืองจังหวัดยโสธร ” พบว่าการตั้งชื่อหมู่บ้านมีแนวคิดจากลักษณะภูมิ ประเทศและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

เมื่อศึกษาและเปรียบเทียบการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีน ผู้วิจัยสังเกตยังมีประเด็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาต่อไปดังนี้

1. ศึกษาและเปรียบเทียบการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนที่เปิดระดับการศึกษาอื่นๆ เช่น ระดับประถมศึกษาและชื่อมหาวิทยาลัยของประเทศไทยกับประเทศจีน

2. ศึกษาและเปรียบเทียบการตั้งชื่อโรงเรียนไทยและโรงเรียนจีนที่เป็นลักษณะโรงเรียนเอกชน

3. ศึกษาและเปรียบเทียบชื่อของโรงเรียนไทยกับโรงเรียนในกลุ่มอาเซียน

รายการอ้างอิง

- "กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม. (2558). ศาสนาในประเทศไทย. นครปฐม: รุ่งศิลป์การพิมพ์ (1977).
- กาญจนา นาคสกุล. (2520). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งแก้ว อัดถากร. (2520). "คติชนวิทยา." เอกสารการนิเทศการศึกษา, 184: 91.
- จันทน์ อติวัฒน์สิทธิ์. (2547). ศาสนา ชีวิตและสังคม. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- ชินภัทร อุ่นทะยา. (2542). การตั้งชื่อเมืองของสปป.ลาวในภูมิภาคญาลาว-ไทยในชุมชนสองฝั่งโขง. อุดรราชธานี: ศิริธรรมออฟเซต.
- ปีเตอร์ มากเกอร์ และคนอื่น ๆ. (2518). จินกับการปฏิวัติทางการศึกษา. แปลโดย น้ำค้าง ใบข้าว [นามแฝง]. กรุงเทพฯ : กลุ่มรากแก้ว.
- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2523). คติชาวบ้าน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- เทพ สงวนกิตติพันธุ์ทักษะชีวิต. (2549). Life skills: เพื่อความสุขและความสำเร็จของชีวิต. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ปุณโณทก. (2530). "ความเชื่อพื้นบ้านอันสัมพันธ์กับวิถีชีวิตในสังคมอีสาน." ใน วัฒนธรรมพื้นบ้าน คติ ความเชื่อ, 350. เพ็ญศรี ดุก และคนอื่น ๆ, บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นภาพรณ หะวานนท์ และริคเตอร์ เครี. (2538). การมีส่วนร่วมเชิงเศรษฐกิจของผู้หญิงในครอบครัวไทย: นัยยะมีต่อการพัฒนาประเทศและสวัสดิการสังคม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัทยา สายหู. (2516). โลกสมมุติ. กรุงเทพฯ: ศึกษิตสยาม.
- พัชนี โชติกลเสถียร. (2544). "เสียงในภาษาไทย." เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2553). การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศจีนและเวียดนาม. พิมพ์ครั้งที่ 2

. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยา และสังคมวิทยาพื้นฐานเพื่อการแนะแนวหน่วยที่9-15สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มอนเทจ คัลเซอร์. (2551). ประตูลู่สู่วัฒนธรรมจีน. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ และเบญจมา จิรภัทรพิมล. (2537). รายงานการวิจัย ภาวะการณ์ทำงานอุตสาหกรรม ของ สตรีกับการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ในครอบครัว. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

วินัย ภูระหงษ์. (2544). “หน่วยคำและการประกอบคำในภาษาไทย.” สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

วิลาสวงศ์ พงศะบุตร. (2552). ประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

ศรีสว่าง เลี้ยววาริณ. (2541). รายงานการปฏิรูปการศึกษาของสาธารณรัฐประชาชนจีน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). การวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2549). รายงานการวิจัยเปรียบเทียบการปฏิรูปการศึกษาของประเทศในกลุ่มอาเซียน. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

สุพัตรา สุภาพ. (2534). สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวรรณ สุวรรณเวช. (2546). พื้นฐานความเชื่อของคนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรุงธนพัฒนา.

สุวิไล เปรมศรีรัตน์ และสุขุมาวดี ขำหิรัญ. (2527). การตั้งชื่อหมู่บ้านของอำเภอเมืองสุรินทร์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.

ห้องโหระ ศรีมหาโพธิ์. (2532). ตำราพรหมชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อำนวยการสำนักพิมพ์.

ออกชก รัตน. (2540). ขงจื้อ ฉบับปราชญ์ชาวบ้าน. แปลโดย อธิคม สวัสดิญาณ. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์เต๋าประยุกต์.

อุปกิตศิลปสาร , พระยา. (2535). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

โรงเรียนกรรมรสติศึกษาลัย. (2558). ประวัติโรงเรียนกรรมรสติศึกษาลัย. เข้าถึงเมื่อ 4 สิงหาคม. เข้าถึงได้

จาก <http://www.kannasoot.ac.th/KS/history.php>

โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 27 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kanlayanee.ac.th/th/index.php/a1/>

โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์. (2559). ข้อมูลโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kn.ac.th/www/news.php>

โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kalasinpit.ac.th/index.php/2018-03-13-02-12-13>

โรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม. (2560). ประวัติโรงเรียนกำแพงเพชรพิทยาคม. เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน.

เข้าถึงได้จาก

http://www.kp.ac.th/website/index.php?option=com_content&view=article&id=18&Itemid=107

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงจังหวัดยะลา. (2558). ประวัติ. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.kbyala.ac.th/about/history.html>

โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี. (2558). ประวัติ...คณะราษฎรบำรุง. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม. เข้าถึงได้

จาก <https://sites.google.com/a/kanarat.ac.th/kp/home/history>

โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.chomsurang.ac.th/webchom_th/index.php/th/2015-09-01-12-20-17

โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.chanhun.ac.th/?page_id=35

โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม. (2560). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 7 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.chaopraya.ac.th/?Page=About&ConAShort=History>

โรงเรียนชลกันยานุกูล. (2558). ประวัติ. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.chonkanya.ac.th/Th/aboutUs.htm>

โรงเรียนชลราษฎรอำรุง. (2557). ประวัติโรงเรียนชลราษฎรอำรุง. เข้าถึงเมื่อ 12 สิงหาคม. เข้าถึงได้

จาก <http://data.bopp->

obec.info/web/index_view_history.php?School_ID=1020080309&page=history

โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม. (2556). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

http://chainatpit.ac.th/?page_id=168&lang=th

โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 11 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.donschool.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=17&Itemid=103

โรงเรียนดัดดรุณี. (2560). ความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ddn.ac.th/web/>

โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์. (2556). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://103.233.192.201/~damrong/ds/prawat.php>

โรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน. (2558). ประวัติโรงเรียนดีบุกพังงาวิทยายน. เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์. เข้าถึง

ได้จาก http://www.deebuk.ac.th/new/?page_id=37

โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

http://decha.ac.th/?page_id=137

โรงเรียนตราดตระการคุณ. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 1 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.tkschool.ac.th/tk/index.php/2015-04-09-10-05-09>

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา. (2559). ประวัติโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม. เข้าถึงได้

จาก <http://www.triamudom.ac.th/website/index.php/2016-07-13-03-51-27/2016->

[07-13-07-27-57](#)

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. (2554). ประวัติโดยย่อ. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.tun.ac.th/index.php?mo=59&action=page&id=337379>

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ. (2552). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.tup.ac.th/tup/history.html>

โรงเรียนที่ป่งกรวิทยาพัฒนา (ทวิวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ฯ. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 14

กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.dipangkornatawee.ac.th/web2014/index.php/2014-09-13-16-49-53.html>

โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพาลารักษ์. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thonburee.ac.th/index.php/2014-12-17-03-21-58/2014-12-17-04-42-15>

โรงเรียนนครนายกวิทยาคม. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 10 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nakorn.ac.th/?cmd=block&bid=1&mid=1>

โรงเรียนนครพนมวิทยาคม. (2557). ประวัติและความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 8 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nkpw.ac.th/web/index.php/ประวัติและความเป็นมา>

โรงเรียนนครสวรรค์. (2558). ประวัติโรงเรียนนครสวรรค์. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.nssc.ac.th/main/history>

โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยา 2. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน. เข้าถึงได้

จาก http://www2.nmrsw2.ac.th/?page_id=144

โรงเรียนนารีนุกูล. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 26 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.narinukun.ac.th/data_24961

โรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่. (2558). ประวัติโรงเรียนนารีรัตน์จังหวัดแพร่. เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน.

เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/a/nareerat.ac.th/nareerat-school->

[phrae/history](#)

โรงเรียนบดินทรเดชา(สิงห์ สิงหเสนี) 4. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก http://www.bodin4.ac.th/data_24610

โรงเรียนบุญวัฒนา. (2556). ข้อมูลโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.boon.ac.th/main/>

โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม. (2557). โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม. เข้าถึงเมื่อ 23 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.bps.in.th/>

โรงเรียนเบญจมเทวฤทธิศาสตร์จังหวัดเพชรบุรี. (2560). ข้อมูลโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก http://it3.bmp.ac.th/ict/?page_id=207

โรงเรียนเบญจมาศราชรังสฤษฎิ์. (2560). ประวัติโรงเรียนเบญจมาศราชรังสฤษฎิ์. เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก http://data.bopp-obec.info/web/index_view_history.php?School_ID=1024070320&page=history

โรงเรียนเบญจมาศราชูทิศราชบุรี. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.ben.ac.th/main/content.php?type=info§ion=1>

โรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร. (2559). ประวัติการก่อตั้งโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.schoolptk.ac.th/main/index.php/school-information/history>

โรงเรียนปทุมวิไล. (2555). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.pw.ac.th/main/about/page/history.html>

โรงเรียนประจวบวิทยาลัย. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.prachuabwit.ac.th/pw1/index.php?name=page&file=page&op=ประวัติโรงเรียน>

โรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง. (2559). ประวัติโรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง. เข้าถึงเมื่อ 6 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก <https://www.pra.ac.th/%e0%b8%9b%e0%b8%a3%e0%b8%b0%e0%b8%a7%e0>

http://www.pkn.ac.th/data_32599

โรงเรียนปราจีนกัลยาณี. (2559). ประวัติการก่อตั้ง. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.pkn.ac.th/data_32599

โรงเรียนปัญญาวารคุณ. (2560). ประวัติโรงเรียนปัญญาวารคุณ. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.pws.ac.th/index.php/left-history-menu>

โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย. (2557). ประวัติโรงเรียนโดยย่อ. เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.piya.ac.th/data_44206

โรงเรียนผดุงนารี. (2560). ประวัติโรงเรียนผดุงนารี. เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://school.phadungnaree.ac.th/index.php/2017-08-09-16-14-49>

โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย. (2560). ประวัติโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม. เข้าถึงได้

จาก <http://tayceng.blogspot.com/p/about.html>

โรงเรียนพะเยาพิทยาคม. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 22 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

http://61.7.230.230/website/index.php?mod=blog&path=web/blog&id_sub_menu=70&namemenu=ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนพิจิตรพิทยาคม. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/a/sppk.ac.th/mainsite/prawati-rongreiyn>

โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร. (2553). ประวัติการจัดตั้ง. เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.pr-schoolweb.com/index.php?mo=59&id=322903>

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย. (2559). ประวัติโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย. เข้าถึงเมื่อ 4 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.pibul.ac.th/index.php/en/2016-04-21-03-00-58/2016-04-21-03-10-56>

โรงเรียนพิริยาลัยจังหวัดแพร่. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/a/piriyalai.ac.th/piriyalai/prawati-rongreiyn>

โรงเรียนโพธิสารพิทยากร. (2558). ประวัติโรงเรียนโพธิสารพิทยากร. เข้าถึงเมื่อ 3 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้

จาก

http://www.ps.ac.th/site/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=27

โรงเรียนภูเก็ตวิทยาลัย. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

www.pkw.ac.th

โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดสงขลา. (2559). ประวัติโรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดสงขลา. เข้าถึงเมื่อ 10

เมษายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.mvsk.ac.th/history>

โรงเรียนมักกะสันพิทยา. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 12 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.makkasan.ac.th/index.php/history/>

โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม. (2556). ความเป็นมาโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 29 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.dusitaram.ac.th/schools_P.html

โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.mtt.ac.th/index.php/2016-06-18-12-46-05>

โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง. (2556). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.thonglang.ac.th/story.html>

โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์. (2560). ข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.mws.ac.th/mainmws/#>

โรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม. (2554). ประวัติโรงเรียนมัธยมวัดหนองแขม. เข้าถึงเมื่อ 10 มิถุนายน.

เข้าถึงได้จาก <http://www.nk.ac.th/>

โรงเรียนมุกดาหาร. (2556). ประวัติโรงเรียนมุกดาหาร. เข้าถึงเมื่อ 11 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.muk.ac.th/#module=prawat>

โรงเรียนยโสธรพิทยาคม. (2560). ประวัติโรงเรียนยโสธรพิทยาคม. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม. เข้าถึงได้

จาก <http://www.ysp.ac.th/index.php/2017-03-27-14-19-49/2017-03-27-14-30-11>

โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย. (2556). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 5 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.rw.ac.th/rw/>

โรงเรียนระยองวิทยาคม. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 19 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://webserver.rayongwit.ac.th/main/aboutRWY.php>

โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางเขน. (2556). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 15 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.rsb.ac.th/data_82214

โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 2 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.ratb.ac.th/data_39796

โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย. (2559). ประวัติโรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม. เข้าถึง

ได้จาก <https://sites.google.com/a/rajsima.ac.th/www-rajsima-ac-th/khxmul-thawpi/prawatirongreiy>

โรงเรียนราชินีบูรณะ. (2560). ประวัติโรงเรียนราชินีบูรณะ. เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.rn.ac.th/default/rn-history>

โรงเรียนลำปางกัลยาณี. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 28 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.lks.ac.th/information/>

โรงเรียนเลยพิทยาคม. (2559). ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนเลยพิทยาคม. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม.

เข้าถึงได้จาก <http://www.loepit.ac.th/about/prawati-rongreiy>

โรงเรียนเลยอนุกุลวิทยา. (2555). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 5 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nukul.ac.th/777759/ประวัติ>

โรงเรียนวัดบวรมงคล. (2560). ประวัติโรงเรียนวัดบวรมงคล. เข้าถึงเมื่อ 18 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.bm.ac.th/history.html>

โรงเรียนวัดราชบพิธ. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 25 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.rb.ac.th/>

โรงเรียนวิเชียรมาตุ. (2560).ประวัติ.เข้าถึงเมื่อ20 กันยายน. เข้าถึงได้จาก <http://wch.ac.th/web2/>

โรงเรียนวิทยานุกูลนารี. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 27 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www3.wk.ac.th/users/wk2015/?name=page&file=page&op=ประวัติโรงเรียน>

โรงเรียนวิสุทธรังษี. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.visut.ac.th/general/history.html>

โรงเรียนศรีบุญยานนท์. (2559). ประวัติโรงเรียนศรีบุญยานนท์. เข้าถึงเมื่อ 2 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sb.ac.th/?name=history>

โรงเรียนศรีयाภัย. (2557). ประวัติความเป็นมาโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sriyapai.ac.th/2014/%e0%b8%9b%e0%b8%a3%e0%b8%b0%e0%b8%a7%e0%b8%b1%e0%b8%95%e0%b8%b4%e0%b8%84%e0%b8%a7%e0%b8%b2%e0%b8%a1%e0%b9%80%e0%b8%9b%e0%b9%87%e0%b8%99%e0%b8%a1%e0%b8%b2%e0%b9%82%e0%b8%a3%e0%b8%87%e0%b9%80%e0%b8%a3/>

โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคารจังหวัดน่าน. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 12 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้

จาก <http://www.srisawat.ac.th/srisawat/index.php/2015-02-11-07-27-38>

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย. (2560). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

http://skw.ac.th/?page_id=380

โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.silacham.ac.th/data_1021

โรงเรียนศึกษานารีวิทยา. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 20 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.snws.ac.th/homepage>

โรงเรียนเศรษฐบุทรบำเพ็ญ. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

http://www.sbp.ac.th/_school/history.php

โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล. (2560). ข้อมูลโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 16 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sakolraj.ac.th>

โรงเรียนสงวนหญิง. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.syp.ac.th/?usid=20140001&language=Th>

โรงเรียนสตรีชัยภูมิ. (2554). ประวัติโรงเรียนสตรีชัยภูมิ. เข้าถึงเมื่อ 3 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

http://satrichaiyaphum.ac.th/data_14407

โรงเรียนสตรีนครสวรรค์. (2555). ประวัติโรงเรียนสตรีนครสวรรค์. เข้าถึงเมื่อ 28 สิงหาคม. เข้าถึงได้

จาก http://www.sns.ac.th/history/L_History01.html

โรงเรียนสตรีนนทบุรี. (2557). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.satrinon.ac.th/ขอมลเกยวกับโรงเรียน/ประวัติโรงเรียน.html>

โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 15 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.stretrat.ac.th/>

โรงเรียนสตรีพัทลุง. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 19 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://www.spt.ac.th/subjects/history.html>

โรงเรียนสตรีภูเก็ต. (2560). ประวัติโรงเรียนสตรีภูเก็ต. เข้าถึงเมื่อ 20 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.satreephuket.ac.th/basic_data/history.html

โรงเรียนสตรีราชินูทิศ. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.rachinuthit.ac.th/rn/index.php/history/>

โรงเรียนสตรีวิทยา 2 ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี. (2559). ประวัติความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.sw2.ac.th/th/2013-04-24-02-57-20/2013-04-23-07-24-01>

โรงเรียนสตรีศรีน่าน. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/a/srinan.ac.th/srinan1/keiyw-kab-rongreiyn/prawati-rongreiyn>

โรงเรียนสตรีศึกษา. (2557). ประวัติโรงเรียนสตรีศึกษา. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www3.strisuksa.ac.th/?page_id=3150

โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.streesp.ac.th/index.php?module=page&id=12>

โรงเรียนสตรีศรีสะเกษ. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 25 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.ssk.ac.th/?page_id=11

โรงเรียนสตูลวิทยา. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.stw.ac.th/uncategorized/%e0%b8%9b%e0%b8%a3%e0%b8%b0%e0%b8%a7%e0%b8%b1%e0%b8%95%e0%b8%b4%e0%b9%82%e0%b8%a3%e0%b8%87%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b5%e0%b8%a2%e0%b8%99/>

โรงเรียนสภาราชนิ. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://websapa.spa.ac.th/index.php/2016-01-13-02-44-44/2016-01-13-02-50-55>

โรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย. (2558). ประวัติโรงเรียนโดยย่อ. เข้าถึงเมื่อ 10 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

http://data.bopp-obec.info/web/index_view_history.php?School_ID=1074590111&page=history

โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม. (2560). ประวัติโรงเรียนสระบุรีวิทยาคม. เข้าถึงเมื่อ 8 มกราคม. เข้าถึงได้

จาก http://data.bopp-obec.info/web/index_view_history.php?School_ID=1019600300&page=history

โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี. (2560). ประวัติความเป็นมาโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี.

เข้าถึงเมื่อ 7 มกราคม. เข้าถึงได้จาก http://www.sk-thonburi.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=78&Itemid=111

9

โรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา. (2558). ประวัติโรงเรียนสอาดเผดิมวิทยา. เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้

จาก <http://www.saard.ac.th/th/archives/14905>

โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.samsenwit.ac.th/about-sc/about8.html>

โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์ฯ. (2556). เกี่ยวกับโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 7 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sainampeung.ac.th/?id=1>

โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์. (2561). ประวัติโรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชินูปถัมภ์.เข้าถึงเมื่อ 22 มกราคม.เข้าถึงได้จาก

<https://www.saipanya.ac.th/page.php?id=15&url=ประวัติโรงเรียน>

โรงเรียนสารคามพิทยาคม. (2553). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 11 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://spk.ac.th/?name=page&file=page&op=ประวัติโรงเรียน>

โรงเรียนสิงห์บุรี. (2559). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sing.ac.th/index.php?page=history>

โรงเรียนสิงห์พาหุ “ ประสานมิตรอุปถัมภ์ ”. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 กรกฎาคม.เข้าถึงได้จาก http://www.singhapahu.ac.th/data_21260

โรงเรียนสิรินธร. (2556). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 1 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sirin.ac.th/2014/09/12/%e0%b8%9b%e0%b8%a3%e0%b8%b0%e0%b8%a7%e0%b8%b1%e0%b8%95%e0%b8%b4%e0%b9%82%e0%b8%a3%e0%b8%87%e0%b9%80%e0%b8%a3%e0%b8%b5%e0%b8%a2%e0%b8%99/>

โรงเรียนสิริรัตนาร. (2560). ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสิริรัตนาร. เข้าถึงเมื่อ 12 สิงหาคม.

เข้าถึงได้จาก <http://www.srt.ac.th/history.html>

โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม. (2558). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 9 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.suw.ac.th/data_23522

โรงเรียนสุรวิทยาคาร. (2558). ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนสุรวิทยาคาร. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม.

เข้าถึงได้จาก <http://www.sura.ac.th/index.php/2015-06-13-17-03-02/2015-06-13-17-03-43>

โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา. (2556). ความเป็นมา. เข้าถึงเมื่อ 8 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.srp.ac.th/srp/index.php/2013-07-24-07-40-09/2014-05-27-16-48-11/2013-07-24-07-17-13>

โรงเรียนอนุกุลนารี. (2560). ประวัติโรงเรียนอนุกุลนารี. เข้าถึงเมื่อ 24 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.anukoolnaree.ac.th/index.php?mod=blog&path=web/blog&id_sub_

[menu=59&namemenu=ประวัติโรงเรียน](#)

โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย. (2558). ประวัติโรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ayw.ac.th/main/page/124>

โรงเรียนอัมมาตย์พานิชกุล. (2560). ข้อมูลโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 30 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ammart.ac.th/web/index.php>

โรงเรียนอุดมครุณี. (2560). ประวัติความเป็นมาของโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 3 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://udom.ud.ac.th/history.html>

โรงเรียนอุตรพิทยานุกูล. (2555). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 9 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.udonpit.ac.th/index.php/info/info.html>

โรงเรียนอุตรดิตถ์. (2561). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

http://utdschool.ac.th/main/?page_id=35

โรงเรียนอุตรดิตถ์ครุณี. (2560). ประวัติโรงเรียน. เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.un.ac.th/>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556). โรงเรียนวัด. เข้าถึงเมื่อ 3 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B9%82%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B9%80%E0%B8%A3%E0%B8%B5%E0%B8%A2%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94>

เอกวัฒน์ จิตสำรวย. (2559). หลัก 6 ประการของคณะราษฎร. เข้าถึงเมื่อ 2 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%AB%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81_6_%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%93%E0%B8%B0%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%8E%E0%B8%A3

湖南省地质中学. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.hndzxx.com/h-col-109.html>

吉林省实验中学. (2557). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 7 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ks5u.com/fsch/shdetail.asp?id=47>

海南中学. (2560). 海南中学简介. เข้าถึงเมื่อ 19 กันยายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.haizhong.cn/show.aspx?id=8266&cid=77>

四川省大邑中学. (2551). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.scdyjzxx.com/Column.aspx?id=139>

广东实验中学. (2548). 广东实验中学简介. เข้าถึงเมื่อ 12 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.gdsyxx.edu.cn/aboutus.php>

北京市东直门中学. (2560). 简介. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://dchms.bjdch.gov.cn/main/viewDetail.jsp?newsid=113405&subjectid=10135>

北京市第九中学. (2554). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 11 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://9z.sjsedu.cn/tabid/3371/Default.aspx>

上海中学. (2554). 上海市上海中学2018年简介. เข้าถึงเมื่อ 29 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.shs.sh.cn/shs.action?method=list&single=1&topNav=2525>

重庆市第十一中学校. (2560). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cqsyx.com.cn/index.php?c=main&a=route&id=6&f=1>

重庆市实验中学. (2555). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cqbxzx.com/web/gaik/ShowArticle.asp?ArticleID=3602>

天津市第七中学. (2560). 天津七中简介. เข้าถึงเมื่อ 18 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.tjqz.org/school_hdqz/third.jsp?cid=tjzsqzxxxx&subcid=tjzsqzxyji

天津市新华中学. (2560). 新华简介. เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.xinhuaedu.cn/intro/>

武汉中学. (2560). 朴诚勇毅、人格教育—武汉中学简介. เข้าถึงเมื่อ 11 พฤษภาคม. เข้าถึงได้

จาก http://www.wuhzx.com/news_detail/newsId=855.html

郑州中学. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 3 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.zzms.com/introduction.htm>

海口实验中学. (2558). 海口实验中学简介. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://hksyxx.e086.net/newones.asp?id=1454&stype=54&tt1=1>

广州市第一中学. (2554). 广州一中简介. เข้าถึงเมื่อ 6 กรกฎาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.gzsyx.com/zt5/detail.aspx?fid=daf094e23c67989f&fsid=e93954e003e30673&feid=2799d78eb4d36078>

南昌外国语学校. (2556). 南昌市外国语学校简介. เข้าถึงเมื่อ 7 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ncfls.cn/web/news/news539.html>

长春市实验中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 6 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ccssy.cn/dscms2/index.shtml>

成都石室中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 9 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cdshishi.net/its/>

昆明市第五中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/5301/534044594/index.html>

浙江省萧山中学. (2560). 浙江省萧山中学简介. เข้าถึงเมื่อ 16 สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.xshs.cn/website/actWebIndex.do?method=goSummaryDetail&channelId=87682&uid=270915&title=%25E8%2590%25A7%25E4%25B8%25AD%25E7%25AE%2580%25E4%25BB%258B&type=0>

四川省成都市龙泉中学校. (2560). 四川省成都市龙泉中学校简介. เข้าถึงเมื่อ 27 กุมภาพันธ์.

เข้าถึงได้จาก <http://www.cdlqzx.cn/index/Index/lists?m=b&id=72>

北京市昌平区第二中学. (2557). 昌平二中简介-2014. เข้าถึงเมื่อ 18 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.bjcpez.net/NewCH/ShowArticle.asp?ArticleID=2387>

上海市闵行中学. (2553). 上海市闵行中学简介. เข้าถึงเมื่อ 13 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

http://mhzx.mhedu.sh.cn/News/news_detail.jsp?newsId=1000124300008468

琼山中学. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 11 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.hkqsxz.net.cn/a/xuexiaogaikuang/xuexiaojianjie/>

重庆市长寿中学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 23 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cqcszx.com/>

四川省温江中学. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.scswjzx.com/list-9-1.html#>

北京市顺义牛栏山第一中学. (2558). 牛栏山一中简介. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.nlsyz.com.cn/niulanshan/document/execute.jhtml?viewId=2102>

成都市大弯中学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/5101/514094164/index.html>

杭州市塘栖中学. (2558). 杭州市塘栖中学. เข้าถึงเมื่อ 13 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.tqzx.com.cn/Home/About/74>

重庆市合川太和中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 6 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/5000/504033954/intro.html>

福州市亭江中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 11 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/3501/354028714/>

天津市咸水沽第一中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 12 มกราคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.xyzedu.tj.cn/>

南京市中华中学. (2556). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.njzhzx.net/xxjj/list.htm>

南京市宁海中学. (2559). 江苏省南京市宁海中学简介. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้

จากhttp://www.njnhzx.cn/portal_jsps/site/nhzx/default/content.jsp?

cntid=4722&chnid=4789

重庆市永川萱花中学校. (2546). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 11 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cq.xinhua.org/school/lianzhao/xuanhua/>

福州铜盘中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 13 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/3501/354028524/index.html>

成都市盐道街中学. (2560). 盐道街中学—大步前行的百年名校. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤศจิกายน.

เข้าถึงได้จาก <http://www.ydjzx.net/article.aspx?id=3628>

潞河中学. (2560). 北京市通州区潞河中学简介. เข้าถึงเมื่อ 4 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.luhe.net/page/school_intro.jsp

福州鼓山中学. (2560). 学校简介 (2017年). เข้าถึงเมื่อ 3 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

http://www.gezhixq.cn/List_TypeNews.asp?id=2495

四川省成都华西中学. (2558). 华西中学校史. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cdhxzx.cn/content.aspx?ArtID=1855>

成都西北中学. (2560). 成都市西北中学学校简介. เข้าถึงเมื่อ 6 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cdxbzx.cn/web/cdxbzx/3630019-3630000012650.htm>

东北育才学校. (2552). 发展历程. เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.neyc.cn/Category_84/Index.aspx

福州屏东中学. (2555). 福州屏东中学简介. เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.fzpdzx.cn/h-nd-11.html#_np=107_398

周南中学. (2557). 三湘百年名校-周南中学. เข้าถึงเมื่อ 4 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.zhounan.com/Item/19479.aspx>

成都市第八中学. (2558). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cd8hs.com/Home/detail?id=24487#ad-image-7>

海口市第一中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 11 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/4601/464009974/intro.html>

昆明市第三十一中学. (2557). 昆明市第三十一中学简介 (2014年8月). เข้าถึงเมื่อ 8

ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.km31z.com/DisplayArticle.aspx?infoID=wi1%2bdL6UY%2bUUthyViIkmnZilZDPxW0Xn1IKb8yt4tHJNC%2bir0gcK6%2bDvtPHC2YR7>

广州市花都区秀全中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 8 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/4401/444077884/intro.html>

北京陈经纶中学. (2560). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 1 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.bjcjl.net/xxgk_1294/xxjj/

重庆市万盛田家炳中学. (2560). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 2 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.cqtjbzx.com/xxgk1/xxjj.htm>

广州市执信中学. (2548). 广州市执信中学简介. เข้าถึงเมื่อ 3 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.zhixinhs.cn/html/xuexiaogaikuang/xuexiaojianjie/>

云南民族中学. (2548). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 24 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ynmzxx.net/about/aboutus.html>

南京市人民中学. (2560). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.njrmzx.com/list.php?fid=101>

福州华侨中学. (2559). 福州华侨中学简介. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.fzhqzx.net/h-nd-687.html#_np=191_758

海南华侨中学. (2560). 中国名校—海南华侨中学. เข้าถึงเมื่อ 27 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.hnqz.net/?app=channel&cid=2>

长春市朝鲜族中学. (2550). 学校概况. เข้าถึงเมื่อ 31 มีนาคม. เข้าถึงได้จาก

http://www.ccz.cn/comcontent_detail/FrontColumns_navigation01-1324872808248FirstColumnId=53&&FrontComContent_list01-

[1324954787689ContId=11&comContentId=11.html](http://www.1324954787689ContId=11&comContentId=11.html)

郑州市回民中学. (2554). 回中简介. เข้าถึงเมื่อ 2 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.zzhz.net/zjhz/xxgk/12/587.shtml>

上海市回民中学. (2558). 上海市回民中学历史. เข้าถึงเมื่อ 4 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.hmschool.edu.sh.cn/8.html>

成都市大弯中学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 6 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/5101/514094164/index.html>

四川省成都市龙泉中学校. (2560). 四川省成都市龙泉中学校简介. เข้าถึงเมื่อ 5 เมษายน.

เข้าถึงได้จาก <http://www.cdlqzx.cn/index/index/lists?m=b&id=42>

长春外国语学校. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 21 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ccfls.cn/xxgk/index.shtml>

石家庄外国语学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/1301/134076624/index.html>

济南外国语学校. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.jnfls.com/index.php/home/article/index/category/xxjj.html>

南京外国语学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

aogaozhong.eol.cn/html/3201/324054444/index.html

武汉外国语学校. (2560). 武汉外国语学校简介. เข้าถึงเมื่อ 22 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.wfls.com.cn/about.html>

太原市外国语学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/1401/144048694/intro.html>

福州外国语学校. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 23 เมษายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/3501/354028634/index.html>

山西省实验中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 3 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/1401/144048544/index.html>

长春市第二实验中学. (2555). 今日二实验. เข้าถึงเมื่อ 2 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.ccesy.com/InfoPub25/Default.dll?ShowTemplet&temid={f023B3DCB-7E82-4B6C-89F7-D67E5C55926D}>

沈阳铁路实验中学. (2560). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 5 มิถุนายน. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sytsz.net/list.php?fid=52>

太原市育英中学校. (2558). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.taiyuanyuyingzhongxue.com/xxji.asp>

广州市西关培英中学. (2557). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 1 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://haogaozhong.eol.cn/html/4401/444169934/intro.html>

长沙市明德中学. (2557). 长沙市明德中学简介. เข้าถึงเมื่อ 5 พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.mdzx.net/index.php/xskgg/xxji/>

天津市耀华中学. (2556). 天津市耀华中学简介. เข้าถึงเมื่อ 5 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.yaohua.org/yhportal/guanyuyaohuaxxgk/513.jhtml>

广州市真光中学. (2555). 广州市真光中学简介. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://www.gztlms.com/about.asp>

成都市通锦中学校. (2560). 中学介绍. เข้าถึงเมื่อ 10 ตุลาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://cdtjzx.gxso.net/>

成都市玉林中学. (2560). 四川省成都市玉林中学简介. เข้าถึงเมื่อ 6 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก

<http://yulin.xiaoyangedu.com/domain/104>

海南省国兴中学. (2559). 学校简介. เข้าถึงเมื่อ 6 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.gx->

[bestedu.com/news/gxzx/index.html](http://www.gx-bestedu.com/news/gxzx/index.html)

Assumption University Confucius Institute. (2558). ปรัชญาความคิดของจื้อ . เข้าถึงเมื่อ 2

สิงหาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.ci.au.edu/th/index.php/about/2015-08-24-11-58->

[20](#)

Sanook! Campus. (2556). ประวัติความเป็นมาของวันประณตศึกษาแห่งชาติ. เข้าถึงเมื่อ 1 สิงหาคม.
เข้าถึงได้จาก <http://campus.sanook.com/1370272/>."

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล PENGZHENG HUANG
วัน เดือน ปี เกิด 15 August 1989
สถานที่เกิด GUANGXI, CHINA

